



การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิด
วิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”
มหาวิทยาลัยบูรพา

วราภรณ์ พูลสวัสดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิด
วิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”
มหาวิทยาลัยบูรพา



วราภรณ์ พูลสวัสดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

MURDOCH INTERGRATED APPROACH (MIA) LEARNING MANAGEMENT
TO DEVELOP READING COMPREHENSION AND ANALYTICAL THINKING ABILITIES
OF GRADE 5 STUDENTS AT PIBOONBUMPEN DEMONSTRATION SCHOOL,
BURAPHA UNIVERSITY



WARAPORN POONSAWAT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2021

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ วราภรณ์ พูลสวัสดิ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก




(ดร.สมศิริ สิงห์ถลพ)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม



(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ อเนกสุข)

 กรรมการ


(ดร.สมศิริ สิงห์ถลพ)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรวรรณ จรัสรวีวัฒน์)

 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. สฎายุ ธีระวิชิตระกุล)

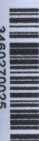
วันที่ เดือน พ.ศ.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

วันที่ 1 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2564



62920227: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: MIA, MURDOCH, การอ่านเพื่อความเข้าใจ, การคิดวิเคราะห์

วราภรณ์ พูลสวัสดิ์ : การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา. (MURDOCH INTERGRATED APPROACH (MIA) LEARNING MANAGEMENT TO DEVELOP READING COMPREHENSION AND ANALYTICAL THINKING ABILITIES OF GRADE 5 STUDENTS AT PIBOONBUMPEN DEMONSTRATION SCHOOL, BURAPHA UNIVERSITY) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สมศิริ สิงห์ลพ, กศ.ด., รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์, Ed.D. ปี พ.ศ. 2564.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระจากกัน (t-test for Dependent Sample) และการทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (t-test for one sample) ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

62920227: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: MIA, MURDOCH, READING COMPREHENSION, ANALYTICAL THINKING

WARAPORN POONSAWAT : MURDOCH INTERGRATED APPROACH (MIA) LEARNING MANAGEMENT TO DEVELOP READING COMPREHENSION AND ANALYTICAL THINKING ABILITIES OF GRADE 5 STUDENTS AT PIBOONBUMPEN DEMONSTRATION SCHOOL, BURAPHA UNIVERSITY. ADVISORY COMMITTEE: SOMSIRI SINGLOP, Ed.D., ROONGFA KITTYANUSAN, Ed.D. 2021.

The purposes of this research were to compare reading comprehension and analytical thinking ability before and after using Murdoch Intergrated Approach (MIA) and to compare reading comprehension and analytical thinking ability after using Murdoch Intergrated Approach (MIA) with 70 % criteria. The research method is quasi-experimental design. The samples were 28 students from Grade 5 at Piboombumpen Demonstration School, Burapha University, in the second semester of the academic year 2020 which were selected by cluster sampling. The research instruments consisted of MIA lesson plans, reading comprehension test and analytical thinking test. The statistic used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, independent t-test for Dependent Sample and t-test for one sample. The results of the study were 1) reading comprehension and analytical thinking ability after using Murdoch Intergrated Approach (MIA) were higher significantly than before at the .05 Level 2) reading comprehension and analytical thinking ability after using Murdoch Intergrated Approach (MIA) were higher significantly than 70 % criteria at the .05

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่ง จากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร. สมศิริ สิงห์หลพ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งฟ้า กิติญาณัฐันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งยังคอยดูแลเอาใจใส่ ติดตามความก้าวหน้าของ ผู้ทำวิจัยตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ อเนกสุข ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรารวรรณ จรัสวิวัฒน์ ที่ได้กรุณา สละเวลาอันมีค่ามาร่วมสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำ วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ ปั้นหุ่น อาจารย์วัฒนพร จตุรานนท์ อาจารย์มันทนา เมฆิยานนท์ และ อาจารย์สายชล อาษากิจ ที่กรุณาอุทิศเวลาในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย โดยให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่เป็นผู้ให้วิชาความรู้และคอยให้กำลังใจตลอดระยะเวลาของ การศึกษา

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู โรงเรียนสาธิต"พิบูลบำเพ็ญ"มหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี ที่กรุณาให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในโรงเรียน และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5/4 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดการวิจัยในครั้งนี้

ขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่คอยให้การช่วยเหลือ และให้กำลังใจซึ่งกันและกันตลอดมาจนทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อธวัชชัย พูลสวัสดิ์ และคุณแม่วิณา พูลสวัสดิ์ และครอบครัวที่ คอยส่งเสริม สนับสนุน และให้คำแนะนำตลอดจนกำลังใจที่ดีแก่ผู้วิจัยเสมอมา

วราภรณ์ พูลสวัสดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
สมมติฐานของการวิจัย	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา.....	16
การเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา	25
การจัดการเรียนรู้แบบ MIA	31
การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	38
การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์	58

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	76
รูปแบบการวิจัย.....	76
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
การสร้างและการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	91
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	100
สรุปผลการวิจัย.....	101
อภิปรายผลการวิจัย.....	101
ข้อเสนอแนะ.....	107
บรรณานุกรม.....	109
ภาคผนวก.....	118
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	186

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	19
ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design.....	77
ตารางที่ 3 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ...	78
ตารางที่ 4 วิเคราะห์เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ และจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้.....	79
ตารางที่ 5 การพิจารณา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง จุดประสงค์ เพื่อ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA.....	80
ตารางที่ 6 วิเคราะห์องค์ประกอบระดับความเข้าใจในการอ่าน และจำนวนข้อคำถามใน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	87
ตารางที่ 7 การวิเคราะห์องค์ประกอบระดับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และจำนวนข้อคำถาม ในแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์.....	89
ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจแต่ละองค์ประกอบก่อน เรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ.....	96
ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70	97
ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดย การจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ.....	98
ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชา ภาษาอังกฤษ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70	99
ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา	165
ตารางที่ 13 การวิเคราะห์แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับองค์ประกอบการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	171

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับองค์ประกอบการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์.....	173
ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	175
ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัด ความสามารถในการคิดวิเคราะห์.....	177
ตารางที่ 17 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและ หลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน).....	179
ตารางที่ 18 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน).....	180
ตารางที่ 19 การคำนวณหาค่า t-test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ด้านของนักเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน	181
ตารางที่ 20 การคำนวณหาค่า t-test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ทั้ง 3 ด้าน ของนักเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน.....	183

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....9



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างมากต่อการใช้ชีวิตประจำวันของคนในยุคศตวรรษที่ 21 การเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและสะดวกสบาย รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตนั้นได้สร้างสภาพโลกที่ไร้พรมแดน ผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้ตลอดเวลา ซึ่งในการติดต่อสื่อสารนั้น ภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่มีมาอย่างยาวนาน ใช้กันอย่างแพร่หลาย จนหลายคนนิยามภาษาอังกฤษว่าเป็นภาษานานาชาติ (International language) หรือ ภาษาสากล (Global language) และมีกว่า 53 ประเทศทั่วโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ มีการเรียนการสอนมากกว่าภาษาอื่น ๆ จึงจัดให้เป็นภาษาสากล ที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลกและทุกคนบนโลกต่างรับรู้ว่าเป็นภาษาที่ต้องพบเจอในชีวิตประจำวัน ทั้งในการเจรจาต่อรองด้านการค้า แวดวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ธุรกิจ การเดินเรือ การบิน การบันเทิง การทูต เรียกว่าในเกือบทุกสาขาอาชีพใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (เรียนสิงคโปรคอตคอม, 2553) จึงปฏิเสธไม่ได้ว่า ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่สอง ที่คนส่วนใหญ่จำเป็นต้องเรียนรู้ หากว่าไม่มีพื้นฐานการจะพัฒนาหน้าที่การเรียน การงาน ของตนเองจึงเป็นเรื่องยากมากพอสมควรกับลักษณะทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

เพราะฉะนั้นภาษา เป็นส่วนหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงสติปัญญา ความรู้ความสามารถตัวตน ของเราที่ต้องการถ่ายทอดออกมาได้เป็นอย่างดี ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ให้เป็นไปในแนวทางที่เน้นให้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือที่เรียกว่า Communicative language teaching (CLT) เพื่อเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวหน้าทันโลก นอกจากนั้นยังได้มีการกำหนดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ปูพื้นฐานเพื่อการต่อยอดการเรียนรู้ด้านภาษาในระดับที่สูงต่อไป

ในยุคปัจจุบันจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่ สามารถรับรู้และ เข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ รอบตัว รวมถึงต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเบื้องต้น ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ทันกับสังคมโลกปัจจุบันที่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งทักษะ ที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในปัจจุบัน นั่นคือ ทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ เพราะเทคโนโลยี สารสนเทศ รวมไปถึงสื่อต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวันต้อง อาศัยการอ่านเพื่อรับรู้ข้อมูล รวมไปถึง การคิดวิเคราะห์ถึงข้อมูลที่อ่าน อย่างมีเหตุมีผล เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือประกอบการตัดสินใจ ในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้อง โดยเฉพาะการอ่าน เป็นทักษะที่มีความสำคัญ ในด้านภาษา ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น การอ่านหนังสือ ตำราเรียน อ่านนิตยสาร อ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ อ่านบทความทางวิชาการ อ่านงานวิจัย หรือแม้แต่อ่านข้อมูลข่าวสารบนสื่อออนไลน์ ทักษะการอ่าน จึงเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน การอ่านเป็นวิธีที่ใช้แสวงหาความรู้ ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ยิ่งอ่านมาก ยิ่งทำให้รู้มาก การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝน อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้อ่านคิดหาความรู้ มีความคิดที่กว้างไกล อีกทั้งยังมีวิสัยทัศน์ที่ดี เป็นคน รอบรู้ ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคตได้ (สุภิญญา ยีหมัดอะหลี, 2556, หน้า 60)

นอกจากทักษะด้านการอ่านแล้ว อีกหนึ่งทักษะพื้นฐานที่สำคัญมากเช่นกัน คือ ทักษะ การคิด โดยเฉพาะ ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการคิดขั้นสูง เป็นรูปแบบการคิดที่มี ความสำคัญมากต่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เป็นพื้นฐานของการคิดแบบอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จาก นโยบาย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ผู้เรียนให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) จากประสบการณ์ จริงและจากสถานการณ์จำลองผ่านการลงมือปฏิบัติ สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2557) ได้กล่าวว่าการคิดวิเคราะห์ มีความสำคัญมากขึ้นในสังคมไทยเพราะสังคมไทยเปลี่ยนแปลง ไป จากเดิมมาก โดยเฉพาะการ เปลี่ยนแปลงทางสังคมอันเนื่องมาจากเทคโนโลยีและการค้าขาย ทำให้สังคมไทยมีข้อเสนอแนะและทางเลือกที่หลากหลายกับพฤติกรรมของแต่ละบุคคล คุณสมบัติของ บุคคลในสังคมไทยจึงจำเป็นจะต้องมีลักษณะของการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ความคิดความงาม ความเหมาะสม ถูกต้อง ให้มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้การฝึกฝนผู้เรียนให้รู้จักเข้าใจและสามารถปฏิบัติ ได้ในเรื่องของการคิดวิเคราะห์จึงสำคัญอย่างมาก ดังนั้น การส่งเสริมความสามารถด้านการคิด ให้ได้ก็ควรจักคิดเป็น แก้ปัญหาเป็นตั้งแต่ในห้องเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็น จากความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียน ด้านการคิด โดยกำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งในสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้

หน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ จึงได้มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนในด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา แต่ผลการวัดและประเมินผลกลับพบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำและควรต้องปรับปรุง สอดคล้องกับ สิทธิพล อาจอินทร์ (2554) ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมากกว่าร้อยละ 90 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ทักษะการคิดของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการคิดวิเคราะห์และยังสอดคล้องกับ วรรัชชพิเชียรวีไล (2561) ผลการวิจัย พบว่า มีนักเรียนเพียงร้อยละ 1.07 ที่สอบผ่านการวัดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนไทยมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ที่ต่ำ ควรได้รับการพัฒนาและส่งเสริม

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐานปีการศึกษา 2562 (Ordinary National Educational Test: O-NET) (สอบในปี พ.ศ. 2563) คะแนนการสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ระดับประเทศได้คะแนนเฉลี่ย 34.42 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนที่ไม่ถึงร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2563) อีกทั้งในรายงานประจำปี พ.ศ. 2562 ของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (การทดสอบที่เน้นทักษะการฟังและการอ่าน) หรือ อีเอฟ เอดูเคชันเฟิสต์ (EF education first) ที่มีสำนักงานใหญ่ในประเทศสวีเดน ซึ่งผลออกมาว่า ระดับภาษาอังกฤษของไทยอยู่ในอันดับ 74 จาก 100 ประเทศทั่วโลก ที่ไม่ได้ใช้อังกฤษเป็นภาษาหลัก และได้คะแนนเพียง 47.61 จาก 100 คะแนน อีกทั้งเมื่อเทียบกับประเทศในอาเซียนแล้ว ไทยได้คะแนนในอันดับเกือบรั้งท้ายจาก 8 ประเทศในอาเซียนที่ทำการสำรวจ เรียงตามลำดับดังนี้ คือ สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย ไทย เมียนมาร์ และกัมพูชา (EF English Proficiency Index 2019) นั้นหมายความว่า ดัชนีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษนานาชาติชี้ถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยยังคงอยู่ในระดับเดิมเป็นเวลานาน ซึ่งเกิดมาจากการเรียนภาษาอังกฤษที่ยังเน้นการท่องจำเป็นหลัก รวมถึงทักษะการอ่านของคนไทยรุ่นใหม่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ไม่มีสมาธิที่จะอ่านหนังสือเป็นเวลานาน อีกทั้งจากการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ซึ่งเป็นการประเมินมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวว่า เด็กไทยมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดไตร่ตรองอย่างสร้างสรรค์ มีวิจารณญาณและวิสัยทัศน์อยู่ในระดับต่ำ (ธนวัฒน์ เพ็ชรล่อเหลียน, 2553) นั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยยังต้องได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์อย่างเร่งด่วน

ผลจากการประเมินทั้งในไทย และในระดับนานาชาติแสดงให้เห็นถึงความไม่เข้มแข็งทางการศึกษาของด้านภาษาอังกฤษในประเทศไทย ที่ควรต้องมีการปรับปรุงแก้ไข รวมถึงพัฒนาอย่างเร่งด่วนถึงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยถือเป็นประเด็นที่มีนักการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้ให้ความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากสารสนเทศต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ การหาความรู้ การติดตามข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบันล้วนต้องอาศัยการอ่านและการคิดวิเคราะห์เป็นเครื่องมือพื้นฐาน ที่สำคัญในการเรียนรู้ และเพื่อการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันยังต้องพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของเด็กไทยด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์ให้อยู่ในระดับที่ดีมากกว่านี้ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต และพัฒนาคุณภาพชีวิตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ให้สามารถปรับตัวในสังคมโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นโรงเรียนในสังกัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีการใช้เทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แต่จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 (O-NET) คะแนนการสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2563) พบว่า ได้คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษด้านภาษาเพื่อการสื่อสารเมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดเพียง 40.08 และคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เพียง 34.38 ซึ่งเป็นคะแนนที่ไม่ถึงร้อยละ 50 ถึงแม้จะมีนักเรียนที่ได้ 100 คะแนนเต็มวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 8 คน แต่ค่าเฉลี่ยจากผู้สอบทั้งหมดโดยส่วนใหญ่ไม่ถึงเกณฑ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับนักเรียน โปรแกรมเน้นความสามารถทางภาษาระดับประถมศึกษา ที่มีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาที่เน้นใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งผลการวัดและประเมินผลด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ควรได้รับการส่งเสริมให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากยิ่งขึ้น และจากการสัมภาษณ์ครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ คือ เมื่อครูใช้คำถามไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ และไม่สามารถทำแบบฝึกหัดหรือทำกิจกรรมได้ถูกต้องตามสิ่งที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ (สุกัญญา เกาทอง, จีรวรรณ ชัยอารีย์เลิศ และปริญญา ผสมทรัพย์, สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2562) ซึ่งผู้วิจัยได้พบปัญหาการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับครูท่านอื่น คือ นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถตอบคำถาม

หลังการอ่านได้ และไม่สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน บอกเล่าหรือสรุปเรื่องที่อ่าน ออกมาในความคิดของตนเองได้ ทั้งนี้เนื่องจาก ครูผู้สอนยังมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นเรื่อง โครงสร้างหลักไวยากรณ์ (Grammar translation) และสอนตามหนังสือ ดังนั้น ครูผู้สอนควรเพิ่ม เทคนิคและวิธีการสอนรูปแบบใหม่ ๆ มีกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนควรเน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถนำมาแก้ไขปัญหาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ คือ การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ผู้คิดค้น คือ จอร์จ เอส เมอร์ดอค (George S. Murdoch) เป็นอาจารย์ สอนภาษาอังกฤษนักศึกษาครูที่มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เพราะการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ เท่าที่ควร เนื่องจากนักศึกษามีโอกาสนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อยมาก เมอร์ดอค (Murdoch) จึงได้คิดค้นวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่ขึ้น โดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ซึ่งเป็นจิตวิทยาในการคิดและการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารมาใช้ ในการสอนภาษาโดยใช้ชื่อว่า “A more integrated approach to the teaching of reading” เป็นวิธี สอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด การแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ ลักษณะสำคัญของการสอน โดยวิธีนี้ คือ การบูรณาการทักษะ ทางภาษา ฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน แต่จะมีทักษะหนึ่งที่เป็นจุดเน้นในการสอน ส่วนทักษะ อื่น ๆ แม้จะไม่ใช่จุดเน้น แต่จะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน (Murdoch, 1986, pp. 9-15)

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เป็นแนวทางการสอนอ่านของเมอร์ดอค (Murdoch, 1986) ที่มีการผสมผสานบูรณาการ 4 ทักษะทางภาษาในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้นและความสนุกสนานจากการทำกิจกรรม ทุกขั้นของการสอนจะมีคำถาม สอดแทรกอยู่ ซึ่งแตกต่างจากการสอนอ่านทั่วไป การใช้คำถามทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ทักษะการคิด ตั้งแต่การคิดระดับขั้นพื้นฐาน จนถึงการคิดขั้นสูง แม้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ MIA จะเป็นการสอน ที่แก้ไขปัญหการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา แต่จากการศึกษางานวิจัย ในประเทศไทย ผู้วิจัย พบว่า มีการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นที่หลากหลาย ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย สอดคล้องกับงานวิจัย ของ สุภิญญา ยี่หมัดอะหลี (2556) ได้วิจัย เรื่อง ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิค ผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิด วิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอน

อ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราธิป เอกสินธุ์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีค (MIA) ผลจากการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีค (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา มะเกลี้ยง (2560) การวิจัย พบว่า รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ดีคร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลจากการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ดีคร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง มีคะแนน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ดีคร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เมอร์ดีค (Murdoch, 1986) มี 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming question) 2) การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) 3) การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) 4) การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) 5) การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring information) 6) การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw exercise and paragraph-structure) 7) การประเมิน และการแก้ไข (Evaluation and correction) จากขั้นตอน ที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมในการนำมาเป็นแนวทางประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับเด็กระดับประถมศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรม มีสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมและเป็นไปตามพัฒนาการแห่งวัยของผู้เรียน สอดคล้องกับ ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2557) กล่าวว่า ช่วงอายุ 6-12 ปี (ประถมศึกษาตอนปลาย) ซึ่งเป็นวัยก่อนเข้าสู่วัยรุ่น เด็กจะมีพัฒนาการอย่างรวดเร็วในทุกด้าน เป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวแล้วจึงค่อยเป็นประสบการณ์ไปหาสิ่งแวดล้อมที่อยู่ไกลตัว เด็กจะสามารถเรียนรู้ได้ดีถ้ามีการจัดสิ่งแวดล้อมให้ได้เคลื่อนไหว และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นการเสริมพัฒนาการทางปัญญาของเด็กเป็นอย่างมาก เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ จะช่วยให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง ค้นคว้า ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ภาพ การ์ตูน การเล่นเกม สิ่งดังกล่าวนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการของเด็กในด้านอารมณ์ ภาษาและสติปัญญา (Piaget, 1960 อ้างถึงใน สุรางค์ ใคว์ตระกูล, 2555) พัฒนาการของเด็กวัยนี้จะมีความเจริญก้าวหน้ามาก

ทั้งด้านภาษา และการอ่าน มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสามารถอธิบายได้ เด็กวัยนี้ เป็นวัยที่เต็มไปด้วยความร่าเริงเบิกบาน สนุกสนานในการเล่น จากการประสบความสำเร็จ ในกิจกรรมที่ทำ ทั้งในด้านการเรียนและในด้านการเล่นเกม (Erikson, 1959 อ้างถึงใน สุรางค์ ใค้วตระกูล, 2555) การวาง รากฐาน การพัฒนาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายถือเป็น ช่วงอายุที่จะสามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์ (Piaget, 1960 อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี, 2545)

จากข้อมูลที่ได้ศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ซึ่งประกอบด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 7 ขั้นตอน มาเป็นแนวทางการจัดกิจกรรม การเรียนรู้และนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการแห่งวัยของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งจากการค้นคว้างานวิจัย ในประเทศไทยยังพบบางงานวิจัยน้อยมากที่นำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ไปใช้กับเด็กในระดับ ประถมศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มาพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน สาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สมมติฐานของการวิจัย

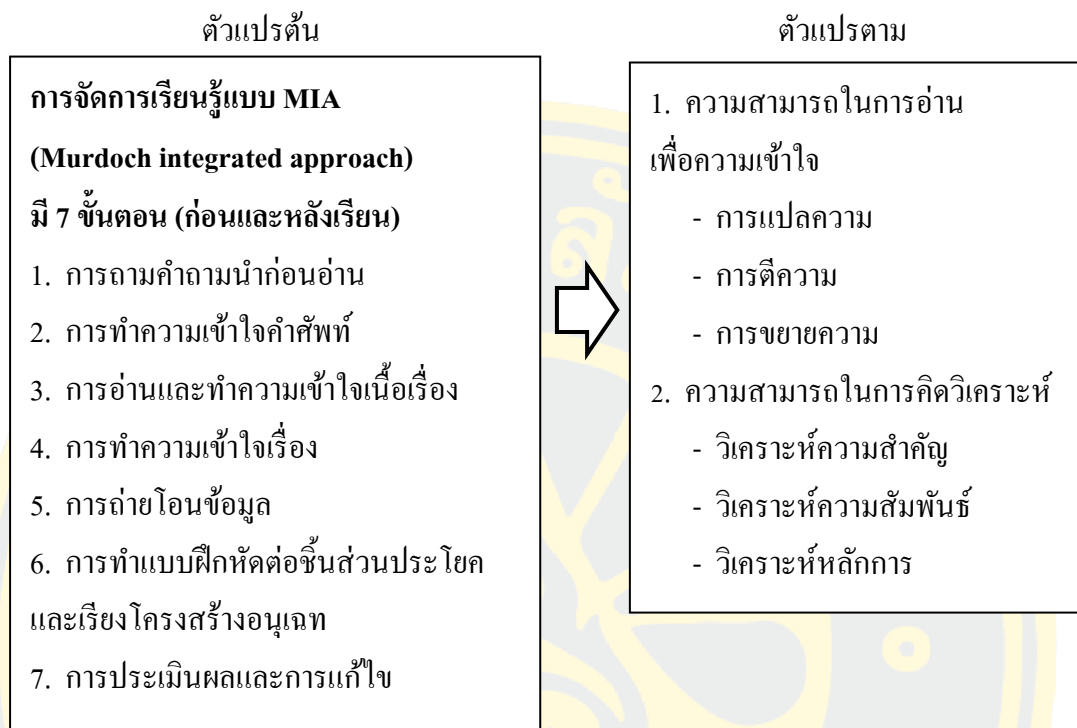
1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้นำแนวทางการสอนอ่านของ เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) มี 7 ขั้นตอน คือ 1) การถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming questions) 2) การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) 3) การอ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Reading the text) 4) ความเข้าใจเรื่อง (Understanding the text) 5) การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) 6) การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw exercise and paragraph structure) 7) การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and correction) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในทุกขั้นตอน ผู้สอนสามารถเลือกจัดกิจกรรม และสื่อการสอนได้อย่างหลากหลายให้เหมาะสมกับพัฒนาการแห่งวัยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพื่อการต่อยอดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับสูงต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีสอนแบบ MIA มาเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษกับเด็กระดับประถมศึกษา โดยศึกษาแนวคิด วิธีสอน และงานวิจัยต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนด

กรอบแนวคิดการวิจัย ดังแผนภาพต่อไปนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น เป็นพื้นฐาน การเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงต่อไป
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนสามารถนำไปพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในระดับชั้นอื่น ๆ หรือกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ๆ ต่อไป
3. เป็นต้นแบบและแนวทางให้ครูผู้สอนทำความเข้าใจและสามารถนำองค์ความรู้ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ไปประยุกต์ใช้เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพแก่นักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 5 ห้องเรียน ห้องละ 28 คน รวม 140 คน ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน คือห้อง ป.5/4 จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบ MIA (ก่อนและหลังเรียน)

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

- การแปลความ
- การตีความ
- การขยายความ

2.2.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

- วิเคราะห์ความสำคัญ
- วิเคราะห์ความสัมพันธ์
- วิเคราะห์หลักการ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาโดยคำนึงถึงความสนใจของนักเรียน และความยากง่ายที่เหมาะสมกับวัยในระดับประถมศึกษา สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล, ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ และมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน, ต 1.3 ป.5/2 เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน มี 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Performing arts

- เรื่อง Carnivals
- เรื่อง The Trojan horse

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 The environment

- เรื่อง Earth day
- เรื่อง The elephant's child

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Health and fitness

- เรื่อง Young star
- เรื่อง Clara's visit

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมทั้งหมด 12 คาบ และรวมเวลาทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test) อีก 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนและเก็บรวบรวมข้อมูล และเนื่องจากในช่วงของการทดลองเป็นช่วงของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 ผู้วิจัยได้มีการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงการเว้นระยะห่าง (Social distancing) การใส่แมส และการล้างมือตลอดระยะเวลาในการทดลองครั้งนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบ MIA (Murdoch integrated approach) หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกัน ผ่านการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการคิดได้ด้วยตนเองจากการทำกิจกรรมที่มีการใช้คำถามสอดแทรกอยู่ในแต่ละขั้นตอน ซึ่ง ผู้วิจัยได้นำแนวทางการสอนของ เมอร์ด็อค (Murdoch, 1986) มาจัดการเรียนรู้และประยุกต์กิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จากสื่อการสอนที่เตรียมมา เช่น คลิปวิดีโอ การ์ตูน รูปภาพ เพลง เป็นต้น ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนคิดและแสดงความคิดเห็น คาดคะเนคำตอบ เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง

2. การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) คือ ครูผู้สอนเลือกคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง ทำกิจกรรม เล่นเกม ให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม อธิบายความหมาย ยกตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์

3. การอ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Reading the text) คือ ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง (The text) แล้วตอบคำถาม ซึ่งในเนื้อเรื่องจะมีคำถามแทรกอยู่ในเนื้อหาแต่ละย่อหน้าเพื่อให้นักเรียนเกิดการคิดและค้นหาคำตอบซึ่งเป็นใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแต่ละย่อหน้า

4. การทำความเข้าใจเรื่อง (Understanding the text) คือ ให้นักเรียนเติมคำให้ประโยคสมบูรณ์ ตอบคำถามจากประโยคปลายเปิด ประโยคปลายเปิดที่เติมแล้วจะเป็นข้อความสมบูรณ์ตามเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

5. การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) คือ ครูผู้สอนให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายกันในกลุ่มของตนเองจากเนื้อเรื่องที่อ่านมาเขียนตามความเข้าใจของตนเองผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์นำเสนอออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แผนภูมิ ผังมโนทัศน์ เป็นต้น มีการนำเสนออภิปรายกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw exercise and paragraph structure) คือ กิจกรรมต่อชิ้นส่วนประโยคให้เป็นย่อหน้า โดยครูผู้สอนเตรียมชิ้นส่วนของประโยค แล้วให้นักเรียนต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้อง

7. การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and correction) คือ การประเมินผล การเรียน ซึ่งในวิธีการสอนจะมีการประเมินผลการเรียนอยู่ในเกือบทุกขั้นตอนแล้ว แต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน เป็นการแก้ไขด้านภาษาของนักเรียนที่พบในแบบฝึกหัด

2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ความสามารถในการสื่อสารของผู้ผู้อ่านออกมา เป็นการแปลความหมาย ตัวอักษรจากเรื่องที่อ่านหรือจากสัญลักษณ์ที่มองเห็น โดยผ่านกระบวนการคิดและความรู้ทางด้านภาษาที่เป็นระบบโดยมีการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม กับความรู้ใหม่ เพื่อแปลจากสิ่งที่อ่านให้เข้าใจ ได้สาระตรงตามที่ต้องการ โดยสามารถถ่ายทอดออกมาโดยใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่และได้ใจความถูกต้อง ซึ่งการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้ระดับความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

2.1 การแปลความ (Translate) คือ การคิดและแปลความหมายของคำศัพท์ วลี ประโยค ข้อความ สัญลักษณ์ จากสื่อต่าง ๆ ที่ปรากฏ เช่น รูปภาพ เหตุการณ์ สถานการณ์จำลอง โดยให้ความหมายเฉพาะในบริบทแวดล้อม ไม่ใช่แปลความหมายออกมาตรง ๆ

2.2 การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านโดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจความหมายแฝงของคำ หรือข้อความที่ไม่ได้บอกความหมายตรง ๆ

2.3 การขยายความ (Extrapolation) คือ วิธีการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจข้อมูลข่าวสาร หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่าน แล้วถ่ายทอดรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้นและกว้างขวางออกไปโดยอาศัยเรื่องเดิมหรือข้อความที่ปรากฏเป็นพื้นฐานอย่างมีเหตุผล

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ โดยมีแนวทางการออกแบบทดสอบวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือ การแปลความ (Translate) การตีความ (Interpretation) และ การขยายความ (Extrapolation) เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย หรือ ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice test) แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบบทดสอบจะเป็นการถามเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ การเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยตอบคำถามจากสิ่งที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

4. การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างรอบคอบ จากข้อมูลหลัก ไปยังข้อมูลย่อย โดยใช้ความสามารถในการแยกแยะ จำแนก องค์ประกอบต่าง ๆ แล้วจัดระบบข้อมูล หาความสัมพันธ์และนำเสนอสื่อออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียน หรือการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานที่มีเหตุผล มีหลักการที่เชื่อถือได้ซึ่งพิจารณาองค์ประกอบดังนี้

4.1 การคิดวิเคราะห์ความสำคัญ หรือ องค์ประกอบ คือ ความสามารถในการค้นหาข้อมูลเหตุ ผลลัพธ์และความสำคัญของเรื่องราวนั้น ๆ โดยใช้ทักษะวิเคราะห์ว่าสิ่งใดเป็นจริง หรือเป็นสมมติฐานส่วนใดเป็นข้อสรุปหรืออ้างอิง มีวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายสำคัญใดบ้าง และเป็นความสามารถในการแยกแยะค้นหาส่วนประกอบที่สำคัญของเรื่องราวว่ามีองค์ประกอบอะไร เช่น การวิเคราะห์ส่วนประกอบของพืช สัตว์ ข้าว ข้อความ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ

4.2 การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คือ ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญต่าง ๆ โดยการระบุนความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผลหรือความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง

4.3 การคิดวิเคราะห์หลักการ คือ ความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์ส่วนสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด เช่น การให้ผู้เรียนค้นหาหลักการของเรื่อง ระบุนจุดประสงค์ของผู้เขียน ประเด็นความสำคัญของเรื่อง เป็นต้น

5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบโดยพิจารณาจาก การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์หรือองค์ประกอบ การคิดวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ และการคิดวิเคราะห์หลักการ เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย หรือ ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice test) แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบบทดสอบจะมีข้อความ หรือเนื้อเรื่องสั้น ๆ และตอบคำถามจากสิ่งที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

6. เกณฑ์ร้อยละ 70 หมายถึง ระดับการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์หรือการทำกิจกรรมของผู้เรียน ซึ่งมีคุณลักษณะตามเกณฑ์จากคะแนนทั้งหมดที่ยอมรับได้ว่าอยู่ในระดับดี ตามข้อกำหนดของการวัดและประเมินผลทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
 - 1.1 หลักการและเหตุผล
 - 1.2 เนื้อหาการเรียนรู้
 - 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.4 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. การเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา
 - 2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา
 - 2.2 การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กระดับประถมศึกษา
 - 2.3 สื่อการสอนกับการเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา
3. การจัดการเรียนรู้แบบ MIA
 - 3.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ MIA
 - 3.2 การจัดการเรียนรู้แบบ MIA
 - 3.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบ MIA
4. การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 4.1 ความหมายของการอ่าน
 - 4.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 4.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 4.4 ประเภทของการอ่าน
 - 4.5 การสอนอ่านภาษาอังกฤษ
 - 4.6 ระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 4.7 ความหมายการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

- 4.8 การวัดและการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 4.9 ประเภทของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
- 4.10 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
5. การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์
 - 5.1 ความหมายของการคิดวิเคราะห์
 - 5.2 องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์
 - 5.3 ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์
 - 5.4 การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์
 - 5.5 การวัดและการประเมินผลความสามารถในการคิดวิเคราะห์
 - 5.6 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

หลักการและเหตุผล

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

เนื้อหาการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้ อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและ ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
- ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และ เปิดโลกทัศน์ของตน
- ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ/ กระบวนการ เรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดให้ภาษาอังกฤษ เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้อง เรียนรู้โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนานักเรียน ระบุสิ่งที่นักเรียน ฟังรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกรับ/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ
3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แพนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง/ ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/ การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทาง และ คำแนะนำในการเล่นเกมน การวาดภาพ หรือการทำอาหารและ เครื่องดื่ม - คำสั่ง เช่น Look at the.../ here/ over there./ Say it again./ Read and draw./ Put a/ an...in/ on/ under a/ an.../ Don't go over there. etc.

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>- คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Can/ Could you help me, please? etc.</p> <p>- คำแนะนำ เช่น You should read every day./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกมน Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish./ คำบอกลำดับขั้นตอน First,... Second,... Next,... Finally, etc.</p>
<p>2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<p>ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยง (Linking sound) ในข้อความ - การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ
<p>3. ระบุ/ วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน</p>	<p>กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p>
<p>4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ</p>	<p>ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/ No Question เช่น Is/ Are/ Can...? Yes,...is/ are/ can./ No,...isn't/ aren't/ can't. - Do/ Does/ Can/ Is/ Are...? Yes/ No... etc. - Who-Question เช่น Who is/ are...? He/S he is.../ They are...

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	What...?/ Where...? It is .../ They are... What...doing? ...is/ am/ are... etc. - Or-Question เช่น Is this /it a/ an...or a/ an...? It is a/ an... etc.
มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	
1. พูด/ เขียน ได้ตอบ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค /ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวน การตอบรับ เช่น Hi/ Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am.../ Hello,...I am... This is my sister. Her name is... /Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/later./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K. etc.
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขอ อนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 1-2 ขั้นตอน
3. พูด/ เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือ เช่น Please.../ May...?/ I need.../ Help me!/ Can/ Could...?/ Yes,.../No,... etc.
4. พูด/ เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/ an... What is she/ he? ...is a/ an (อาชีพ)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	How old/ tall...? I am... Is/ Are/ Can...or...? ...is/ are/ can... Is/ Are...going to...or...? ...is/ are going to... etc.
5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ เช่น I'm.../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/She likes...because... I/You/We/They love.../He/She loves...because... I/You/We/They don't like/love/feel...because... He/She doesn't like/love/feel...because... I/You/We/They feel...because... etc.
มาตรฐาน ค 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	
1. พูด /เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล วัตถุ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 คำลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน
2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง
3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว	ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	
มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง อย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การ ขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบการ พูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
2. ตอบคำถาม/ บอกความสำคัญของ เทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลองและชีวิต ความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา	ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/ วันสำคัญ/ งาน ฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่อง แต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วัน ขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวา เลนไทน์
มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	
1. บอกความเหมือน /ความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (Order) ตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออก เสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับ ของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการ ลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่าง เทศกาลและงานฉลอง ของเจ้าของภาษากับ ของไทย	ความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและ งานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย
สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	
มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น พื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คำนคว้า รวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/ การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	
1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียนใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาในการฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและการรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ต่าง ๆ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ผู้วิจัย ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัย
บูรพา โดยผู้วิจัยเน้นความสำคัญของการอ่าน โดยพิจารณาจากสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง ความคิดเห็น
อย่างมีเหตุผล, ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา
และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ และมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และ
ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน, ต 1.3 ป.5/2 เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ
แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน

การเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา

ทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา

วิธีการศึกษาของเพียเจต์ เริ่มต้นด้วยการสนทนาโดยอิสระเป็นหลัก และการสังเกต พฤติกรรมทางสติปัญญา พฤติกรรมของเด็กต่อวัตถุ บุคคล สถานการณ์ โดยใช้ข้อมูลจากบุตร ทั้งสามของตนเองมาประกอบการศึกษาค้นคว้าด้วย ซึ่งนับเป็นการศึกษาพฤติกรรมของเด็ก ระยะยาว การวิจัยนี้ทำให้เกิดทฤษฎีว่าด้วยการปรับตัวและสร้างบุคลิกภาพของเด็ก และแพร่หลาย ในยุโรป ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 และแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 คือ ทฤษฎี การพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์ (Piaget's theory of cognitive development) (เสาวภา วัชรกิตติ, 2537)

เพียเจต์ (Piaget, 1963) สรุปทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา ได้ดังนี้

1. ขั้นประสาทรับรู้และการเคลื่อนไหว (Sensori-motor stage) ขั้นนี้เริ่มตั้งแต่แรกเกิด จนถึง 2 ปี พฤติกรรมของเด็กในวัยนี้ขึ้นอยู่กับ การเคลื่อนไหวเป็นส่วนใหญ่ เช่น การไขว่คว้า การเคลื่อนไหว การมอง การดู ในวัยนี้เด็กแสดงออกทางด้านร่างกาย เด็กสามารถแก้ปัญหาได้ แม้ว่าจะไม่สามารถอธิบายได้ด้วยคำพูด เด็กจะต้องมีโอกาสที่จะปะทะกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพัฒนาการด้านสติปัญญาและความคิดในขั้นนี้ มีความคิดความเข้าใจของเด็กจะก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เช่น สามารถประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อมือ และสายตา เด็กในวัยนี้มักจะทำอะไรซ้ำบ่อย ๆ เป็นการเลียนแบบ พยายามแก้ปัญหาแบบลองผิดลองถูก เมื่อสิ้นสุดระยะนี้เด็กจะมีการแสดงออกของพฤติกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมายและสามารถแก้ปัญหา โดยการเปลี่ยนวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการแต่กิจกรรมการคิดของเด็กวัยนี้ส่วนใหญ่ ยังคงอยู่เฉพาะสิ่งที่สามารถสัมผัสได้เท่านั้น

2. ขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Preoperational stage) ขั้นนี้เริ่มตั้งแต่อายุ 2-7 ปี แบ่งออกเป็น ขั้นย่อยอีก 2 ขั้น คือ

2.1 ขั้นก่อนเกิดสัจกัป (Preconceptual thought) เป็นขั้นพัฒนาการของเด็กอายุ 2-4 ปี เป็นช่วงที่เด็กเริ่มมีเหตุผลเบื้องต้น สามารถจะโยงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ หรือมากกว่ามาเป็นเหตุผลเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน แต่เหตุผลของเด็กวัยนี้ยังมีขอบเขตจำกัดอยู่ เพราะเด็กยังคงยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง คือ ถือความคิดตนเองเป็นใหญ่ และมองไม่เห็นเหตุผลของผู้อื่น ความคิดและเหตุผลของเด็กวัยนี้ จึงไม่ค่อยถูกต้องตามความเป็นจริง รวมถึงความเข้าใจ ในสิ่งต่าง ๆ ยังอยู่ในระดับเบื้องต้น เช่น มีความเข้าใจว่าเด็กหญิง 2 คน ที่ชื่อเหมือนกัน จะต้องมี ทุกอย่างเหมือนกันหมด นั่นแสดงว่า ความคิดรวบยอดของเด็กวัยนี้ยังไม่พัฒนาเต็มที่ แต่ถ้าพูดถึง พัฒนาการทางภาษาของเด็กวัยนี้จะรับรู้ได้รวดเร็วมก

2.2 ขั้นการคิดแบบญาณหยั่งรู้ นึกออกเองโดยไม่ใช้เหตุผล (Intuitive thought) เป็นขั้นพัฒนาการของเด็ก อายุ 4-7 ปี ขั้นนี้เด็กจะเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น รู้จักแยกประเภทและแยกชิ้นส่วนของวัตถุ เข้าใจความหมายของจำนวนเลข เริ่มมีพัฒนาการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ แต่ไม่ชัดเจนนัก สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยไม่คิดเตรียมล่วงหน้าไว้ก่อน รู้จักนำความรู้ในสิ่งหนึ่งไปอธิบายหรือแก้ปัญหาอื่นและสามารถนำเหตุผลทั่ว ๆ ไปมาสรุปแก้ปัญหาได้โดยไม่วิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนเสียก่อน การคิดหาเหตุผลของเด็กยังขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนรับรู้ หรือสัมผัสจากสิ่งแวดล้อมภายนอก

3. ขั้นปฏิบัติการคิดด้านรูปธรรม (Concrete operation stage) ขั้นนี้จะเริ่มจากอายุ 7-11 ปี พัฒนาการทางด้านสติปัญญาและความคิดของเด็กวัยนี้สามารถสร้างกฎเกณฑ์และตั้งเกณฑ์ในการแบ่งสิ่งแวดล้อมออกเป็นหมวดหมู่ได้ เด็กวัยนี้สามารถที่จะเข้าใจเหตุผล รู้จักการแก้ปัญหาสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมได้ สามารถที่จะเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความคงตัวของสิ่งต่าง ๆ โดยที่เด็กเข้าใจว่าของแข็งหรือของเหลวจำนวนหนึ่งแม้ว่าจะเปลี่ยนรูปร่างไปก็ยังมีน้ำหนัก หรือปริมาตรเท่าเดิม สามารถที่จะเข้าใจความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ส่วนรวม ลักษณะเด่นของเด็กในวัยนี้คือ มีความสามารถในการคิดย้อนกลับ นอกจากนั้นความสามารถในการจำของเด็กในช่วงนี้มีจะประสิทธิภาพขึ้น สามารถจัดกลุ่มหรือจัดการสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ สามารถสนทนากับบุคคลอื่นและเข้าใจความคิดของผู้อื่นได้ดี

4. ขั้นปฏิบัติการคิดด้วยนามธรรม (Formal operational stage) อายุ 12 ปีขึ้นไป ในขั้นนี้ พัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดของเด็กวัยนี้เป็นขั้นสุดยอด คือเด็กในวัยนี้จะเริ่มคิดแบบผู้ใหญ่ ความคิดแบบเด็กจะสิ้นสุดลง จะคิดหาเหตุผลนอกเหนือไปจากข้อมูลที่มีอยู่ สามารถที่จะคิดแบบนักวิทยาศาสตร์ได้ สามารถตั้งสมมุติฐานและทฤษฎี และเห็นว่าความจริงที่เห็นด้วยการรับรู้สำคัญเท่ากับความคิดกับสิ่งที่อาจจะเป็นไปได้ เด็กวัยนี้มีความคิดนอกเหนือไปกว่าสิ่งปัจจุบัน มีความสนใจที่จะสร้างทฤษฎีเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างและมีความพอใจที่จะคิดพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีตัวตน หรือสิ่งที่เป็นนามธรรม

บรูเนอร์ (Bruner, 1969 อ้างถึงใน เขียวพา เศษะคุปต์, 2542) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการในการเรียนรู้ไว้หลายประการนับแต่โครงสร้างของเนื้อหาวิชา ความพร้อมของผู้เรียน ความคิดสร้างสรรค์ แรงกระตุ้นในการเรียนรู้และการใช้สื่อการเรียน บรูเนอร์ มีแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ โดยเชื่อว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำไปสู่การค้นพบการแก้ปัญหา ผู้เรียนจะประมวลผลข้อมูลข่าวสาร จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และจะรับรู้สิ่งที่ตนเองเลือก หรือสิ่งที่ใส่ใจ การเรียนรู้แบบนี้จะช่วยให้เกิดการค้นพบ เนื่องจากผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันที่ทำให้สำรวจสิ่งแวดล้อม และทำให้

เกิดการเรียนรู้โดยได้เสนอทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาไว้ 3 ชั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 Enactive representation (การแสดงความคิดด้วยการกระทำ) เปรียบขั้นนี้ได้กับขั้นแรกของเพียเจต์ คือ ขั้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว แรกเกิด -2 ขวบ ในวัยนี้เด็กจะมีการพัฒนาการทางสติปัญญา โดยใช้การกระทำเป็นการเรียนรู้หรือเรียกว่า Enactive mode เด็กจะใช้การสัมผัส เช่น จับต้องด้วยมือ ผลัก ดึง สิ่งที่สำคัญเด็กจะต้องลงมือด้วยตนเอง การเลียนแบบหรือการลงมือกระทำกับวัตถุสิ่งของต่างกับผู้ใหญ่ที่จะใช้ทักษะที่ซับซ้อน

ขั้นที่ 2 Iconic representation (ขั้นการคิดเริ่มจากสิ่งที่มองเห็น) ในพัฒนาทางขั้นนี้จะเป็นการใช้ความคิด เด็กสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการมองเห็น การสัมผัส โดยการนิยามโนภาพ การสร้างจินตนาการ พัฒนาการนี้จะเพิ่มขึ้นตามอายุของเด็กยิ่งโตขึ้นก็ยิ่งสร้างจินตนาการได้มากขึ้น การเรียนรู้ในขั้นนี้เรียกว่า Iconic mode เด็กจะสามารถเรียนรู้โดยการใช้ภาพแทน การสัมผัสของจริง บรูเนอร์ ได้เสนอแนะ ให้นำวัสดุทัศนวัสดุมาใช้ในการสอน เช่น บัตรคำ ภาพนิ่ง เพื่อที่จะช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้กับเด็ก

ขั้นที่ 3 Symbolic representation (ขั้นการคิดโดยใช้สัญลักษณ์หรือภาษา) ในพัฒนาการทางขั้นนี้ บรูเนอร์ ถือว่าเป็นการพัฒนาการขั้นสูงสุดของความรู้ความเข้าใจ เช่น การคิดเชิงเหตุผล หรือการแก้ปัญหา วิธีการเรียนรู้ขั้นนี้เรียกว่า Symbolic mode ซึ่งผู้เรียนจะใช้ในการเรียนได้เมื่อมีความเข้าใจในสิ่งที่เป็นนามธรรม

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ และทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์นั้น มีความคล้ายคลึงกัน คือ การค้นพบความรู้หรือการเรียนรู้ขั้นนี้อยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งพัฒนาการของแต่ละช่วงวัยจะมีความแตกต่างกันออกไป และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงทั้งพัฒนาการทางสติปัญญาและการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวความคิดทฤษฎีไปปรับใช้กับการสอนเด็กในระดับประถมศึกษา โดยมีการจัดเลือกโครงสร้างของบทเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน มีการจัดลำดับความยาก ง่ายของเนื้อหาที่ใช้สอน การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้คำถามที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไปเพื่อฝึกให้เกิดการคิด มีการเลือกจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การเลือกใช้สื่อต่าง ๆ ที่มีสีสัน จับต้องได้ การใช้รูปภาพ นิทาน การ์ตูน เกมเพื่อดึงดูดความสนใจ สร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้น และมีการเสริมแรงของผู้เรียนขณะเรียน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กในระดับประถมศึกษา

การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับแต่ละระดับประถมศึกษา

การจัดการเรียนรู้เชิงรุกหรือ คำว่า Active learning มีผู้ให้คำจำกัดความว่า หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การจัดการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น หรือ บางครั้งอาจเรียกว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งนับว่ามีความหมายเดียวกัน Active learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำลงไป (Bonwell & Eison, 1991) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการ คือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ ที่แตกต่างกัน (Meyers & Jones, 1993) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (Receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Co-creators) (Fedler & Brent, 1996)

นนทลี พรธาดาวิทย์ (2559, หน้า 18) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ทั้งกิจกรรม วิธีการ หรือรูปแบบการสอน ทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งการใช้รูปแบบการสอนที่สำเร็จรูปที่นิยมใช้กันอยู่ทั่ว ๆ ไปในปัจจุบัน อาจยังไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ เพราะบริบทในห้องเรียนแต่ละห้องมีความแตกต่างกัน ผู้สอนควรใช้หลักการของ Active learning ในการพัฒนากิจกรรมสำหรับผู้เรียน ทั้งวิธีการสอน อุปกรณ์การสอน การออกแบบรูปแบบการสอนต่าง ๆ ให้เหมาะกับทั้งเนื้อหาของผู้เรียนและชั้นเรียน สิ่งเหล่านี้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเชื่อมั่น จดจำเนื้อหาและนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในบรรยากาศการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2553) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้แบบ Active learning ว่าเป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน มีการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน ได้เรียนรู้การแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบร่วมกัน และความมีวินัย เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้บูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ และหลักการสู่การสร้างความคิดรวบยอด โดยผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน

ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ (2550) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active learning ดังนี้

1. จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการของผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน
2. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม การเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

3. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
 4. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน
 5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้ผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย
 6. วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งเนื้อหา และกิจกรรม
 7. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถ และความคิดเห็นของผู้เรียน
- จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ได้ใช้กระบวนการคิด ความรู้ ที่เกิดขึ้นเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์จริง ซึ่ง การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับแต่ละระดับประถมศึกษาควรเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้อย่างมีความหมาย โดยผู้วิจัยเห็นว่าผู้เรียนระดับประถมศึกษานั้นเป็นวัยที่กำลังเรียนรู้ จดจำ จึงควรปูพื้นฐานความรู้เพื่อการต่อยอดในระดับที่สูงขึ้น เพื่อฝึกทักษะและเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกรูปแบบหนึ่งมี 7 ขั้นตอน โดยทุกขั้นตอนล้วนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการคิด ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ทุกขั้นตอนการสอนครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ให้คำปรึกษา และแนะนำตลอดการจัดการเรียนรู้

สื่อการสอนกับการเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา

กิดานันท์ มลิทอง (2548) ได้ให้ความหมาย สื่อการสอน คือ ตัวกลางสิ่งใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ที่บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้สอนบรรลุวัตถุประสงค์ในการส่งข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ทางด้านการศึกษา ไปยังผู้เรียน โดยเน้นเนื้อหาอันเป็นความรู้ ตามหลักสูตรหรือกิจกรรม เพื่อส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่

นิคม ทาแดง, กอบกุล ปราบประชา, และอำนาจ เดชชัยศรี (2545) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง ตัวกลางหรือสิ่งต่าง ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคนิควิธีการ รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดการพัฒนา และสามารถนำความรู้ไปรับนั้น ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ตลอดจนการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข และมีประสิทธิภาพ

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2525, หน้า 17-19) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง การนำสื่อมาใช้ในการเรียนการสอนโดยตรงซึ่งหมายถึง การนำวัสดุ เครื่องมือและวิธีการมาเป็นสะพานเชื่อม โยงความรู้เนื้อหาไปยังผู้เรียน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ถ่ายทอดซึ่งกันและกัน ได้ผลตรงตามจุดมุ่งหมาย สื่อเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการเรียนการสอน การใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นครูควรยึดหลักการสำคัญ 7 ประการ คือ

1. ใช้ธรรมชาติการเล่นของเด็กประถมศึกษามาเป็นประโยชน์ต่อการสอน ครูน่าจะทราบว่าโดยธรรมชาติเด็กชอบ “เล่น” โดยที่ในปฐมวัยและวัยเด็กการเล่นเป็นการเรียน เด็กจึงชอบเล่นของเล่นที่ตนเองจะมีโอกาสจับต้องคลุกคล้า เข้าร่วมกิจกรรม จิตนาการและสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ขึ้น เมื่อเด็กชอบเล่น ครูจึงควรรหาทางใช้ “การเล่น” มาเป็นสื่อหรือช่องทางในการถ่ายทอดความรู้ ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก โดยขณะนี้ครูจึงต้องมีวัสดุอุปกรณ์ และจัดกิจกรรมให้เด็กได้มีส่วนร่วม อยู่ตลอดเวลา

2. ใช้สื่อการสอนทุกครั้งที่คุณเห็นว่า นักเรียนอาจไม่เข้าใจ ถ้าให้ฟังเพียงอย่างเดียว เมื่อครูเตรียมการสอน เพื่อเขียนแผนการสอนย่อยหรือบันทึกการสอน ครูก็จะต้องวิเคราะห์เนื้อหา เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาแล้ว ครูย่อมยอมด้วยสามัญสำนึกว่า เนื้อหาตอนที่ “สอนง่าย” คือ พูดให้ฟังแล้ว นักเรียนก็เข้าใจ และตอนใด “สอนยาก” คือ ทำให้เข้าใจไม่ได้ด้วยการพูดหรืออธิบายเพียงอย่างเดียว ครูก็จะบอกตนเองหรือรำพึงว่า “เนื้อหาตอนนี้สอนยาก เราน่าจะหาสื่อการสอนมาประกอบ” เมื่อรำพึงแล้วครูก็พยายามหาสื่อการสอนมาช่วยให้นักเรียนเข้าใจดีขึ้น

3. กำหนดวัตถุประสงค์การใช้สื่อทุกประเภทให้เด่นชัด ครูต้องทราบว่าใช้สื่อการสอนแต่ละอย่างเพื่อสอนอะไร เมื่อไร และอย่างไร เพื่อให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นเตรียมแผนการสอน

4. ยึดหลักการใช้สื่อประสมที่จัดไว้ในรูปชุดการสอน “สื่อประสม” หมายถึง สื่อตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไปที่น่าสนใจมาสอนเนื้อหาสาระร่วมกัน แต่ “ชุดการสอน” เป็นการใช้สื่อประสมตามระบบที่กำหนดไว้ มีการกำหนดขั้นตอนอย่างชัดเจน นั่นคือ ในการเตรียมการสอนครูต้องจำแนกเนื้อหาเป็นหัวเรื่องแต่ละหัวเรื่อง จะมีกิจกรรมและสื่อการเรียนแตกต่างกัน เมื่อนำสื่อของทุกหัวเรื่องมารวมกันก็จะได้สื่อประสมที่อยู่ในรูปของชุดการสอน

5. ทดสอบประสิทธิภาพของสร้างที่สร้างขึ้นใหม่แต่ละอย่างด้วยการทดลองใช้เพื่อให้ได้สื่อที่มีคุณภาพ ครูบางคนผลิตสื่อขึ้นมาแล้วก็นำไปใช้ทันทีโดยไม่คำนึงถึงประสิทธิภาพที่แท้จริงของสื่อชิ้นนั้น

6. ทดสอบและตรวจสอบสื่อที่มีผู้ผลิตไว้แล้วว่ามิวิธีการใช้อย่างไร เนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนหรือไม่ ครูบางคนหยิบคว้าอะไรได้ก็นำไปเป็นสื่อโดยไม่ตรวจสอบเสียก่อน แล้วก็พบว่าเสียแรงหอบหิ้วสิ่งเหล่านั้นไปเปล่า ๆ

7. ใช้สื่อให้เป็น “เครื่องช่วยนักเรียน” มากกว่าเป็น “เครื่องช่วยครูสอน” การใช้สื่อที่สอนใด ๆ ควรมุ่งให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อชิ้นนั้น ในบางกรณีครูอาจให้นักเรียนบางคนได้มีส่วนร่วมในการสร้างสื่อการเรียนของตนเองขึ้นมาด้วย โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำ เมื่อครูนำมาใช้เป็นสื่อการสอนเด็กจะเกิดความภูมิใจ และทำให้เกิดบรรยากาศน่าเรียนรู้มากขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิคหรือวิธีการที่ผู้สอนใช้เป็นตัวกลางในการนำมาจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การใช้สื่อในการเรียนการสอนนั้นครูควรคำนึงถึงพัฒนาการเรียนรู้และธรรมชาติของเด็ก ผู้สอนควรกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ก่อนนำสื่อมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สำคัญควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุดในการใช้สื่อ โดยในการวิจัยนี้ ได้นำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มาสอนซึ่งมีทั้งหมด 7 ขั้นตอน ผู้วิจัยได้มีการนำสื่อการสอนที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในเกือบทุกขั้นตอน โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสอน โดยคัดเลือกจากภาพ สี เสียงที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเด็กในระดับประถมศึกษา เช่น คลิปวิดีโอจาก Youtube การ์ตูน รูปภาพ เพลง เป็นต้น

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA

ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษนักศึกษาครูแห่งมหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เพราะการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันน้อยมาก เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) จึงได้คิดค้นวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่โดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ซึ่งเป็นจิตวิทยาในการคิดและการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) โดยใช้ชื่อว่า “A more integrated approach to the teaching of reading” เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่บูรณาการการใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ เข้าด้วยกัน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) มีความคิดที่ว่า การสอนภาษาที่แยกแต่ละทักษะออกจากกันถือว่าไม่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้รอบรู้ทางภาษา ตัวอย่างการสอนครูส่วนใหญ่ มักจะเน้นแค่ทักษะเดียว เช่น ในคาบเรียนของทักษะการอ่านจะจัดแยกออกจากทักษะอื่น ๆ เมื่อครูต้องการสอนอ่านจะไม่สนใจทักษะด้านอื่น ๆ จะมุ่งเน้นให้แต่นักเรียนได้แต่ฝึกอ่านเท่านั้นซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การสอนแต่ละครั้งควรมีทั้ง 4 ทักษะ ประกอบกันไปแต่จะเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษ ส่วนทักษะอื่น ๆ ที่ไม่ได้เน้นก็ควรได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน

เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) ยังกล่าวอีกว่า การสอนอ่านแล้วให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบ (Multiple choices) หรือ แบบ ถูก-ผิด (True-false) นั้นไม่ใช่เป็นการฝึกการอ่านที่ดี เพราะผู้เรียนจะไม่พัฒนาทักษะอย่างอื่นเลย และบางครั้งอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดการสับสนมากขึ้น แบบฝึกหัดที่ดีที่สุดควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิดและเขียนออกมาเป็นคำพูดของตน เป็นการฝึก

ทั้งกระบวนการคิด (Thinking process) และเป็นการฝึกทักษะการเขียนไปในตัวด้วยการใช้แบบฝึกหัดการตอบคำถามโดยการเขียนแบบนี้ถือว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้น จากที่กล่าวมา จึงเป็นที่มาของแนวทางการสอนอ่านตามแนวความคิดของเมอร์ดอค (Murdoch, 1986) หรือเรียกอีกอย่างว่า วิธีสอนแบบ MIA

วิธีสอนแบบ MIA (Murdoch integrated approach) เป็นวิธีการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอยู่ในทุกขั้นตอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้คิดเป็น และการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มทำให้นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฝึกการรับฟังความคิดเห็น ฝึกการช่วยเหลือ และฝึกการเข้าสังคม ซึ่งเป็นทักษะชีวิตที่จำเป็นต่อยุคสมัยปัจจุบันอย่างมาก กิจกรรมการเรียนการสอนแบบ MIA (Murdoch integrated approach) จะเริ่มด้วย วิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะนำมาให้นักเรียนอ่าน ซึ่งครูจะถามเพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดหาคำตอบ แล้วให้ร่วมกันอภิปรายโดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับแล้วแก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ซึ่งเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้คิดแก้ปัญหาตนเอง นอกจากนี้กิจกรรมการสอนอ่านแบบ MIA ยังทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการคิดอื่น ๆ โดยมีขั้นตอนหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (Knowledge) คือ ความสามารถในการนึกถึงรายละเอียดเรื่องราวประสบการณ์ทั้งหมด ตลอดจนความสามารถจำความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ด้านความหมาย ความหมายแฝงของคำศัพท์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris & Sipay, 1979) ที่กล่าวไว้ว่า คำศัพท์มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการด้านความคิดของผู้อ่าน ส่วนกิจกรรมอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) โดยวิธีสอนแบบ MIA นั้น สอดคล้องกับความคิดด้านการ คิดวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการแยกแยะข้อมูลหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ ซึ่งอาจเป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่กำหนดไว้จะเป็นกิจกรรมที่เน้นความคิดด้านความเข้าใจ ซึ่งหมายถึงความสามารถในการดัดแปลง ปรับปรุง หรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีลักษณะใหม่เป็นการขยายความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ตามกระบวนการของความเข้าใจ

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA

เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) ได้ให้แนวทางวิธีสอนแบบ MIA มี 7 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

1. ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming questions) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้น และทำให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้น ๆ

2. ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) ขั้นตอนนี้ ครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์ คำบางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายอยู่แล้ว หรือคำบางคำหากมีความหมายหลายอย่าง ครูอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นให้อยู่ในสถานการณ์ที่พบจากเรื่องที่อ่าน
3. ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ครูผู้สอนแจกบทอ่าน (The text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่ครูผู้สอนกำหนดให้ ซึ่งในเนื้อเรื่องจะมีคำถามย่อย ๆ แทรกอยู่ในเนื้อหา ผู้เรียนเกิดการคิดและค้นหาคำตอบ
4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) ให้นักเรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิด ที่ครูผู้สอนกำหนดให้ โดยผู้เรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้น ให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (A sentence completion exercise)
5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้นำความรู้ หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านมานำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น นำเสนอรูปแบบตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างใดอย่างหนึ่ง
6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) ในขั้นนี้ ครูผู้สอนจะให้ชิ้นส่วนประโยคซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคให้อยู่ในรูปของอนุเฉท (Paragraph) ที่ถูกต้องและให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ และการทำกิจกรรม ต่อชิ้นส่วนประโยค (Jigsaw) วิธีการคือครูผู้สอนเตรียมชิ้นส่วนของประโยคให้จำนวนหนึ่ง แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้อง
7. ขั้นการประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correction) ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง ตรวจสอบความถูกต้องและให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาของนักเรียนที่พบในแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

จากขั้นตอนวิธีสอนแบบ MIA ของ เมอร์คอค (Murdoch, 1986) ที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการปรับใช้ให้เหมาะสมกับเด็กในระดับประถมศึกษา โดยมีการสอดแทรกกิจกรรม และสื่อการสอนที่เหมาะสมกับพัฒนาการแห่งวัยของเด็กในระดับชั้นประถมศึกษา ดังนี้

1. การถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จากสื่อการสอนที่เตรียมมา เช่น คลิปวิดีโอ การ์ตูน รูปภาพ เป็นต้น ให้นักเรียนฝึกสังเกต ครูจะตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มคิดและแสดงความคิดเห็น คาดคะเนคำตอบ เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง เป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยใช้คำถามและสื่อ ตรงกับแนวความคิดพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์ (Piaget)

ที่ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสติปัญญาและสังคมตามวัย เช่น ในวัยเด็กเล็กจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการสัมผัสรับรู้ด้วยการลงมือกระทำ และกิจกรรมการเล่นประเภทต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษาควรจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและเรียนรู้จากสื่อ นอกจากนี้ การถามคำถามนำก่อนอ่านยังเป็นการช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงขับ (Drive) ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียน นั่นคือ การกระตุ้นผู้เรียนด้วยปัญหาที่ค้างค้ำไว้ในใจผู้เรียน หลังการอภิปรายร่วมกันว่า สิ่งที่คาดเดากันไว้นั้นเป็นการเดาที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด จึงเป็นเรื่องที่ดี ที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงขับอยากจะทำเพื่อหาคำตอบให้ตนเอง

2. การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) ครูผู้สอนเลือกคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง มาทำกิจกรรมเล่นเกมให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม ซึ่งเกมเป็นเทคนิคที่มีการนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย เช่น ในวิชาที่เกี่ยวกับการใช้ภาษา การเล่นเกมช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการใช้ภาษา สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537) กล่าวว่า ขั้นตอนนี้ครูจะมีใบความรู้ให้แต่ละกลุ่ม ซึ่งครูเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเอง คำบางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายอยู่แล้ว หรือคำบางคำอาจมีความหมายหลายอย่าง ให้นักเรียนช่วยกันค้นหาความหมาย นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (Knowledge) คือ ความสามารถในการระลึกถึงรายละเอียดเรื่องราวประสบการณ์ทั้งหมดตลอดจนสามารถจำความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ด้านความหมาย ความหมายแฝงของคำศัพท์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น คำศัพท์ยาก คำศัพท์เทคนิค เป็นต้น ให้นักเรียนอธิบายความหมาย ยกตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ หลักการนี้ตรงกับความคิดของ แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลาย ๆ อย่างรวมกัน ไม่เฉพาะแต่การรู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์นั้นมีผลอย่างมาก ต่อความเข้าใจในการอ่าน หากคะแนนความเข้าใจสูง คะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์จะสูงตามด้วย ซึ่งตรงกับความคิดของ วิดโดวสัน (Widdowson, 1985, pp. 82-86) ที่กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น เราต้องพยายามขจัดปัญหา และอุปสรรคในการที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน เช่น คำ หรือวลีที่ยาก ๆ วิธีการอย่างหนึ่งที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ก็คือ ให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่านซึ่งจะได้นำสิ่งเหล่านั้นไปใช้แก้ปัญหาในการอ่าน

3. การอ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Reading the text) ครูผู้สอนแจกบทอ่าน (The text) แล้วให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งในเนื้อเรื่องนั้นจะแตกต่างกับเนื้อเรื่องการสอนอ่านปกติทั่วไป คือ จะมีคำถามย่อย ๆ แทรกอยู่ในเนื้อหาแต่ละย่อหน้าเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการคิด และค้นหาคำตอบซึ่งเป็นใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านแต่ละย่อหน้า สอดคล้องความคิด

ด้านการวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการแยกแยะข้อมูลหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องออกมาเป็น ส่วนย่อย ๆ ซึ่งอาจเป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่กำหนดไว้ เช่น วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับสรรพนามในเนื้อเรื่อง การเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ขึ้นตอนนี้ผู้เรียน จะได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ การอ่านจึงเป็นการกระตุ้นเร้าใจผู้เรียนให้หาคำตอบ ซึ่งตรงกับ ความคิดของ กูดแมน (Goodman, 1967, p. 126) ที่กล่าวไว้ว่า “การอ่านเป็นเกมการเดาชนิดหนึ่ง ซึ่งการอ่านเป็นการเดาว่า สิ่งที่อ่านนั้นตรงกับความคิดของตนที่คาดหวังไว้หรือไม่”

4. การทำความเข้าใจเรื่อง (Understanding the text) เมื่ออ่านเนื้อเรื่องจบจะมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเติมคำให้ประโยคสมบูรณ์ ตอบคำถามจากประโยค ปลายเปิด ซึ่งประโยคปลายเปิดที่เติมแล้วจะเป็นข้อความสมบูรณ์ตามเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบ ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับ คำสรรพนามในเนื้อเรื่อง ซึ่งเป็น การกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านที่ดียิ่งขึ้น การวิเคราะห์เนื้อหาแบบนี้ จะทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจมากขึ้น และยังจะช่วยให้ นักเรียนต้องมีการใช้ความคิดตลอดเวลา จากกิจกรรมทั้ง 3 ขั้นที่กล่าวมาข้างต้น (การถามนำก่อน การอ่าน-การทำความเข้าใจคำศัพท์-การอ่านเนื้อเรื่อง) เป็นพื้นฐานอย่างเพียงพอที่จะทำให้นักเรียน อ่านเนื้อเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ วิดโดสัน (Widdowson, 1978, pp. 119-122) ที่ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจนั้น จะต้องมีการเตรียมอย่างดี ซึ่งหมายความว่า จะต้องสามารถส่งเสริมให้นักเรียน พยายามใช้คำพูดหรือเขียนออกมาเป็นภาษา ของตนเองได้ จะทำให้นักเรียนได้เข้าไปร่วมแก้ปัญหาอย่างแท้จริง แบบฝึกหัดเหล่านั้นได้แก่ การเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ (Transformation) ซึ่ง วิดโดสัน (Widdowson, 1978) ไม่นิยมใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple choices) เพราะผู้เรียน อาจเกิดการสับสนหรือใช้การเดาได้ ทำให้ไม่ช่วยพัฒนาทักษะอื่นเลย ใน ตรงกันข้ามหากฝึกให้ ผู้เรียนตอบแบบเติมคำให้สมบูรณ์ หรือ แบบเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ นอกจากเป็น การฝึกการอ่านที่ดีแล้ว การเขียนของผู้เรียนก็ได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน

5. การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้นักเรียน ได้นำความรู้ หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมานำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น ๆ โดยผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ออกมา ครูผู้สอนให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายกันในกลุ่มของตนเองจากเนื้อเรื่อง ที่อ่านมาเขียนตามความเข้าใจของตนเองนำเสนอออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การนำเสนอข้อมูลใหม่ รูปแบบตาราง แผนภูมิ กราฟ แผนที่ ผังมโนทัศน์ หรือกิจกรรมการแสดงละครสั้น นำเสนอ หน้าชั้นเรียน อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของข้อมูลในชั่วโมงนั้น หากนักเรียนทำได้ แสดงว่าผู้เรียนมีกระบวนการคิดสามารถจับประเด็นสำคัญ ๆ และถ่ายทอดความคิดออกมาได้

ซึ่งตรงกับแนวคิดของ วิดโดวสัน (Widdowson, 1985) ที่กล่าวว่า กิจกรรมแบบ การถ่ายโอนข้อมูลนี้เป็นกิจกรรมที่ดี และเป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร หรือเป็นการแปลงรูปข้อมูลให้เป็น ไปอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น หากครูผู้สอนคิดว่านักเรียนเข้าใจ และมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้ว อาจให้นักเรียนแสดงความสามารถในการเขียนแทนคำพูดก็ได้ หรืออาจเขียนในรูปภาพอธิบาย หรือแผนภาพ (Diagram) เป็นต้น เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) ยังกล่าวอีกว่า กิจกรรมแบบนี้จะช่วยส่งผลต่อนักเรียนถึง 2 ทาง คือ อย่างแรกพัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นการสื่อสารจากคำพูดของผู้เขียนไปสู่ตัวหนังสือให้ผู้เรียนได้อ่าน และอีกด้านหนึ่ง คือช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสื่อสารผ่านข้อความออกมาในภาษาของตนเอง

6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียง โครงสร้างอนุเจต (Jigsaw exercise and paragraph structure) ขั้นนี้ เป็นกิจกรรมต่อชิ้นส่วนประโยคให้เป็นย่อหน้า (Paragraph) ในความคิดของ เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) กล่าวว่ากิจกรรมเรียง โครงสร้างอนุเจตนี้มีประโยชน์มากอย่างยิ่ง ทั้งเป็นการฝึกพูดและคิด ผู้เรียนต้องใช้สมาธิอย่างมาก ต่อมาในการทำกิจกรรมต่อชิ้นส่วนประโยค (Jigsaw) วิธีการ คือ ครูผู้สอนเตรียมชิ้นส่วนของประโยคให้จำนวนหนึ่งแล้ว ให้นักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้อง ประโยคที่ให้ต้องมาจากเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเพื่อต่อประโยคให้ถูกต้อง

7. การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and correction)) เป็นการประเมินผล การเรียน ซึ่งในวิธีการสอนของ เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) ที่ผ่านมาทั้ง 6 ขั้นตอนนั้น จะมีการประเมินผลการเรียนอยู่ในเกือบทุกขั้นตอนอยู่แล้ว แต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงาน ส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง เป็นการตรวจสอบความถูกต้อง และเป็นการแก้ไขด้านภาษาของนักเรียน ที่พบในแบบฝึกหัด

ประโยชน์ของวิธีสอนแบบ MIA

1. เป็นการสอนอ่านที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การสอนอ่านที่ยึด “นักเรียนเป็นศูนย์กลาง” (Student-centered) และการมุ่งความสนใจไปสู่ผู้เรียน (Focus on the learners) นั้นเป็นแนวความคิดของสตีวิก (Stevick, 1976) และเกตเตนโย (Gattegno, 1963 cited in Stevick, 1976) การสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางนั้นหน้าที่และบทบาทของครูจะต้องเปลี่ยนไปจากเดิมนั้นคือ ครูผู้สอนจะมีหน้าที่จัดเตรียมกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนไว้ล่วงหน้า ทำเครื่องมืออุปกรณ์การสอนให้ชัดเจน ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหา และวางแผนให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองและอาจจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ครูผู้สอนจะต้องหาทางสร้างประสบการณ์และให้คำแนะนำแก่นักเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงจะเป็นผู้ทำกิจกรรม และหากจะวัดความสำเร็จของ

นักเรียนก็วัดได้จากการกระทำนั้นเองในการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นสิ่งสำคัญ คือ บรรยากาศในห้องเรียนต้องทำให้นักเรียนรู้สึกมั่นคง และปลอดภัย ซึ่งครูจะต้องพยายามสร้างให้เกิดขึ้น โดยคอยเป็นที่ปรึกษาให้กำลังใจให้ความอบอุ่น อันจะก่อให้เกิดความมั่นใจ และเข้าใจ ในบทเรียน ครูและนักเรียนต้อง เข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียนเป็นอย่างดี อันจะทำให้ภาพจน์ของการเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น และย่อมจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

เนลสัน (Nelson, 1984, pp. 2-5) ได้แสดงความคิดเห็น และแนวทางในการสอนอ่าน โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางไว้ว่า ควรจะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทเรียนแล้วให้เวลา และโอกาสแก่นักเรียนแต่ละคนศึกษาแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน และกิจกรรมสุดท้าย ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกการเขียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษา และเข้าใจมากขึ้นและสิ่งที่ไม่ควรละทิ้งในกิจกรรมการเขียนก็คือให้นักเรียนได้เขียนประโยค ใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งกิจกรรมการอ่านนั้นสอดคล้องกันอย่างดีกับกิจกรรม การเขียน

2. เป็นการสอนอ่านโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ การสอนอ่านโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการสอนแบบหนึ่งที่น่าผู้เรียนให้มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างทำกิจกรรม ในด้านกระบวนการและทักษะต่าง ๆ ทางภาษาซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้ คาร์แกน (Kagan, 1994) กล่าวว่า การสอนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือ (Co-operative learning) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมนักเรียนให้ทำงาน ร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ละเอียด จุฑานันท์ (2545, หน้า 145) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) เป็นแนวทางการสอนอ่านที่ยึดแนวการสอน และกระบวนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive model) สามารถพัฒนาเจตคติในการเรียนวิชา ทักษะการอ่าน ทำให้นักเรียนรู้จัก ปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน นอกจากนี้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ยังส่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูงขึ้น

3. เป็นการสอนภาษาแบบบูรณาการทักษะ (Integrated-skill instruction) ริชาร์ด แพลท และเวเบอร์ (Richards, Platt, & Weber, 1986) ได้ให้ความหมายของการสอนภาษาแบบบูรณาการ ทักษะว่า หมายถึง การสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในลักษณะของการเชื่อมโยง หรือสัมพันธ์ระหว่างทักษะ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจเชื่อมโยงสองทักษะหรือมากกว่านั้น การผสมผสานระหว่างทักษะทางภาษาและทักษะอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง อาทิ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ การสะกดคำ การออกเสียง โครงสร้างไวยากรณ์และการใช้ภาษาที่จะนำไปสู่ การสื่อสารอย่างแท้จริง (Authentic communication) ตัวอย่างเช่น บุคคลเมื่ออ่านจดหมายจบ

เขาอาจเขียนจดหมายเพื่อตอบกลับ หรืออาจเล่าเนื้อความในจดหมายนั้นให้ผู้ฟัง ฟัง ดังนั้น การใช้ภาษาในชีวิตประจำวันจึงมักใช้ทักษะทางภาษาอย่างน้อยสองทักษะหรือมากกว่านั้นในการสื่อสาร แนวคิดดังกล่าวจึงนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนภาษาแบบบูรณาการทักษะเพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีวัตถุประสงค์และสิ่งที่เรียนนั้นมีความหมายแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นภาพของความหลากหลายและความซับซ้อนของภาษาในการสื่อสาร นอกจากนี้ผู้เรียนจะเห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษไม่ใช่เพียงสนองความสนใจทางด้านวิชาการ หรือเป็นเพียงการเรียนเพื่อให้สอบผ่าน แต่ภาษาอังกฤษจะเป็นสื่อในการสร้างปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้ร่วมกันของบุคคล ผู้เรียนจะได้พัฒนาการใช้ทักษะที่หลากหลายและในขณะเดียวกันก็สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีสอนแบบ MIA เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่บูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกันผ่านการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการคิดได้ด้วยตนเองจากการทำกิจกรรมที่มีการใช้คำถามสอดแทรกอยู่ในแต่ละขั้นตอน ซึ่ง ผู้วิจัยได้นำแนวทางการสอนของ เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) มาจัดการเรียนรู้และประยุกต์สอดแทรกกิจกรรมการสอนให้เหมาะกับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา

การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ความหมายของการอ่าน

วิลเลียม (Williams, 1986) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง กระบวนการหนึ่ง ที่ผู้อ่านได้มองและทำความเข้าใจกับตัวหนังสือและข้อความที่ได้เห็น ไม่ใช่การอ่านออกเสียง หรือ การเข้าใจความหมายในทุกคำ การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นก็คือ การอ่านเป็นกลุ่มคำและการเลือกที่จะทำความเข้าใจเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อความ ไม่ใช่การทำความเข้าใจเนื้อความทั้งหมด

Wallace (1992) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง การตีความหมายตามสภาพบริบทของเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งในบริบทนั้นจะแสดงการสื่อสารให้ผู้อ่านรับทราบการสื่อความหมายจากผู้เขียน รวมถึงทั้งยังเป็นการคาดคะเนความตั้งใจสื่อความหมายของผู้เขียนที่แสดงออกมาในรูปแบบของสาร โดยที่ผู้อ่านก็พยายามทำความเข้าใจสารทั้งหมด

กรมวิชาการ (2544) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง ความคิดของผู้อ่านที่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เมื่อเกิดความเข้าใจได้ดีย่อมมีความคิดที่ดีไปด้วย เพราะผู้อ่านจะได้ทราบถึงแนวคิดต่าง ๆ แล้วสามารถนำความรู้จากเรื่องที่ได้อ่านมาเข้าสู่กระบวนการจัดระบบแยกแยะ และตีความหมายก่อนจะเกิดเป็นความคิดของตนเองออกมา

ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน (2547) กล่าวว่า การอ่านนั้น อ่านเพื่อพฤติกรรม 3 ประการ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของปัญหาประกอบด้วย

1. การแปลความ (Translation) คือ การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ๆ ภาษาใหม่หรือแบบใหม่

2. การตีความ (Interpretation) คือ การเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่หรือร้อยกรองใหม่ เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาแล้วเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ย่นย่อเรื่องต่าง ๆ จนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ การอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้างลึกหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น ๆ การแปลความเป็นพื้นฐานให้คนเกิดความเข้าใจ เมื่อแปลความแล้วจึงสามารถตีความได้ การตีความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการแปลความ และการขยายความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการตีความ

สมุทร เช่นเชวานิช (2549) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบออกมาโดยการสื่อความหมาย ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ผู้เขียน ผู้อ่าน และรายงาน หรืออีกนัยหนึ่ง การอ่าน หมายถึง การถอดรหัสลับบางอย่างออกมาเป็นตัวอักษรแต่ละตัว เป็นรหัสที่ได้ถูกเรียบเรียงไว้ อย่างเป็นระเบียบเพื่อแทนคำพูด โดยที่ผู้อ่านต้องมีการเรียนรู้ การที่ต้องใช้สัญลักษณ์การเขียน การเรียบเรียงเข้าด้วยกันอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามสิ่งที่ได้เห็นในขณะที่มีการอ่านเกิดขึ้น

จากความหมายที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า การอ่าน คือ ความคิดของผู้อ่าน จากการที่ได้มองเห็น ทำความเข้าใจตัวหนังสือ และข้อความที่เห็นทั้งหมด นำมาผ่านกระบวนการตีความหมายของตนเอง ร่วมกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ มีการจัดระบบ ระเบียบและเรียบเรียงออกมาใหม่เป็นความคิดของตนเองออกมาแทนคำพูด

ความสำคัญของการอ่าน

ฉวีวรรณ อุหาภินันท์ (2542, หน้า 11) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และสนองความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนั้นการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

กรมวิชาการ (2546) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่าน ถือเป็นเครื่องมือในการเสาะแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ
2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาคนและพัฒนางาน
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพเพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
7. การอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคม
8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาระบบสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

วรรณิ โสมประยูร (2553, หน้า 128) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาเล่าเรียน ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามต้องการในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านเพื่อติดต่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัว และการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ

มณิรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2555) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ของผู้อ่าน ยิ่งอ่านยิ่งทำให้รู้มาก การอ่านทำให้มีความรอบรู้รอบด้าน มีความคิดกว้างไกล และมีวิสัยทัศน์ที่ดี เพราะการอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่าน ทำให้เกิดการพัฒนาทางสติปัญญาโดยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิด ประสบการณ์เดิมของตนเองจนเกิดเป็นความคิดใหม่ในการนำพัฒนาต่อขยายให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นมา

จากที่กล่าวมาสรุปความสำคัญของการอ่านได้ว่า การอ่าน เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอย่างมากในชีวิตมนุษย์ กล่าวได้ว่าในทุกวิชาและทุกสาขาอาชีพต้องใช้ทักษะด้านการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ในโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นสังคมของยุคดิจิทัล ที่มีสื่อต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลข่าวสารแต่การอ่านก็ยังเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด การอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาความคิดให้มีมุมมองความคิดที่กว้างไกลขึ้น สามารถนำความรู้และสิ่งที่ได้จากการอ่านมาช่วยในการตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ความคิดใหม่ ๆ

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ในการอ่านนั้น ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งการอ่านที่ดีนั้นควรมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่า อ่านเพื่ออะไร และต้องการอะไรจากสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านมีผู้เสนอแนะไว้ ดังนี้

พันธุทิพา หลาบเลิศบุญ (2542, หน้า 48) กล่าวถึงการอ่านหนังสือว่า ผู้อ่านมักมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป แบ่งได้ 3 ประการ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรู้ ซึ่งหนังสือที่อ่านมักจะเป็นประเภทตำรา ผู้อ่านจึงควรเลือกอ่านหนังสือหลาย ๆ เล่ม เพื่อทดสอบความถูกต้องและแม่นยำ การอ่านหนังสือประเภทนี้เป็น การส่งเสริมให้ผู้อ่านมีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนสนใจ
2. อ่านเพื่อความคิด ความคิดของคนจะเจริญงอกงามได้โดยอาศัยการกระตุ้นเตือนให้ใฝ่คิด การมองเห็นอะไรรอบด้านจะทำให้เกิดทัศนคติที่กว้างขวางมากขึ้น ช่วยให้การแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ นั้น มีความบกพร่องน้อยลง หนังสือประเภทที่สร้างแนวความคิดให้แก่ผู้อ่าน ได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทสรุปของบทวิจัย นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร ฯลฯ ความคิดเห็นที่แฝงอยู่ในเนื้อหาอาจเกิดความผิดพลาดจากการแปลความได้ ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องศึกษาให้ละเอียดและรอบคอบ ความคิดที่ดีจะต้องมีเหตุผลและความรู้เป็นพื้นฐาน
3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน แต่หนังสือบางประเภท เช่น หนังสือประเภทร้อยกรอง นวนิยาย เรื่องสั้น ฯลฯ นอกจากจะให้ความบันเทิงแล้วยังมีคุณค่าต่อการพัฒนาความรู้สึก พัฒนาอารมณ์ และให้สารประโยชน์แก่ผู้อ่าน ดังนั้นจึงควรอ่านอย่างใคร่ครวญ พิจารณาหาแก่นสาระที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง ซึ่งจะทา ให้ผู้อ่านสามารถอ่านแล้วได้รับความรู้หรือความคิด และความบันเทิงควบคู่กันไป

มัทนา นาคะบุตร (2544, หน้า 12) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาความรู้ ต้องการหาความรู้บางอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อนำไปปฏิบัติ หรือเพิ่มพูนความรู้ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านที่เจาะจงศึกษาหาความรู้อย่างแท้จริง ซึ่งผู้อ่านอาจ

ต้องการความรู้ผิวเผินหรือลึกซึ้งก็ได้ ลักษณะการอ่านต้องอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทำความเข้าใจ เรื่องที่อ่าน และควรมีการจดบันทึกหรือจดข้อความสำคัญไว้อ้างอิงต่อไป การอ่านตำราวิชาการ หรืองานเขียนเฉพาะเรื่อง เฉพาะกิจ ผู้อ่านมักตั้งจุดมุ่งหมาย อ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้

2. อ่านเพื่อความบันเทิง ผ่อนคลายอารมณ์ หรือเพื่อความเพลิดเพลิน ผู้อ่านมุ่งหวัง ความสุข ความสบายใจจากการอ่านเป็นสำคัญ

3. อ่านเพื่อหาคำตอบ เป็นการอ่านเพื่อการค้นหา ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริง หรือเหตุผลมา ประมวลเป็นคำตอบให้หายสงสัย หรือกังวลใจ การอ่านลักษณะนี้ ผู้อ่านต้องอ่านและทำความเข้าใจ เรื่องที่อ่านทั้งต้องมีวิจรรณญาณในการคิดสรุปเพื่อหาคำตอบนั้น ๆ ด้วยว่าสิ่งที่ได้อ่านนั้นเป็นความรู้ ข้อเท็จจริง หรือมีเหตุผลที่ทำให้เชื่อถือได้เพียงใด

4. อ่านเพื่อวิเคราะห์หรือวิจารณ์ ผู้อ่านต้องอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน พยายามจับประเด็น สำหรับวิเคราะห์ วิจารณ์ให้เด่นชัด บางครั้งการอ่านลักษณะนี้ จำเป็นต้องมีลักษณะการอ่าน แบบจับผิดหรือหาประเด็นโต้แย้ง หรือคัดค้านตามรวมอยู่ด้วย วิธีการอ่านก็เช่นเดียวกับการอ่าน เพื่อความรู้ คือ ต้องอ่านละเอียด มีความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ประกอบกับมีความรู้ด้านการวิเคราะห์ วิจารณ์ มีความเที่ยงธรรมในการติชม เพื่อให้การวิเคราะห์หรือวิจารณ์นั้นมีเหตุผลเป็นที่น่าเชื่อถือ

5. อ่านเพื่อฝึกทักษะในการออกเสียง เป็นการฝึกตนเองให้อ่านชัดถ้อยชัดคำมีจังหวะ ลีลา การอ่านที่เป็นธรรมชาติ และรู้จักแบ่งวรรคตอนในการอ่านได้ถูกต้องเหมาะสม ผู้อ่าน จำเป็นต้องรู้ลักษณะเฉพาะของงานเขียนทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เพื่อจะได้อ่าน ได้ถูกต้องตาม ลักษณะของงานเขียนนั้น ๆ

วรรณิ โสภประยูร (2553, หน้า 134-135) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 9 ข้อ ดังนี้

1. อ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การอ่านตำรา บทความ และสารคดี
2. อ่านเพื่อความบันเทิง เช่น การอ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การอ่านประเภทชวนหัวต่าง ๆ
4. อ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่องเช่น การอ่านสารคดี และอ่านประวัติศาสตร์
5. อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูล เช่น การอ่านข่าวต่าง ๆ
6. อ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นของจริง
7. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น การอ่านบทความในวารสาร
8. อ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง คำแนะนำ คู่มือการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า
9. อ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องเช่น อ่านบทละคร

จิรวัดน์ เพชรรัตน์และอัมพร ทองใบ (2556) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ว่า การอ่านแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ซึ่งจำแนกได้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อหาความรู้หรือเพิ่มพูนความรู้ เป็นความรู้จากหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. อ่านเพื่อให้ทราบข่าวสาร ความคิด เป็นการอ่านเพื่อให้ทราบข่าวสารความคิด เข้าใจ แนวคิด ซึ่งได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบทวิจารณ์ข่าว รายงานการประชุม เป็นต้น
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อความบันเทิง ความสนุกสนาน เพื่อความผ่อนคลาย ซึ่งได้จากการอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีต่าง ๆ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือการ์ตูน เป็นต้น
4. อ่านเพื่อพัฒนาวิจารณ์ญาณและค่านิยม การอ่านเพื่อพัฒนาวิจารณ์ญาณและค่านิยม จะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น และมีการเพิ่มพูน มวลประสบการณ์ทางโลกมากขึ้น
5. อ่านเพื่อกิจธุระหรือประโยชน์อื่น ๆ การอ่านเพื่อกิจธุระอื่น ๆ เป็นการอ่าน เพื่อประโยชน์เฉพาะกิจ เช่น อ่านแบบฟอร์มชนิดต่าง ๆ อ่านหนังสือสัญญาเงินกู้ จำนอง และ ซื่อขาย อ่านใบสมัครและระเบียบการ เป็นต้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่าน นั้นมีมากมาย ขึ้นอยู่กับว่าผู้อ่าน ต้องการอ่านเพื่อจุดประสงค์อะไร ไม่ว่าจะเป็นการอ่านแบบทางการ เช่น การอ่านเพื่อหาความรู้ หาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ หรืออ่านเพื่อนำไปแก้ปัญหา กับการอ่านอีกแบบหนึ่งที่ไม่เป็นทางการ คือ อ่านเพื่อความบันเทิง เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

ประเภทของการอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2535, หน้า 88-89) ได้แบ่งการอ่านไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) การอ่านแบบนี้ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ก่อนเริ่มอ่าน คือ จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน รู้จักทำนาย และเลือก การจับใจความสำคัญเป็นต้น
2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลเฉพาะเจาะจง (Scanning) เช่น วันที่ เดือน ปี ตัวเลข สถานที่ โดยผู้สอนต้องหาบทเรียนที่มาฝึกจะทำให้ผู้เรียนรู้จักจับใจความสำคัญและเว้นการอ่าน แบบแปลคำต่อคำ
3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Thorough reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความ สำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยแต่ไม่ได้หมายความว่าให้เข้าใจทุกคำทุกตัวอักษร
4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) เป็นการอ่านทักษะที่ถือว่ายากที่สุดและควรใช้ ในระดับที่สูงขึ้นเพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์

ของตนต่อบทอ่านนั้นซึ่งการอ่านในระดับนี้ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็น
หลังการอ่านซึ่งเป็นลักษณะที่มีปฏิริยาต่อข้อเขียน

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549, หน้า 12-13) กล่าวว่า วิธีการอ่านโดยชนิดของเรื่องและ
ข้อความที่อ่าน มีอยู่ 6 ประเภท คือ

1. การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) คือ การอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็ว ๆ โดยปกติ
การอ่านแบบนี้ ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจงสำหรับเรื่องใด
เรื่องหนึ่งในใจแล้ว การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้เป็น
ประโยชน์ การอ่านแบบนี้จะช่วยให้รู้จักการคาดคะเน (Prediction) การเลือกจับใจความ และทำให้
สามารถอ่านได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. การอ่านแบบรวดเร็ว เพื่อเก็บความคิดที่สำคัญ (Scanning) คือ การอ่านที่จะจับใจความ
ให้ได้รวดเร็ว เมื่อกวาดสายตาผ่านข้อความแต่ละครั้ง การอ่านแบบนี้ต่างจากการอ่านแบบ
Skimming ตรงที่ว่าจุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงกว่าแบบแรก เช่น ตัวเลข
หรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้จะใช้ตัวเลข ตัวอักษรที่เป็นตัวใหญ่ (Capitalized word) หรือ
วลีสั้น ๆ ที่มีคำสำคัญอยู่ด้วยให้เป็นประโยชน์

3. การอ่านเพื่อค้นคว้าหารายละเอียด (Reading for detail) คือการอ่านเพื่อค้นหา
ความคิดที่สำคัญ ของเรื่องนั้น โดยตลอดและเพื่อศึกษารายละเอียดรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งต้อง
อ่านแบบระมัดระวังหนังสือหรือบทความที่จะต้องอ่านแบบนี้มักจะไม่มีหัวข้อหรือหัวเรื่อง
ที่จะแนะนำให้ผู้อ่านทราบแนวทางของหนังสือ

4. การอ่านแบบศึกษา (Study reading) คือการอ่านที่จะต้องเข้าใจความคิดที่สำคัญ ๆ
และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเหล่านั้นเป็นอย่างดีด้วย เมื่ออ่านเข้าใจในปัจจุบันแล้ว
ต้องสามารถจดจำไปใช้ในเวลาต่อไปอีกด้วย วิธีอ่านแบบนี้ต้องอ่านอย่างคร่าว ๆ เสียก่อน แล้วใช้
ความคิดพร้อมตั้งคำถามไว้ หลังจากนั้นจึงอ่านอย่างตั้งใจ อาจจดโน้ตลงบ้างและทบทวนความคิด
ที่สำคัญ ๆ อีกครั้งหนึ่ง

5. การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical reading) คือ การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับกฎหมาย
วิทยาศาสตร์ ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ บทความสำคัญ ๆ และปัญหาต่าง ๆ จึงต้องอ่านด้วยความ
ระมัดระวังทุกคำ ผู้อ่านจะตั้งปัญหาไว้ในใจขณะที่อ่าน และหาทางแก้ปัญหาเหล่านั้นให้แจ่มแจ้ง

6. การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical reading) การอ่านแบบนี้ถือว่าเป็นการอ่านที่ต้องใช้
ทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้ สามารถ
ใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่า ผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่ หรือจากประสบการณ์ที่มี
มานั้นสนับสนุนข้อโต้แย้งของผู้เขียนงานชิ้นนั้น ๆ หรือไม่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้ผู้อ่านต้องเฉลียว

ฉลาดมีความระมัดระวังในการอ่าน ที่สำคัญจะต้องระมัดระวังในเรื่องความไม่สมเหตุสมผล หรือข้อความที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาต่าง ๆ ควรพิจารณาภูมิหลังของผู้เขียน และพยายามจับจุดสำคัญ ที่ผู้เขียนต้องการพูด หรือต้องการให้ผู้อ่านเชื่อ

สมุทรร เซ็นเซาวิช (2549, หน้า 23) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work-study type reading) เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายและ ต้องการความครอบคลุมด้านเนื้อหาให้ได้มากที่สุด รวมถึงความหมายตรงและความหมายแฝงของ คำศัพท์ด้วย

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory reading) เป็นการอ่าน เพื่อความรื่นรมย์ หรือเพื่อให้รู้สึกผ่อนคลายเช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็น การอ่านที่ไม่ต้องการความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านนั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับ จุดประสงค์ของผู้อ่านว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร อ่านไปทำไม โดยเริ่มจากการอ่านอย่างรวดเร็ว อ่านเฉพาะเจาะจง อ่านเพื่อหารายละเอียด หรือการอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยากมากยิ่งขึ้น เช่น การอ่านตีความ การอ่านสรุปความ ซึ่งทุกวิธีคือการอ่านที่ต้องการข้อมูลจากเนื้อเรื่องที่อ่าน อาจเป็น ทั้งการอ่านเพื่อหาความรู้ หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

การสอนอ่านภาษาอังกฤษ

เกบฮาร์ด (Gebhard, 1982, pp. 16-20) ได้เสนอหลักการสอนอ่านสำหรับผู้สอน ภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนการสอนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น ได้ ดังนี้

1. การฝึกฝนการอ่านสามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้ เพราะยิ่งนักเรียนใช้เวลา ในการอ่านมากเท่าไรก็ยิ่งเป็นผู้่านที่ดีมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น ผู้สอนต้องพูดให้น้อยลง และให้ นักเรียนได้อ่านมากขึ้นในชั่วโมงที่สอน นอกจากนี้ผู้สอนอาจใช้วิธีทำเอกสารประกอบการอ่าน เพื่ออธิบายคำศัพท์หรือ โครงสร้างยาก ๆ โดยผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาอธิบาย แต่ให้นักเรียนศึกษา ด้วยตัวเองจากเอกสาร

2. บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียนจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้การอ่านได้ บทอ่าน ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนย่อมมีผลให้การเรียนประสบผลสำเร็จมากกว่า ผู้สอนอาจสอบถาม ความสนใจจากผู้เรียนแล้วจัดทำเป็นมุมการอ่าน เป็นต้น

3. ความซ้ำซ้อนของภาษาช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การอ่านได้ ความซ้ำซ้อนจากการใช้ ประโยคหรือคำที่มีความหมายคล้ายกันในข้อความที่บางครั้งอาจเป็นคำตรงกันข้าม หรือการใช้ เครื่องหมายวรรคตอน ผู้สอนควรชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจเดาความหมายจากคำ หรือประโยคจากตัว แนน่าต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ

4. การเสริมข้อมูลเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการอ่านได้ เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนต่างกัน ผู้สอนจึงควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้นด้วยความเข้าใจยิ่งขึ้น

5. การอ่านเป็นกลุ่มคำช่วยให้การจับใจความดีขึ้น การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ควรเป็นการอ่านแบบคำต่อคำ หรือรู้ความหมายทุกคำ แต่ควรอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อจับใจความได้ดีขึ้น ผู้สอนอาจช่วยเหลือในตอนแรก โดยการแบ่งคำเป็นกลุ่ม ๆ ให้อ่าน ฝึกให้ผู้เรียนแบ่งคำเป็นกลุ่มเองจากกลุ่มคำสั้น ๆ แล้วขยายให้ยาวขึ้น หรืออาจใช้เนื้อเพลง หรือบทละครสั้น ๆ ช่วยในการฝึกอ่าน

6. สื่อการสอนช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่ผู้เรียน การใช้รูปภาพของจริง เครื่องมือต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องอ่านดีขึ้น และสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

7. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นไปอย่างสบายไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกันเอง โดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการจะทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด และเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

กุศยา แสงเดช (2545) กล่าวว่า การสอนทักษะการอ่านเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย ขั้นตอนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 Personalization เป็นการสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้เรียน โดยถาม-ตอบสนทนาเพื่อทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นการเตรียมตัวรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

1.2 Prediction เป็นการเดาเรื่องราวที่จะอ่านจาก Picture diagrams หรือ Title ของเรื่อง โดยให้ผู้เรียนทายหรือเดาเรื่องราวที่จะอ่านว่าเป็นอย่างไรและควรอธิบายคำศัพท์ใหม่ให้กับผู้เรียนโดยใช้วิธีการ ดังต่อไปนี้ Vocabulary predicting vocabulary matching และ Vocabulary dictionary working

2. ขั้นระหว่างอ่าน (While-reading) ในระหว่างการอ่านครูสามารถดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ดังต่อไปนี้

2.1 Matching กิจกรรมจับคู่

2.2 Ordering กิจกรรมการเรียงเหตุการณ์ให้สมบูรณ์ถูกต้อง

2.3 Completing กิจกรรมการเติมข้อความให้สมบูรณ์

2.4 Correction กิจกรรมการแก้ไขคำ ข้อความ รูปภาพ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง

2.5 Deciding การเลือกว่าอย่างไร

2.6 Supplying การหาความคิดรวบยอด

3. **ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading)** เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการสอนอ่านเช่นเดียวกับการสอนฟัง คือ มีจุดประสงค์ที่จะย้ำความเข้าใจของเรื่องราวที่อ่านให้มากขึ้น สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน โดยดำเนินกิจกรรมให้สนุกสนาน และสามารถแสดงออกเกี่ยวกับความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

3.1 การอ่านควรเน้นความเข้าใจ

3.2 ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและความเข้าใจที่มุ่งเน้นการทดสอบคำศัพท์

3.3 คำถามที่เกี่ยวข้องควรเกี่ยวเฉพาะเรื่องที่อ่าน

3.4 ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป ควรให้เวลาในการคิดและเรียบเรียงคำตอบ

3.5 คำถามที่ใช้ควรแตกต่างจากบทเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

3.6 ใช้คำถามที่หลากหลาย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจแบ่งภาพรวมของการสอนอ่านภาษาอังกฤษได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) 2) ขั้นระหว่างอ่าน (While-reading) และ 3) ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) ซึ่งในแต่ละขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนอาจมีรายละเอียดขั้นตอนเทคนิคในการสอนที่แตกต่างกันออกไปตามบริบทการเรียนรู้ของนักเรียน

ระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

เบอร์มิสเตอร์ (Burimster, 1974) ได้กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าต้องอาศัยความสามารถหลายด้านแบ่งออกได้เป็น 7 ระดับ คือ

1. **ระดับความจำ (Memory)** เป็นระดับการจำในสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้ได้แก่ การจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
2. **ระดับการแปลความหมาย (Translation)** เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ
3. **ระดับการตีความ (Interpretation)** คือ การเข้าใจและมองเห็นความสำคัญของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุผลเมื่อกำหนดผลมาคาดการณ์ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป
4. **ระดับการประยุกต์ใช้ (Application)** คือ ความสามารถในการเข้าใจหลักการนั้น ๆ แล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้จนสำเร็จ
5. **ระดับการวิเคราะห์ (Analysis)** คือ ความสามารถในการแยกแยะส่วนประกอบย่อย ๆ ที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนใหญ่ได้
6. **ระดับการสังเคราะห์ (Synthetic)** คือ การนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกันแล้วจัดเรียงใหม่

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือ ความสามารถในการวางเกณฑ์และตัดสินใจ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน

แฮร์ริส และสมิธ (Harris & Smith, 1988) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่าน ออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension) เป็นการจับ ความหมายตรงตามตัวอักษร และข้อความที่ปรากฏโดยไม่ต้องอาศัยการตีความหรืออ่านระหว่าง บรรทัด

2. ระดับความเข้าใจแบบตีความ (Interpretation) เป็นการเข้าใจความหมายที่ไม่มีปรากฏ ตรงตามตัวอักษร แต่ผู้อ่านต้องพยายามอ่านให้ได้มาซึ่งความหมายที่แฝงอยู่ อันเป็นการอ่านระหว่าง บรรทัด และอ่านไปเกินกว่าข้อความในบรรทัด อันประกอบด้วยทักษะย่อยต่าง ๆ เช่น การตีความ จากภาพประกอบ การเปรียบเทียบความแตกต่าง และความเหมือน การเรียงลำดับเหตุการณ์ การหาเหตุและผล การจับใจความสำคัญ การพยากรณ์ การสรุปความ การเข้าใจลักษณะของ ตัวละคร และการเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน

3. ระดับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical reading) ความเข้าใจระดับนี้จะเกี่ยวกับการ แยกแยะข้อเท็จจริง วิเคราะห์ และประเมินค่าในสิ่งที่อ่าน ซึ่งในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนี้ ผู้อ่านจะต้องสามารถเข้าใจความหมายตรงตามตัวอักษร และเข้าใจความหมายที่เกิดจากการตีความ จากนั้นจะต้องเปรียบเทียบความหมายกับประสบการณ์เดิม มีการใช้เกณฑ์เพื่อประเมินข้อความ และการจากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ ซึ่งผู้อ่านสามารถพัฒนาตั้งแต่ ระดับทักษะพื้นฐานในระดับความจำ ความเข้าใจ ไปจนถึงทักษะที่สูงขึ้นได้ คือ ทักษะคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ จนถึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

4. ระดับการอ่านอย่างสร้างสรรค์ (Creative reading) การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นไม่ได้ หยุด เพียงปรับ โครงสร้างข้อมูล หรือเจตคติแต่ยังรวมไปถึงการนำความรู้มาใช้ในโอกาสอื่น อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอนอ่านนักเรียนอาจไม่นำแนวความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ ในทันทีทันใด เช่น ความซาบซึ้งในธรรมชาติของวรรณคดี อาจไม่เกิดขึ้นทันทีจนทำให้ นักเรียน ไม่ชวนขวยหาอ่านต่อ แต่ความซาบซึ้งอาจเกิดขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปหลายปีแล้ว

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีหลายระดับซึ่งผู้อ่าน สามารถพัฒนาตั้งแต่การอ่านเพื่อความเข้าใจระดับทักษะพื้นฐาน ระดับความจำ ความเข้าใจ ไปจนถึงทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นได้ นั่นคือ ระดับคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ไปจนถึงอ่านแล้ว สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

ความหมายการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจถือเป็นสิ่งที่สำคัญของการอ่าน เพราะจุดประสงค์ของการอ่านคือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายออกมา มีนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

เพียร์สัน (Pearson, 1978) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเกี่ยวข้องกับภาษา แรงจูงใจ การเรียนรู้ การพัฒนาความคิดรวบยอด และประสบการณ์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ มี 2 ประเภท คือ

1. องค์ประกอบภายในสมอง ได้แก่ ความสามารถทางภาษาศาสตร์ รวมทั้งองค์ประกอบด้านอารมณ์ ความสนใจ แรงจูงใจ และความสามารถในการอ่าน

2. องค์ประกอบภายนอกสมอง ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 องค์ประกอบในหน้ากระดาษ นั่นคือ คุณลักษณะของเนื้อความรวมทั้งความยากง่ายของเนื้อหา และการจัดระบบเนื้อหา

2.2 คุณภาพของสิ่งแวดล้อมของผู้อ่าน รวมทั้งองค์ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่ครูกระทำก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน หรือหลังการอ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง

โลโน (Lono, 1987) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านนั้นมีความสามารถในการรับรู้ข้อเท็จจริง รู้ใจความสำคัญของเรื่อง สามารถตีความหรือประเมินความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ จากคำกล่าวนี้สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเริ่มต้น ตั้งแต่การอ่านตามตัวอักษรหรือข้อเท็จจริง โดยอาศัยกระบวนการแปลความ ตีความสรุปลงความเห็น ประเมินหรือตัดสินใจสิ่งที่อ่าน ขยายความหมายและนัยของเรื่องให้ไปไกลจากข้อเท็จจริงได้

ริเชค, ลิสต์, และเลเมอ (Richek, List, & Lener, 1989) ได้กล่าวถึง ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ กระบวนการของการสร้างความหมายโดยการปฏิสัมพันธ์แบบพลวัตระหว่างผู้อ่าน บทอ่าน และบริบทหรือสถานการณ์ของการอ่าน ซึ่งแสดงว่าผู้อ่านไม่ได้มีความสามารถในการอ่านเพียงระดับเดียวแต่ ความรู้เดิม ความสนใจ และสถานการณ์ของการอ่าน มีผลให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้หลากหลายตามระดับความยากง่าย

มิลเลอร์ (Miller, 1990 pp. 4-7) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสรุปได้ 4 ข้อ ดังนี้

1. ความเข้าใจตามตัวอักษรหรือข้อเท็จจริง (Literal or factual comprehension) ผู้อ่านสามารถบอกใจความสำคัญ รายละเอียดต่าง ๆ ที่สำคัญและไม่สำคัญ เรียงลำดับเหตุการณ์และปฏิบัติตามคำแนะนำได้

2. ความสามารถตีความหรือสรุปลงความเห็น (Interpretation or inferential comprehension) คือ สามารถตอบคำถามโดยการตีความ อ้างอิงหรือสรุปความเข้าใจ อารมณ์ และจุดประสงค์ของผู้เขียน ย่อความจากสิ่งที่อ่าน เข้าใจถึงที่เป็นเหตุเป็นผล และสามารถสรุปใจความสำคัญได้

3. ความสามารถอ่านอย่างมีวิจารณ์ (Critical reading) เป็นความสามารถประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์ที่ผู้อ่านกำหนดขึ้น ได้แก่ ความสามารถแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับการแสดงความคิดเห็น ประเมินสิ่งที่อ่าน เปรียบเทียบสิ่งที่อ่าน แปลความภาษาบอกถึงความโน้มเอียงของผู้เขียนได้

4. ความสามารถอ่านอย่างสร้างสรรค์หรือการนำไปใช้ (Creative reading) เป็นความสามารถนำสิ่งที่ได้จากอ่านไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน

สมุทฺร เซ็นเชวานิช (2549) กล่าวว่า ใจคือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสารสนเทศ หรือความหมายที่พึงประสงค์จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยอาจกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น เพราะเสียเวลาโดยใช่เหตุ เป็นเพียงเห็นตัวหนังสือบนหน้ากระดาษเท่านั้น

อารีย์ สังฆานาคินทร์ (2542) กล่าวว่า ใจคือการอ่านเป็นกระบวนการสร้างความหมายจากตัวหนังสือ ถ้าหากผู้เรียนสามารถรับรู้ความหมายที่ผู้เขียนถ่ายทอดเอาไว้ ผู้เรียนก็จะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ในทางตรงกันข้ามหากผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนถ่ายทอดเอาไว้ในบทอ่านได้ การอ่านนั้นก็ถือว่าไม่ประสบความสำเร็จ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของผู้เรียนจึงขึ้นอยู่กับความเข้าใจในการอ่าน

อารีย์ วชิรวารการ (2542) กล่าวว่า ใจคือการแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารข้อความต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่และได้ใจความถูกต้อง จำแนกการแสดงออกถึงความเข้าใจได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การแปลความเป็นความสามารถในการแปลความหมายของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏโดยใช้ถ้อยคำภาษาของตนเองได้อย่างถูกต้อง การแปลความแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 แปลความหมายจากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับหนึ่ง เช่น การแปลคำศัพท์ แปลข้อความยาว ๆ ให้กลายเป็นคำหรือข้อความสั้น ๆ หรือแปลศัพท์เทคนิคให้เป็นคำสามัญ

1.2 การแปลสัญลักษณ์ ได้แก่ การแปลความหมายจากรูปภาพ เครื่องหมาย ตาราง และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

1.3 การถอดความ เป็นการถามให้แปลความหมายของคตินิพนธ์ คำคม บทกวี คำพังเพย สุภาษิต ให้เป็นคำสามัญ หรือแปลภาษาสามัญให้เป็นบทกวี

2. การตีความ เป็นความสามารถค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญ ความสัมพันธ์ของ ส่วนย่อยภายใน เป็นเรื่องหรือความสามารถในการจับความหมายสำคัญของเรื่อง ได้หรือไม่ เช่น

- 2.1 ให้ค้นหาความหมายหรือคตินิพนธ์ของผู้แต่ง
- 2.2 ให้ค้นหาข้อความนั้นพาดพิงสัมพันธ์กันอย่างไร
- 2.3 ให้ตีความจากกราฟ สถิติ
- 2.4 ให้ค้นหาความหมายที่ซ่อนอยู่

3. การขยายความ เป็นความสามารถในการขยายความคิดออกมาโดยอาศัยข้อเท็จจริง ที่ปรากฏอยู่ เป็นความคิดด้านจินตนาการอย่างมีเหตุผลข้อสอบที่สร้างจะถามถึงการพยากรณ์ เหตุการณ์ต่อไปได้หรือไม่ การสร้างคำถามอาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ

- 3.1 ให้ข้อมูลเป็นระยะเวลา แล้วให้ทำการอนุมานเหตุการณ์ในช่วงเวลานั้น ๆ
- 3.2 ให้ข้อมูลเป็นเหตุการณ์ เรื่องราว และขยายไปสู่เรื่องอื่น ๆ
- 3.3 ให้ข้อมูลเป็นกลุ่มหรือขนาดแล้วขยายไปสู่ขนาดอื่น

อุรุ วิชัยวงษ์ (2552) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือการอ่านที่ผู้อ่าน สามารถรับเอาสารผ่านตัวอักษรแล้วตีความหมายจากเรื่องที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการคิดที่เป็น ระบบโดยใช้องค์ประกอบทั้งทางร่างกายและทางสมองเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม ความรู้ เดิม กับความรู้ใหม่ เพื่อแปลจากสิ่งที่อ่านให้เข้าใจในความหมายของเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ของผู้อ่าน

รัชนิวรรณ ศรีนรคุตร (2553) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ กระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มองเห็น ผ่านกระบวนการทางความคิด เป็นการสื่อความคิดระหว่างผู้เขียนไปยังผู้อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องภาษาและ บริบทของสิ่งที่อ่านให้ได้ความหมายที่ชัดเจนสมบูรณ์ สิ่งสำคัญของการอ่านคือ ความเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ เข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องที่อ่าน ใกล้เคียงกับความเข้าใจของผู้เขียน

เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสื่อ (2554) กล่าวว่าไว้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน อ่านได้สาระตรงตามที่คุณเขียนต้องการสื่อสารและสามารถสรุปใจความของ เรื่องที่อ่าน สิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ เช่น ความรู้ ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการตีความ การจับใจความสำคัญ การใช้วิจารณญาณ ความรู้เดิมหรือประสบการณ์ เดิม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ความสามารถในการสื่อสารของผู้อ่านออกมาซึ่ง เป็นกระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษรจากเรื่องทีอ่านหรือจากรูปภาพ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นในเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการคิดและความรู้ทางด้านภาษาที่เป็นระบบโดยมีการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม กับความรู้ใหม่ เพื่อแปลจากสิ่งที่อ่านให้เข้าใจ ได้สาระตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ โดยสามารถถ่ายทอดออกมาโดยใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่และได้ใจความถูกต้อง

ดังนั้น เกณฑ์กำหนดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยจะใช้หลักการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3 ด้านคือ ด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ

การวัดและการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

วิชาฯ จิตติวัตร (2543) ได้แบ่งการวัดผลการอ่านภาษาอังกฤษออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ตามลักษณะการนำผลสอบไปใช้ ดังนี้

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal measures) คือ การทดสอบอย่างมีระบบระเบียบ โดยการให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในเวลาที่กำหนด มี 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1.1 แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm referenced tests) มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนกับคะแนนของกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบว่านักเรียนคนนั้นสอบได้ลำดับที่เท่าไรของกลุ่มแบบทดสอบอิงกลุ่ม อาจแบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.1.1 แบบทดสอบแบบสำรวจ (Survey test) เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทั่ว ๆ ไป นิยมใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ เนื้อหาที่ใช้วัดจะมีลักษณะกว้าง ๆ

1.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) คือ แบบทดสอบเพื่อวัดว่านักเรียนมีความชำนาญเกี่ยวกับเนื้อหาในวิชานั้น ๆ เพียงใด ซึ่งแสดงถึงความรู้ที่ลึกซึ้ง แบบทดสอบนี้จะใช้หลังจากได้รับการสอนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นไปแล้ว

1.1.3 แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude test) คือแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางวิชาการทั่ว ๆ ไป

1.2 แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion referenced tests) มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อวิเคราะห์ว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้ดีเพียงใด

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal measures) ได้แก่ กระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินการไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนการใช้แบบฟอร์มต่าง ๆ ในการสังเกต สามารถแบ่งประเภทการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตนักเรียน (Kid-watching) ครูใช้การสังเกตประเมินผลนักเรียนจากการที่นักเรียนมีกิจกรรมในการอ่านในชั้นเรียน แล้วเขียนบันทึกเกี่ยวกับการพัฒนาการต่าง ๆ ของนักเรียน แล้วครูเขียนบันทึกเกี่ยวกับพัฒนาการต่าง ๆ ของนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อแสดงพัฒนาการเรียนของผู้เรียน รายการคำอ่านต่าง ๆ ที่คลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading miscue inventory)

2.2 รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal reading inventory) มีในการใช้เพื่อจัดระบบ เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน และในการวินิจฉัยพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนว่ามีจุดเด่นและจุดอ่อนในการอ่านอย่างไรบ้าง

2.3 รายการประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing free recall) ครูจะตั้งคำถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และให้คะแนนตามคำถามที่นักเรียนตอบได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2535) ได้กล่าวว่า การประเมินผลอาจทำได้โดยการให้ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยแสดงออกมาโดยใช้ทักษะการฟัง การพูด หรือการ เขียนดังตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

1. ให้หาความหมายของคำศัพท์
2. ให้บอกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
3. ให้หาความหมายจากประโยคที่กำหนดให้
4. ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้คำถามแบบมีคำตอบให้เลือก
5. ให้เรียงลำดับสิ่งที่อ่านให้ถูกต้อง
6. ให้เติมคำลงในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลซ (Cloze test)
7. ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ
8. ให้ตั้งชื่อเรื่อง

สุมิตรา อังวัฒนสกุล (2537, หน้า 215-220) ได้นำเสนอรูปแบบของการวัดและการประเมินผลการอ่าน ไว้เป็นการทดสอบองค์ประกอบย่อย ๆ ของการอ่าน เป็นการทดสอบย่อย ๆ ทางภาษา ได้แก่ การทดสอบคำศัพท์ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่าน เหมาะสำหรับผู้เรียนการอ่านในระดับเริ่มต้น หรือ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจำกัด ซึ่งการทดสอบในลักษณะนี้ได้แก่ การที่ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์และให้ นักเรียนเลือกคำศัพท์ให้ตรงกับคำที่ออกเสียงหรือการใช้เทคนิค “Same-different” ให้นักเรียนเลือก หรือการให้คำหลัก (Key words) มาแล้วให้เลือกคำที่ต่างออกไปจากคำที่ให้มา

1. การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค (Sentence comprehension) ความเข้าใจในการอ่านในระดับข้อความ หรือ บทความจะเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในระดับประโยค

ได้แล้ว ดังนั้น การอ่านในระดับประโยคจึงต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนรู้อ่อน ซึ่งเป็นการอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียนการอ่าน การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค สามารถทำได้ดังต่อไปนี้

1.1 การเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่กำหนดให้

1.2 การตอบคำถามโดยใช้รูปภาพประกอบ

1.3 การใช้วลีและประโยคเป็นตัวแนะ (Phrase and sentence cues) ลักษณะของข้อสอบประเภทนี้ ได้แก่ การสรุปย่อ (Paraphrase) ประโยคหรือวลีที่กำหนดให้

2. การทดสอบความเข้าใจในบทอ่าน (Passage comprehension) คือ การเลือกบทอ่านที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น มีโอกาสได้ใช้จริง ลักษณะประเภทของคำถามที่สำคัญ ได้แก่ คำถามแบบให้สรุปย่อ (Paraphrase) คำถามแบบให้สังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่าน (Synthesis) คำถามให้สรุปอ้างอิงจากสิ่งที่อ่าน (Inference)

3. แบบทดสอบชนิดโคลซแบบมีตัวเลือก (Multiple choice cloze) จะใช้แบบทดสอบโคลซที่เรียกว่า Editing test คือ จะกำหนดข้อความมาให้ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกคำที่ไม่เกี่ยวข้องกับความหมายในประโยคออกจากบทอ่าน เหมาะสำหรับวัดความสามารถในการอ่านเร็ว

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 154-155) ได้กล่าวถึง การประเมินทักษะการอ่านว่าสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร หรือ อาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์เข้าด้วยกันโดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย สรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ

เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ๆ ดังนี้

1. ความรู้ด้านคำศัพท์ ของผู้เข้าสอบ ต้องสามารถเข้าใจคำศัพท์ ส่วนวนที่ใช้

2. ความรู้ด้านไวยากรณ์ ของผู้สอบที่ต้องสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท

เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวมจะเป็นดังนี้

1. ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ อ่านแล้วเข้าใจ สามารถตอบคำถามโดยเรียบเรียงถ้อยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับข้อความเป็น 1 2 3 4 ได้

2. ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เข้าสอบสามารถโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่แย้งกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตรงกันข้าม และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน

3. ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ คือ ผู้เข้าสอบสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

4. ความสามารถวิเคราะห์ และ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้เข้าสอบสามารถใช้ความรู้ทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และ ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบภาษาที่ใช้ในบทอ่าน วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าสารที่อ่านนั้นเป็นสารประเภทใด สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุ และผล ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่าน ได้ว่ามีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นและใช้ภาษาได้อย่างกระชับ ไม่เยิ่นเย้อ หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่ง คือ ความสามารถในการอ่านในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้น ๆ เป็นพื้นฐานที่ดี

รัชชชา เดชสุภา (2545, หน้า 123) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลความสามารถในการอ่านว่าควรครอบคลุมความสามารถ 3 ด้าน คือ

1. ด้านภาษาและสัญลักษณ์ ต้องมีความเข้าใจความหมายส่วนใหญ่ของคำที่ปรากฏในบทอ่าน รู้จักการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เข้าใจระบบคำและ โครงสร้าง เข้าใจข้อความยาว ๆ และเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา

2. ด้านความคิด สามารถระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน ความสำคัญของเรื่องที่อ่าน สามารถเข้าใจความคิดย่อยที่มาสับสนุน สามารถสรุปและอนุมานความจากสิ่งที่อ่านได้

3. ด้านอารมณ์และลีลาของเรื่องที่อ่าน สามารถบอกถึงทัศนคติของผู้เขียนต่อเรื่องที่อ่าน และเข้าใจอารมณ์ของเรื่อง สามารถระบุวิธีและแนวทางการเขียนของผู้เขียน

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า วิธีการวัดและการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ทำได้โดยการให้ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ผ่านทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียนออกมา โดยผู้เรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่อง ประโยค คำศัพท์ หรือ คูสัญลักษณ์ รูปภาพต่าง ๆ แล้วแสดงความเข้าใจจากการตอบคำถามที่ผู้สอนกำหนดขึ้นมา เช่น การถาม ความหมายของคำศัพท์ การถามหาความสัมพันธ์ระหว่างประโยค การหาความหมายจากประโยค ที่กำหนดให้ การถามถึงรายละเอียดในเนื้อเรื่อง เป็นต้น

ประเภทของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2542, หน้า 72) ได้ให้ ความหมายของ แบบทดสอบว่าเป็นวิธีการเชิงระบบที่ใช้ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลตั้งแต่ สองคนขึ้นไป ณ เวลาหนึ่ง หรือของบุคคลคนเดียวหรือหลายคนในเวลาต่างกัน

ภัทรา นิคมานนท์ (2540) จำแนกประเภทของแบบทดสอบ ไว้ 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher made test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เฉพาะคราวเพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์และความสามารถทางวิชาการของเด็ก มีใช้กันทั่ว ๆ ไป

ในโรงเรียน แบบทดสอบประเภทนี้ สอบเสร็จก็ทิ้งไปจะสอบใหม่ก็สร้างขึ้นใหม่หรือเอาของเก่ามาเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ไม่มีการวิเคราะห์หว่าข้อสอบนั้นดี-เลวประการใด ดังนั้นแบบทดสอบประเภทนี้จึงยังไม่อาจรับรองคุณภาพได้

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นด้วยกระบวนการหรือวิธีการที่ซับซ้อนมากกว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเมื่อสร้างขึ้น แล้วมีการนำไปทดลองสอบวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หลายครั้งเพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพดีมีความเป็นมาตรฐานสามารถไปใช้วัดได้กว้างขวางกว่าแบบทดสอบที่ครูเป็นผู้สร้าง

ฟินอคคิโอโรม และบรัมฟิท (Finocchiaro & Brumfit, 1983 อ้างถึงใน นรินทร์ โพธิ, 2549, หน้า 38-39) ได้เสนอแนะว่า แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษที่นิยมใช้มี 2 แบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบอัตนัย (Subjective test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียง โดยให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ

2. แบบทดสอบปรนัย (Objective test) ได้แก่ แบบทดสอบเลือกตอบ แบบทดสอบแบบถูกผิด แบบทดสอบแบบจับคู่ และแบบทดสอบแบบเติมคำ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบ่งได้ 2 แบบ คือ แบบทดสอบมาตรฐาน และแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง ซึ่งในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเอง โดยเป็นแบบทดสอบปรนัย (Objective test) แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีแนวทางการออกแบบทดสอบวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือ การแปลความ (Translate) การตีความ (Interpretation) การขยายความ (Extrapolation) โดยแบบทดสอบจะเป็นการตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ ภาพข้อความ บทอ่านสั้น ๆ การเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยผู้เรียนตอบคำถามจากสิ่งที่ครูกำหนดให้ได้

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

บุญชม ศรีสะอาด (2553) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบโดยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหาวิชาและทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ ชั้นแรกสุดต้องทำการวิเคราะห์ว่าวิชาหรือหัวข้อที่สร้างข้อสอบวัดผล มีจุดประสงค์ของการสอนหรือจุดประสงค์การเรียนรู้อะไรบ้าง ทำการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาว่ามีโครงสร้างอย่างไร จัดเขียนหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย ทุกหัวข้อ พิจารณาความเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาเหล่านั้น จากนั้นจัดทำตารางกำหนด ลักษณะข้อสอบหรือที่เรียกว่า ตารางวิเคราะห์หลักสูตร

2. กำหนดข้อคำถามและศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ โดยทำการพิจารณาและตัดสินใจว่าจะใช้ข้อคำถามรูปแบบใด ศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบศึกษา หลักการเขียนคำถาม สมรรถภาพต่าง ๆ

3. เขียนข้อสอบโดยใช้ตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบที่จัดทำไว้ชั้นที่ 1 เป็นกรอบ ซึ่งจะทำให้สามารถออกข้อสอบวัดได้ครอบคลุมทุกหัวข้อเนื้อหาและทุกสมรรถภาพส่วนรูปแบบ และเทคนิคในการเขียนข้อสอบยึดตามที่ศึกษาในชั้นที่ 2

4. ตรวจสอบข้อสอบ โดยนำข้อสอบที่ได้เขียนไว้ มาพิจารณาทบทวนอีกครั้ง โดยพิจารณาความถูกต้องตามตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือไม่ภาษาที่ใช้เขียนมีความชัดเจน เข้าใจง่ายเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ หลังพิจารณาแล้ว ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

5. พิมพ์แบบทดสอบฉบับ ทดลองนำข้อสอบทั้งหมดมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบโดยพิมพ์ คำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบไว้ที่ปกของแบบทดสอบอย่างละเอียดและชัดเจน

6. ทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุงนำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่ม ที่คล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างที่จะสอบจริงซึ่งได้เรียนในวิชาเนื้อหาที่จะสอบแล้ว นำผลการสอบ มาตรวจ ให้คะแนนทำการวิเคราะห์คุณภาพคัดเลือกเอาข้อที่มีคุณภาพเข้าเกณฑ์ตามจำนวน ที่ต้องการ

การวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบเป็นรายชื่อในด้านความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายพอเหมาะ และมีอำนาจจำแนกสูงไว้ พร้อมทั้งปรับปรุงข้อที่ไม่เหมาะสม เมื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพเหมาะสมหรือข้อสอบ ที่ปรับปรุงแล้วให้ได้จำนวนตามผังข้อสอบ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และ นำไปใช้ทดลองใช้ใหม่อีกครั้ง เพื่อวิเคราะห์แบบสอบในด้านความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบ ควรมีความเที่ยงอย่างน้อย 0.50 จึงเหมาะที่จะนำมาใช้ได้ ส่วนการตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถ้าสามารถหาเครื่องมือวัดความสามารถทางการคิดที่เป็นมาตรฐานสำหรับใช้ เปรียบเทียบได้ก็ควรคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ของแบบทดสอบด้วย

7. นำแบบวัดไปใช้จริง หลีกเลี่ยงวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบเป็นรายชื่อ และวิเคราะห์ คุณภาพของแบบสอบทั้งฉบับว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่ต้องการแล้วจึงนำแบบทดสอบวัด ความสามารถทางการคิดไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ในงานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนา ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

2. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชาและทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ
3. กำหนดเค้าโครงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
4. หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
5. คัดเลือกข้อสอบ
6. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
7. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไปใช้จริง

การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์

ความหมายของการคิดวิเคราะห์

บลูม (Bloom, 1954 อ้างถึงใน สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ, 2557) ได้กล่าวไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ คือ การตีความจากข้อมูลหลักไปยังองค์ประกอบย่อย ๆ เป็นการค้นหาความสัมพันธ์และแนวทางที่ใช้ในการจัดการ การวิเคราะห์ ซึ่งสามารถสื่อออกมาให้เห็นโดยผ่านเทคนิคและการสรุปความที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การคิดวิเคราะห์จึงเป็นการพิจารณาไตร่ตรองหาเหตุผลให้กับข้อมูลต่าง ๆ โดยนำองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของข้อมูลนั้น ๆ มาหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงจนสามารถประกอบกันเป็นโครงสร้างหรือภาพรวมและหาทางออกหรือแนวทางแก้ปัญหาได้

ดิวี่ (Dewey, 1993) ได้กล่าวไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึงการคิดพิจารณาอย่างรอบคอบและจริงจังเกี่ยวกับความเชื่อหรือความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งสนับสนุนการคิดพิจารณานั้นและยังหมายถึงการพิจารณาข้อสรุปที่เป็นเป้าหมายของการคิดนั้น ซึ่งกว้างไกลกว่าสภาวะที่ความคิดนั้นปรากฏอยู่

ทิสนา เขมมณี (2545) ได้กล่าวไว้ว่า การคิดวิเคราะห์หมายถึง การแยกข้อมูลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ โดยใช้เกณฑ์ในการจัดข้อมูลออกมาเป็นหมวดหมู่เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนต่าง ๆ

สุวิทย์ มูลคำ (2549) ได้กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์หมายถึง ความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสิ่ง ๆ นั้นอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์และนำมาหาความสัมพันธ์ซึ่งเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงของสิ่งที่กำหนดให้

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ คือการจัดระบบข้อมูล การตีความ การวิเคราะห์ การสรุป การประเมิน และการนำเสนอข้อมูล ซึ่งสามารถสื่อสารออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะการสื่อสารออกมาทางการเขียน และการพูด ซึ่งอยู่บนพื้นฐานที่มีเหตุผลและ

หลักการเพื่อใช้ในการสนับสนุนและประกอบการพิจารณาตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ คือ การคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างรอบคอบ จากข้อมูลหลักไปยังข้อมูลย่อย โดยใช้ความสามารถในการแยกแยะ จำแนก องค์ประกอบต่าง ๆ แล้วจัดระบบข้อมูล หากความสัมพันธ์และนำเสนอสื่อออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียน หรือการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานที่มีเหตุผล มีหลักการที่เชื่อถือได้

องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

บลูม (Bloom, อ้างถึงใน สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ, 2557) กล่าวถึงทักษะ การคิดวิเคราะห์ประกอบด้วยทักษะ 3 ด้าน ดังนี้

1. การคิดวิเคราะห์ความสำคัญหรือเนื้อหาของสิ่งต่าง ๆ (Analysis of element) คือ ความสามารถในการแยกแยะว่าสิ่งใดจำเป็น สิ่งใดสำคัญ สิ่งใดมีบทบาทมากที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วย อย่างแรก การวิเคราะห์ชนิด เป็นการวิเคราะห์ที่ให้นักเรียนวินิจฉัยว่า สิ่งนั้น เหตุการณ์นั้น ๆ จัดเป็นชนิดใด ลักษณะใด เพราะเหตุใด ต่อมา คือ การวิเคราะห์สิ่งสำคัญ เป็นการวินิจฉัยว่า สิ่งใดสำคัญ สิ่งใดไม่สำคัญเป็นการค้นคว้าหาสาระสำคัญ ข้อความหลัก ข้อสรุป จุดเด่น จุดด้อย ของสิ่งต่าง ๆ สุดท้าย คือ การวิเคราะห์เลศนัย เป็นการมุ่งเน้นสิ่งที่แอบแฝงซ่อนเร้น หรืออยู่เบื้องหลัง จากสิ่งที่เห็น ซึ่งจะไม่ได้บอกตรง ๆ แต่มีร่องรอยของความจริงซ่อนอยู่

2. การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of relationship) เป็นการค้นหาความสัมพันธ์ ของสิ่งต่าง ๆ ว่ามีอะไรสัมพันธ์กัน มีความเชื่อมโยงกันอย่างไร มีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด มีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกัน ได้แก่

- 2.1 วิเคราะห์ชนิดของความสัมพันธ์
- 2.2 วิเคราะห์ขนาดของความสัมพันธ์
- 2.3 วิเคราะห์ขั้นตอนความสัมพันธ์
- 2.4 วิเคราะห์จุดประสงค์และวิธีการ
- 2.5 วิเคราะห์สาเหตุและผล
- 2.6 วิเคราะห์แบบความสัมพันธ์ในรูปอุปมาอุปไมย

3. การคิดวิเคราะห์เชิงหลักการ (Analysis of organizational principles) หมายถึง การค้นหาโครงสร้างระบบ เรื่องราว สิ่งของและการทำงานต่าง ๆ ว่าสิ่งเหล่านั้นดำรงอยู่ได้ในสภาพ เช่นนั้นเนื่องจากอะไร มีอะไรเป็นแกนหลัก มีหลักการอย่างไร เทคนิคอะไร หรือมีสิ่งใดเชื่อมโยง การคิดวิเคราะห์หลักการ ถือว่าเป็นการคิดวิเคราะห์ที่มีความสำคัญมากที่สุด ซึ่งการจะวิเคราะห์ ได้ดีนั้น จะต้องมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะองค์ประกอบและวิเคราะห์

ความสัมพันธ์ได้ดีก่อน ซึ่ง ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะทำให้สรุปเป็นหลักการได้

มาร์ซาโน (Marzano, 2001) ได้กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ว่าประกอบด้วยทักษะ 5 ประการ

1. ทักษะการสังเกตหรือการจำแนก เป็นความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์หรือเรื่องราวออกเป็นส่วน ๆ ให้เข้าใจได้ง่ายโดยมีหลักการในการแบ่งแยกและสามารถบอกรายละเอียดได้
2. ทักษะการจัดหมวดหมู่หรือจัดกลุ่ม เป็นความสามารถจัดประเภท ลำดับ กลุ่มของสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน โดยลักษณะหรือคุณสมบัติที่เป็นประเภทเดียวกัน
3. ทักษะการเชื่อมโยง เป็นความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยบอกได้ว่าสัมพันธ์กันอย่างไร
4. ทักษะการสรุปความ เป็นความสามารถในการจับประเด็นสำคัญและสามารถสรุปผลจากสิ่งที่กำหนดได้และสุดท้าย
5. ทักษะการประยุกต์ เป็นความสามารถในการนำความรู้ หลักการ ทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ในสถานการณ์ สามารถคาดเดา พยากรณ์ ขยายความ สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

สุวิทย์ มูลคำ (2547, หน้า 53) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นความสามารถในการแยกแยะ ค้นหาส่วนประกอบที่สำคัญของสิ่งหรือเรื่องราวต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ส่วนประกอบของพืช หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญต่าง ๆ โดยระบุความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล หรือความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง
3. การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์ส่วนสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ สามารถแบ่งออกได้เป็นการวิเคราะห์ 3 ด้าน คือ ด้านแรก การวิเคราะห์องค์ประกอบ แยกแยะสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล ด้านที่สอง คือ การวิเคราะห์ด้านความสัมพันธ์ ว่ามีความเกี่ยวข้องกันหรือขัดแย้งกันมากน้อยเพียงใด อย่างไร ด้านสุดท้าย คือ การวิเคราะห์หลักการ เป็นการหาหลักการของความสัมพันธ์ว่าโครงสร้างมีหลักการสัมพันธ์อย่างไร

ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์

สุวิทย์ มูลคำ (2547) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ช่วยทำให้รู้ข้อเท็จจริงรู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจที่มาที่ไปของเหตุการณ์ต่าง ๆ รู้ว่าเรื่องนั้น มีองค์ประกอบอะไรบ้าง ทำให้เราได้ข้อเท็จจริงที่เป็นรากฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา การประเมินสถานการณ์และการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

2. ช่วยสำรวจหาความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏและไม่ด่วนสรุปตามอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง หรือความอคติของตนเอง แต่สืบค้นตามหลักเหตุผลและข้อมูลที่เป็นความจริง

3. ช่วยทำให้ไม่ด่วนสรุปสิ่งใดง่าย ๆ แต่สื่อสารออกมาตามความเป็นจริงที่ปรากฏ ผ่านการคิดขณะเดียวกันจะช่วยทำให้เราไม่หลงเชื่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากตัวอย่างเพียงอย่างเดียวแต่จะทำให้เกิดการพิจารณาหาเหตุผลประกอบ

4. ในการพิจารณาสาระสำคัญอื่น ๆ ที่ถูกบิดเบือนไปจากความความรู้สึกในครั้งแรก ทำให้เรามองอย่างครบถ้วนในแง่มุมอื่น ๆ ที่มีอยู่

5. ช่วยทำให้เป็นคนช่างสังเกต การหาความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏพิจารณาตามความสมเหตุสมผลของสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่จะตัดสินใจสรุปสิ่งใดลงไป

6. ช่วยให้เราหาเหตุผลที่สมเหตุสมผลให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ณ เวลานั้น โดยไม่ฟังฟังอคติที่ก่อตัวอยู่ในความทรงจำทำให้เราสามารถประเมินสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสมจริงสมจัง

7. ช่วยประมาณการความน่าจะเป็น โดยสามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานที่เราวิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ของสถานการณ์ ณ เวลานั้น ซึ่งจะช่วยให้เราคาดการณความน่าจะเป็นได้อย่างสมเหตุสมผลมากกว่า

จุฬามาศ เจริญธรรม (2549) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของทักษะการคิดวิเคราะห์ ว่าทำให้รู้ข้อเท็จจริงไม่ด่วนสรุปสิ่งใดง่าย ๆ ช่วยในการพิจารณาสาระสำคัญอื่น ๆ ทำให้เป็นคนช่างสังเกต ช่วยหาเหตุผลที่สมเหตุสมผล และช่วยประมาณการความน่าจะเป็น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์เป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้เราได้รู้ข้อเท็จจริงสิ่งต่าง ๆ ไม่รีบด่วนสรุปอะไรง่าย ๆ รู้จักแยกแยะ สิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล ช่วยในการตัดสินใจหรือหาคำตอบในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการคิดวิเคราะห์จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากต่อการเรียนรู้ในปัจจุบัน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิดจาก นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งมีนักวิชาการที่ศึกษาข้อมูลจากอดีตจนถึงปัจจุบันกล่าวถึงเทคนิคการสอนเพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) กล่าวว่า เทคนิคการตั้งคำถามอยู่ในขอบข่าย “5Ws 1H” การคิดเชิงวิเคราะห์แท้จริง คือ การตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับความสงสัยใคร่รู้ของผู้ถาม เมื่อเห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว จะมีความอยากรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ความเข้าใจใหม่ ๆ ขอบเขตของคำถามเชิงวิเคราะห์ จะเกี่ยวกับการจำแนก แจกแจงองค์ประกอบ และการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องที่วิเคราะห์ โดยใช้คำถามในขอบข่าย “5W1H” คือ การตั้งคำถามว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) อย่างไร (How) เพราะเหตุใด และ ทำไม (Why)

ชาติรี ตำราญ (2548) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ได้ ดังนี้

1. ครูต้องฝึกให้เด็กหัดคิดตั้งคำถาม คือ ใคร ทำอะไร ที่ ไหน เมื่อไร เพราะเหตุใด อย่างไร โดยการนำสถานการณ์มาให้เด็กฝึกค้นคว้าจากเอกสารที่ใกล้ตัว หรือ สิ่งแวดล้อม เปิดโอกาสให้นักเรียนตั้งคำถามเอง โดยสอนวิธีตั้งคำถามแบบวิเคราะห์ในเบื้องต้น
2. ฝึกหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล โดยอาศัยคำถามเจาะลึกเข้าไป โดยใช้คำถามที่บ่งชี้ถึงเหตุและผล ที่จะเกิดขึ้น ฝึกจากการตอบคำถามง่าย ๆ ที่ใกล้ตัวนักเรียนจะช่วยให้เด็ก ๆ นำตัวเองเชื่อมโยงกับ เหตุการณ์เหล่านั้น ได้ดี และครูควรจะต้องกระตุ้นด้วยคำถามย่อยให้นักเรียน ได้เกิดการใช้ความคิดบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย

อนุก พ.อนุกูลบุตร (2547) กล่าวว่า การสอนให้คิดแบบวิเคราะห์ มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนคิดแยกแยะได้ และคิดได้อย่างคล่องแคล่ว หรือมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ได้ ซึ่งขั้นแรกครูผู้สอนต้องรู้จัก ความคิดแบบวิเคราะห์นี้เสียก่อน ขั้นต่อ ๆ ไปจึงพิจารณาการคิดแบบนี้เข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน ไม่ว่าจะใช้ระเบียบวิธีสอน เทคนิคการสอนแบบใด โดยแบ่งแนวทางการคิดในรูปกิจกรรมหรือคำถามให้พัฒนาการคิดแบบวิเคราะห์ขึ้นในตัวนักเรียน การสอนการคิดวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. การสอนการคิดวิเคราะห์แยกองค์ประกอบ (Analysis of elements) มุ่งให้นักเรียนคิดแบบแยกแยะว่าสิ่งสำเร็จรูปหนึ่งมีองค์ประกอบอะไร มีแนวทางดังนี้
 - 1.1 วิเคราะห์ชนิด โดยให้นักเรียนคิดว่า ข้อความ เรื่องราว เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ ที่พิจารณาอยู่นั้น จัดเป็นชนิดใด ประเภทใด ลักษณะใด ตามเกณฑ์หรือหลักการ ใหม่ที่กำหนด เช่น เสียชีพอ่าเสียสัตย์ ให้นักเรียนคิด ว่าเป็นข้อความชนิดใด และเพราะอะไร ตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ใหม่ เหมือนในตำรา จุดสำคัญของการสอนให้คิดแบบวิเคราะห์ชนิดก็คือ ต้องให้เกณฑ์ ใหม่และบอกเหตุผลที่จัดชนิดตามเกณฑ์ใหม่ที่กำหนด
 - 1.2 วิเคราะห์สิ่งสำคัญ คือ ให้คิดแยกแยะ ว่าองค์ประกอบใด สำคัญ หรือไม่สำคัญ เช่น ให้ค้นหาสาระสำคัญ แก่นสาร ผลลัพธ์ ข้อสรุป จุดเด่น จุดด้อย

1.3 วิเคราะห์เลขนัย คือ ให้คิดค้นหาสิ่งที่ปรากฏไว้แฝงเร้นอยู่มิได้บ่งบอกไว้ตรง ๆ แต่มีร่องรอยให้เห็นว่ามีความจริงนั้นซ่อนอยู่

2. การสอนการคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of relationships) คือ ให้นักเรียนคิดแบบแยกแยะว่า มีองค์ประกอบใดสัมพันธ์กัน สัมพันธ์กันแบบใด สัมพันธ์ตามกันหรือกลับกัน สัมพันธ์กันสูงต่ำ เพียงไร มีแนวทาง ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ชนิดความสัมพันธ์ คือ ให้คิดแบบค้นหาชนิดของความสัมพันธ์ว่า สัมพันธ์ แบบตามกันกลับกัน ไม่สัมพันธ์กัน ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบกับองค์ประกอบ องค์ประกอบกับเรื่อง ทั้งหมด เช่น มุ่งให้คิดแบบค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งใดสอดคล้องกับ ไม่สอดคล้องกับเรื่องนี้ คำกล่าวใดสรุปผิด เพราะอะไร ข้อเท็จจริงใดไม่สมเหตุสมผลเพราะอะไร ข้อความในย่อหน้าที่... เกี่ยวข้อง อย่างไรกับข้อความทั้งเรื่อง

2.2 วิเคราะห์ขนาดของความสัมพันธ์ โดยมุ่งให้คิดเพื่อค้นหาขนาด ระดับของ ความสัมพันธ์ เช่น สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับมากที่สุด (น้อยที่สุด) กับสิ่งใด

2.3 วิเคราะห์ขั้นตอนของความสัมพันธ์ คือ ให้คิดเพื่อค้นหาลำดับขั้นของความสัมพันธ์ ใน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่เป็นเรื่องแปลกใหม่ เช่น สิ่งใดเป็นปฐมเหตุ ต้นกำเนิดของปัญหา เรื่องราว เหตุการณ์ ปรากฏการณ์สิ่งใดเป็นผลที่ตามมา ผลสุดท้ายของเรื่องราว เหตุการณ์ ปรากฏการณ์

2.4 วิเคราะห์วัตถุประสงค์และวิธีการ มุ่งให้คิดและค้นหาว่าการกระทำ พฤติกรรม พฤติการณ์ มีเป้าหมายอะไร เช่น ให้คิดและค้นหาว่าการกระทำนั้นเพื่อบรรลุผลอะไร ผล คือ เกิดวินัยในตนเอง ความไพเราะของคนตรีขึ้นอยู่กับอะไร

2.5 วิเคราะห์สาเหตุและผลที่เกิดตามมา มุ่งให้คิดแบบแยกแยะให้เห็นความสัมพันธ์ เชิงเหตุผล ซึ่งเป็นยอดปรารถนาประการหนึ่งของการสอนให้คิดเป็น คือ คิดหาเหตุและผลได้ดี เช่น ให้คิดและ ค้นหาว่าสิ่งใดเป็นผลของ... (สาเหตุ) สิ่งใดเป็นเหตุของ... (ผล)

2.6 วิเคราะห์แบบความสัมพันธ์ คือ ให้ค้นหาแบบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 สิ่งแล้ว บอกแบบความสัมพันธ์นั้น หรือเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์คู่อื่น ๆ ที่คล้ายกัน ทำนองเดียวกัน ในรูป อุปมาอุปไมย เช่น เซนติเมตร: เมตร อธิบายได้ว่า เซนติเมตรเป็นส่วนย่อยของเมตร เพราะฉะนั้นเซนติเมตร: เมตร คล้ายกับ ลูก: แม่

3. การสอนคิดวิเคราะห์หลักการ (Analysis of organizational principles) มุ่งให้นักเรียน คิดอย่างแยกแยะจนจับหลักการได้ว่า สิ่งสำเร็จรูปกลุ่มองค์ประกอบต่าง ๆ อยู่ในระบบใด คือ หลักการอะไร ขั้นตอนการวิเคราะห์หลักการต้องอาศัยการวิเคราะห์ขั้นต้น คือ การวิเคราะห์ องค์ประกอบ และวิเคราะห์ ความสัมพันธ์เสียก่อน กล่าวคือ ต้องแยกแยะสิ่งสมบูรณ์หรือระบบ ให้เห็นว่าองค์ประกอบสำคัญมีหน้าที่ อย่างไร และองค์ประกอบเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับพาดพิง อาศัย

สัมพันธ์กันอย่างไร พิจารณาจนรู้ความสัมพันธ์ ตลอดจนสามารถสรุป จับหัวใจ หรือหลักการ ได้ว่าการที่ทุกส่วนเหล่านั้นสามารถทำงานร่วมกัน เกาะกลุ่มกัน คุ่มกันจนเป็นระบบอยู่ได้ เพราะหลักการใด ผลที่ได้เป็นการวิเคราะห์หลักการ (Principle) ซึ่งเป็นแบบ วิเคราะห์การสอน ให้คิดแบบวิเคราะห์หลักการเน้นการสอนวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 วิเคราะห์โครงสร้าง มุ่งให้นักเรียนคิดแบบแยกแยะแล้วค้นหาโครงสร้างของ สิ่งสำเร็จรูป นั้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาใหม่ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ ข้อความ การทดลอง เช่น การค้นคว้านี้ (ทดลอง เนื้อ เรื่องนี้ การพิสูจน์) ดำเนินการแบบใด ค ตอบคือ นิยามแล้วพิสูจน์- ตั้งสมมติฐานแล้วตรวจสอบข้อความนี้ (คำพูด จดหมาย รายงาน) มีลักษณะใด โฆษณาชวนเชื่อ เรื่องนี้มีการนำเสนอเช่นไร-งูให้กลัวแล้วล่อให้หลง

3.2 การวิเคราะห์หลักการ มุ่งให้นักเรียนคิดแบบแยกแยะแล้วค้นหาความจริงแท้ของ สิ่ง นั้น เรื่องราว นั้น สิ่งสำเร็จรูปนั้น โดยการคิดหาหลักการ เช่น หลักการสำคัญของเรื่องนี้มีว่าอย่างไร ยึดความ เสมอภาคระเบียบวิธีวิทยาศาสตร์เหตุการณ์ครั้งนี้ดูกลามมากขึ้น (สงบ รุนแรง) เนื่องจากอะไรคำโฆษณา (แสดงการกระทำ) ใช้วิธีใดจงใจให้ความหวัง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์ ควรใช้เทคนิค การตั้งคำถาม การฝึกเด็กให้รู้จักสงสัย ช่างสังเกต นักเรียนคิดตั้งคำถามเอง หรือ ครูตั้งคำถามให้ เพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดไตร่ตรอง พิจารณา แยกแยะ โดยเริ่มจากคำถามง่าย ๆ เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ฝึกการถามซ้ำ ๆ จนผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ได้ ดังนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าวิธีสอน แบบ MIA ซึ่งเป็นการสอนอ่านภาษาอังกฤษ มีการใช้คำถามสอดแทรกอยู่ในเกือบทุก 7 ขั้นตอน ของการสอน โดยผู้วิจัยจะใช้คำถามเหล่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด จนนำไปสู่การคิดวิเคราะห์

การวัดและการประเมินผลความสามารถในการคิดวิเคราะห์

บลูม (Bloom, 1956, pp. 149-154) กล่าวว่า การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นการวัดความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์ เรื่องราว หรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีจุดมุ่งหมายหรือประสงค์สิ่งใด นอกจากนั้น ยังมีส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญนั้น แต่ละเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกันอย่างไรบ้างและเกี่ยวพันกันโดยอาศัยหลักการใด จะเห็นได้ว่า สมรรถภาพของการคิดวิเคราะห์จะเต็มไปด้วยการหาเหตุและผลมาเกี่ยวข้องกันเสมอ การวิเคราะห์ จึงต้องอาศัยพฤติกรรมด้านการจำ ความเข้าใจ และด้านการนำไปใช้ มาประกอบการพิจารณาการวัด ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งแบ่งย่อยเป็น 3 ประเภท คือ

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ โดยการให้ค้นหาข้อมูลเหตุ ผลลัพธ์และความสำคัญของ เรื่องราว นั้น ๆ โดยใช้ทักษะวิเคราะห์ว่าตอนใดเป็นจริงหรือเป็นสมมติฐานส่วนใดเป็นข้อสรุปหรือ

อ้างอิง มีวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายสำคัญใดบ้าง วิเคราะห์ข้อสรุปนั้นว่ามีอะไรสนับสนุน หรือวิเคราะห์หาข้อผิดพลาด

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ เป็นการถามให้ค้นคว้าว่าความสำคัญย่อย ๆ ของ เรื่องราวที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างไร ใช้หลักการหรือทฤษฎีใดเป็นหลัก โดยพิจารณาว่าอะไร เป็นสาเหตุอะไรเป็นผลของการกระทำนั้น มีข้อสนับสนุนหรือคัดค้านใด ข้อสรุปที่มีเหตุและ ผลอย่างไร ส่วนใดที่มีความสัมพันธ์กันมากน้อย ถ้าเกิดสิ่งนั้นสิ่งใดจะเกิดตามมายกเรื่องราว ข้อเท็จจริงมาวิเคราะห์ว่าสอดคล้องหรือขัดแย้งกัน

3. การวิเคราะห์หลักการ เป็นการถามให้ค้นว่าเรื่องราวที่นั้น ๆ อาศัยหลักการใด มีโครงสร้าง องค์ประกอบ ใจความสำคัญอย่างไร

ศิริชัย กาญจนวาที (2552) กล่าวว่า การวัดความสามารถในการคิดโดยใช้แบบสอบ สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบสอบข้อเขียน (Paper-pencil tests) และแบบสอบ ปฏิบัติการ (Performance test) แบบสอบข้อเขียนนั้นจะเป็นนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เพราะการใช้งานและสะดวกสำหรับผู้สอบทั้งกลุ่มเล็กและใหญ่ ในการพัฒนาแบบสอบข้อเขียนเพื่อวัด ความสามารถในการคิด ผู้พัฒนาสามารถเลือกรูปแบบการสร้างแบบสอบประเภทปรนัย (Objective tests) หรือแบบสอบประเภทอัตนัย (Subjective tests) สำหรับแบบสอบประเภทปรนัยเป็น แบบสอบที่ใช้เวลาในการสร้างมากแต่การตรวจง่าย และนิยมพัฒนาเป็นแบบสอบมาตรฐาน รูปแบบการตอบที่นิยมใช้กัน เช่น แบบสอบหลายตัวเลือก (Multiple-choice tests) เป็นต้น ส่วนแบบสอบประเภทอัตนัยเป็นแบบสอบที่สร้างง่ายแต่การตรวจยาก การพัฒนาเป็นแบบสอบ มาตรฐานจึงกระทำได้ยาก รูปแบบการตอบที่นิยมใช้กัน เช่น การตอบสั้น (Short answer) การเขียน ตอบตามกรอบที่กำหนด (Restricted essay tests) การเขียนตอบอย่างเป็นอิสระ (Extended essay tests) เป็นต้น

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) กล่าวว่า การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ต้อง ประกอบด้วยทักษะการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

1. ทักษะการระบุองค์ประกอบสำคัญหรือลักษณะเฉพาะ
2. ทักษะการระบุความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและแบบแผนขององค์ประกอบ
3. ทักษะการจับใจความสำคัญ
4. ทักษะการค้นหาและระบุความผิดพลาด

ทิสนา เขมมณี (2544, หน้า 170) ได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดความสามารถ ทางความคิดที่สามารถสร้างขึ้นเอง ที่เหมาะกับระดับประถมศึกษา มีดังนี้

1. แบบสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิด

แบบสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างไว้แล้วสำหรับใช้วัดความสามารถในการคิด สามารถแบ่งกลุ่มได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบการคิดทั่วไป และแบบสอบการคิดเฉพาะด้าน

1.1 แบบสอบการคิดทั่วไปเป็นแบบสอบที่มุ่งวัดให้ครอบคลุมความสามารถในการคิดโดยเป็นความคิดที่อยู่บนพื้นฐานของการใช้ความรู้ทั่วไป แบบสอบลักษณะนี้ส่วนใหญ่เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ แบบสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิดทั่วไปมีดังนี้

1.1.1 Watson-Glaser critical thinking appraisal

1.1.1.1 ความสามารถในการสรุปอ้างอิง (Inference)

1.1.1.2 ความสามารถการระบุข้อตกลงเบื้องต้น (Recognition of assumption)

1.1.1.3 ความสามารถในการนิรนัย (Deduction)

1.1.1.4 ความสามารถในการแปลความ (Interpretation)

1.1.1.5 ความสามารถในการประเมินข้อโต้แย้ง (Evaluation of arguments)

1.1.2 Cornell critical thinking test, level X and level Z

1.1.2.1 การนิยามปัญหา สิ่งที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยความสามารถต่าง ๆ

ดังนี้

1.1.2.1.1 ระบุประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่สำคัญ ระบุข้อสรุป

1.1.2.1.2 ระบุเหตุผลที่ปรากฏและไม่ปรากฏ

1.1.2.1.3 ตั้งคำถามให้เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์

1.1.2.1.4 ระบุข้อตกลงเบื้องต้น

1.1.2.2 การพิจารณาตัดสินข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยความสามารถต่าง ๆ ดังนี้

1.1.2.2.1 ตัดสินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลและการสังเกต

1.1.2.2.2 ตัดสินความเกี่ยวข้องของข้อมูลกับปัญหา

1.1.2.2.3 ตระหนักในความคงเส้นคงวาของข้อมูล

1.1.2.3 การอ้างอิงเพื่อการแก้ปัญหาและการลงข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล

ซึ่งประกอบด้วยความสามารถต่าง ๆ ดังนี้

1.1.2.3.1 ตัดสินสรุปแบบอุปนัยและอ้างอิง

1.1.2.3.2 การนิรนัย

1.1.2.3.3 ทำนายผลที่จะเกิดขึ้นตามมา

แบบสอบ Cornell critical thinking test ทั้ง Level x และ Level Z เหมาะสำหรับการใช้กับกลุ่มตัวอย่างคนละกลุ่ม และสมรรถภาพที่มุ่งวัดมีความแตกต่างกันตามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ โดยแบบสอบ Level X ใช้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษา ประกอบด้วย

ข้อสอบแบบเลือกตอบ 1 ข้อ โดยวัดองค์ประกอบของการคิด 4 ด้าน คือ ด้านการตัดสินใจ การอ้างอิงแบบอุปนัย การตัดสินใจที่น่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลและการสังเกตการณ์นัย และการระบุข้อตกลงเบื้องต้น

1.1.3 Ross test of higher cognitive processes

พัฒนาโดย Ross and Ross (1976 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2544, หน้า 185) ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบสอบมุ่งวัดความสามารถทางสมองขั้นสูงระดับการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน ตามการจัดระดับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของ Bloom แบบสอบวัดกระบวนการคิดทางสมอง 8 ตอน ดังนี้

- การอุปมาอุปไมย
- การใช้เหตุผลแบบนัย
- ข้อสมมุติฐานที่ขาดหายไป
- ความสัมพันธ์เชิงนามธรรม
- การสังเคราะห์อย่างเป็นลำดับ
- กลยุทธ์การตั้งคำถาม
- การวิเคราะห์ความตรงประเด็นของสารสนเทศที่ใช้
- การวิเคราะห์คุณลักษณะ

1.1.4 New jersey test of reasoning skills

พัฒนาโดย Shipman (1983 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2544, หน้า 186-187) เน้นการใช้ในโครงการปรัชญาสำหรับเด็กของ Institute for the advancement of philosophy for children ซึ่งสามารถนำไปใช้ทั่วไปได้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา แบบสอบถามมุ่งวัดการใช้เหตุผลทางภาษาแบบสอบประกอบด้วยข้อสอบแบบเลือกตอบ 50 ข้อ ครอบคลุมทักษะ 22 ทักษะ ทักษะที่สำคัญประกอบด้วย

- การแปลความให้อยู่ในรูปของเหตุผล
- การตระหนักถึงการใช้คำถามที่ไม่เหมาะสม
- การหลีกเลี่ยงการด่วนสรุป
- การใช้เหตุผลเชิงอุปมาอุปไมย
- การบ่งชี้ข้อตกลงเบื้องต้น
- การบ่งชี้ความคลุมเครือ
- การเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ
- การระบุเหตุผลที่ดี

- การจำแนกประเภท และขนาดของความแตกต่าง
- การตระหนักถึงการถ่ายโยงความสัมพันธ์

1.1.5 Judgement: Deductive logic and assumption recognition

พัฒนาโดย Shaffer and Steiger (1971 อ้างถึงใน ทิศนา เขมมณี, 2544, หน้า 187)

แบบสอบนี้เป็นแบบสอบประเภทอิงเกณฑ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งแบบสอบมุ่งวัดความสามารถในการคิดในด้านการตัดสินใจที่น่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล และการสังเกต การลงข้อสรุปแบบนิรนัย อุปนัย และการวัดลักษณะสำคัญที่จำเป็นต่อการคิด

1.1.6 Test of enquiry skills

พัฒนาโดย Fraser (1979 อ้างถึงใน ทิศนา เขมมณี และคณะ, 2544, หน้า 188)

แบบสอบนี้สำหรับใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบสอบแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การใช้วัสดุอ้างอิง

ตอนที่ 2 การประมวลผลและแปลผล

ตอนที่ 3 การคิดอย่างมีวิจารณญาณในวิชาวิทยาศาสตร์

1.1.7 The Ennis-Weir critical thinking essay test

พัฒนาโดย Ennis and Weir (1985 อ้างถึงใน ทิศนา เขมมณี, 2544, หน้า 189)

แบบสอบนี้เป็นแบบอัตนัย ใช้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา แต่มีผู้นำไปใช้ได้อย่างได้ผลกับเด็กนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบสอบนี้ต้องการทดสอบ ประเด็นการคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการจับประเด็น การพิจารณาเหตุผล และข้อตกลงเบื้องต้น การเสนอประเด็นของตนเอง การใช้เหตุผลที่ดี การพิจารณาประเด็นหรือคำอธิบายที่เป็นไปได้ของผู้อื่น

1.2 แบบสอบความสามารถในการคิดลักษณะเฉพาะ

แบบสอบการคิดประเภทนี้ เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดความสามารถในการคิดเฉพาะแบบที่แสดงถึงลักษณะของการคิด เช่น การคิดแบบนิรนัย (Deductive) ความสามารถประเมินข้อมูลที่ได้จากการสังเกต เป็นต้น แบบสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิด ลักษณะเฉพาะที่สำคัญ มีดังนี้

1.2.1 Cornell class reasoning test, form X

พัฒนาโดย Ennis, Gardiner, Morrow, Paulus, and Ringel (1964 อ้างถึงใน ทิศนา เขมมณี, 2544) แบบสอบนี้ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.2.2 Cornell conditional reasoning test, form X

พัฒนาโดย Ennis, Gardiner, Guzzetta, Morrow, Paulus, and Ringle (1964

อ้างอิงใน ทิศนา แจมมณี, 2544) แบบสอบนี้ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบสอบมีโครงสร้างเหมือนกับ Cornell lass reasoning test, form X ซึ่งแบบสอบประกอบด้วย ข้อสอบแบบเลือกตอบ แบ่งเป็น 12 กลุ่ม แต่ละกลุ่มทดสอบหลักการ ใช้เหตุผลแตกต่างกัน เนื้อเรื่องครอบคลุมตั้งแต่เรื่องราวที่เป็นรูปธรรม สัญลักษณ์ และเรื่องสมมุติ ส่วนที่ต่างจาก Cornell class reasoning test, Form x คือ มีการทดสอบการใช้เหตุผลเชื่อมโยง ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ด้วย

1.2.3 Logical reasoning

พัฒนาโดย Hertzka and Guilford (1955 อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี, 2544) เป็นแบบสอบที่วัดความสามารถในการคิดแบบนิรนัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา

1.2.4 Test on appraising observations

พัฒนาโดย Norris and King (1983 อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี, 2544) เป็นแบบสอบถามการสังเกตซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญอย่างหนึ่งของการคิดอย่างมีเหตุผลมุ่งใช้สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ก็อาจนำมาใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หรือนักเรียน ระดับอุดมศึกษาได้

2. การสร้างแบบวัดการคิดขั้นในตัวเอง

ถ้าแบบสอบมาตรฐานสำหรับการคิดที่มีใช้กันอยู่ทั่วไปไม่สอดคล้องกับเป้าหมายการวัด เช่น จุดเน้นที่ต้องการ ขอบเขตความสามารถทางการคิดที่มุ่งวัด หรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการใช้แบบสอบ เป็นต้น ก็สามารถสร้างแบบวัดการคิดขั้นในตัวเองได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คือ การวัดความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์ เรื่องราว หรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่ามี จุดมุ่งหมายอะไร แต่ละเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกันอย่างไรบ้าง โดยประเภทของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ จะมี 2 ลักษณะคือ แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิด และแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถในการคิดที่สร้างขึ้นเอง โดยจะมี ทั้งแบบปรนัยและอัตนัย ซึ่งการสร้างแบบทดสอบต้องคำนึงถึงระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ การสร้างแบบทดสอบควรเหมาะสมกับระดับของช่วงวัยแต่ละชั้นเพื่อการวัดและ ประเมินผลที่มีประสิทธิภาพที่สุด

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ทิศนา แจมมณี (2544) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิดไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัด

ผู้พัฒนาแบบวัดจะต้องพิจารณาจุดมุ่งหมายของการนำแบบวัดไปใช้ว่าต้องการวัดความสามารถทางการคิดทั่ว ๆ ไปหรือต้องการวัดความสามารถทางการคิดเฉพาะวิชา การวัดนั้นมุ่งติดตามความก้าวหน้าของความสามารถทางการคิด หรือต้องการประเมินผลสรุปรวมสำหรับการตัดสินใจรวมทั้งการแปลผลการวัดนั้นต้องการเปรียบเทียบกับมาตรฐานของกลุ่ม หรือต้องการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้

2. กำหนดกรอบของการวัดและนิยามเชิงปฏิบัติการ

ผู้พัฒนาแบบวัดศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการคิด วิเคราะห์ ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ผู้พัฒนาแบบวัดควรคัดเลือกแนวคิดหรือทฤษฎีที่เหมาะสมกับบริบทและจุดมุ่งหมายที่ต้องการ แล้วศึกษาให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งเพื่อนำไปกำหนดโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถทางการคิดตามทฤษฎีและให้นิยามเชิงปฏิบัติการของแต่ละองค์ประกอบ

3. สร้างผังข้อสอบ

เป็นการกำหนดเค้าโครงของแบบวัดความสามารถทางการคิดที่ต้องการสร้างให้ครอบคลุม โครงสร้างหรือองค์ประกอบใดบ้างตามทฤษฎีและกำหนดว่าแต่ละส่วนมีน้ำหนักความสำคัญมากน้อยเพียงใด

4. เขียนข้อสอบ

กำหนดรูปแบบของการเขียนข้อสอบ ตัวคำถาม ตัวคำตอบ และวิธีการตรวจให้คะแนน ส่วนคำตอบอาจเป็นข้อสรุปของสถานการณ์ หรือปัญหานั้น เพื่อให้ผู้ตอบพิจารณาตัดสินว่าข้อสรุปใดน่าเชื่อถือกว่ากัน น่าจะเป็นจริงหรือไม่ เป็นต้น เมื่อกำหนดรูปแบบแล้วก็ลงมือร่างข้อสอบตามผังที่กำหนดไว้ หลังจากร่างข้อสอบแล้วควรมีการทบทวนข้อสอบเพื่อพิจารณานำถึงความเหมาะสมของการวัดและความชัดเจนภาษาที่ใช้

5. นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง หรือกลุ่มใกล้เคียง แล้วนำผลการตอบมาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบเป็นรายชื่อในด้านความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายพอเหมาะ และมีอำนาจจำแนกสูงไว้ พร้อมทั้งปรับปรุงข้อที่ไม่เหมาะสม เมื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพเหมาะสมหรือข้อสอบที่ปรับปรุงแล้วให้ได้จำนวนตามผังข้อสอบ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำไปใช้ทดลองใช้ใหม่อีกครั้ง เพื่อวิเคราะห์แบบสอบในด้านความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบควรมีความเที่ยงอย่างน้อย 0.50 จึงเหมาะที่จะนำมาใช้ได้ ส่วนการตรวจสอบความตรง (Validity)

ของแบบสอบถ้าสามารถหาเครื่องมือวัดความสามารถทางการคิดที่เป็นมาตรฐานสำหรับใช้เปรียบเทียบได้ก็ควรคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ของแบบทดสอบด้วย

6. นำแบบวัดไปใช้จริง

หลักจากวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบเป็นรายข้อ และวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบทั้งหมดว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่ต้องการแล้วจึงนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการคิดไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง โดยการใช้แบบวัดทุกครั้งควรมีการรายงานค่าความเชื่อมั่นนั้นทุกครั้งก่อนนำผลการวัดไปแปลความหมาย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ในงานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ได้ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นเอง เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย หรือ ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice test) ซึ่งแบบทดสอบจะมีข้อความ และเนื้อเรื่องสั้น ๆ ให้ และตอบคำถามจากสิ่งที่กำหนดให้ได้ถูกต้องโดยพิจารณาจากองค์ประกอบการคิดวิเคราะห์ 3 ด้าน คือ การคิดวิเคราะห์องค์ประกอบ การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการคิดวิเคราะห์หลักการ ซึ่งแบบทดสอบจะมีข้อความ หรือเนื้อเรื่องสั้น ๆ ให้ และตอบคำถาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบ MIA

รอสนี นูชามัน (2552) วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับ การสอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของ เมอร์ดีอค (MIA) มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีความพึงพอใจในระดับมาก

เสาวนีย์ ธารนสาร (2553) วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอคอยู่ในระดับดี ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอคสูงขึ้น ความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอคอยู่ในระดับมาก

อรพัทธ์ สิริแสง (2558) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ผลจากการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จันทิมา มะเกลือยง (2560) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ดีอกร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทางสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลจากการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน โดยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ดีอกร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ดีอกร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

สมบัติ จันทครุฑ (2548) การศึกษาผลการสอนอ่านด้วยวิธี MIA ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี MIA สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสื่อ (2554) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการ

ของเมอร์คอค (MIA) ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นการแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทาง สอนอ่านของเมอร์คอค (MIA) โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความ เข้าใจสูงขึ้น

สุภิญญา ยี่หมัดอะหลี (2556) ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1.นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นราธิป เอกสินธุ์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์คอค (MIA) ผลจากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์คอค (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์

อุษา มะหะหมัด (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้น ภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า การใช้รูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานนักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิชญะ กันธิยะ (2559) การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ บันได 5 ชั้นวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการคิด วิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบบันได 5 ชั้นนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ชั้น มีทักษะการการคิดวิเคราะห์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อน ได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการคิด วิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งนักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ในภาพรวม อยู่ในระดับดี โดยนักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ด้านการวิเคราะห์เนื้อหา ด้านการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ ด้านการวิเคราะห์หลักการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ แบบบันได 5 ชั้น ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ชั้น สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนน ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชลธิดา หงษ์เหม (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิดสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอน แบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมา

งานวิจัยในต่างประเทศ

จากการค้นคว้ารายงานวิจัยต่างประเทศ ผู้วิจัยพบงานวิจัยที่มีลักษณะคล้ายการสอนแบบ MIA นั่นคือ วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นกระบวนการทางภาษา โดยใช้ความสามารถ หลายด้าน เพื่อนำมาแก้ปัญหา ดังนี้

เพอร์คินส์ (Perkins, 1982, Abstract) ได้ศึกษา เรื่อง ทักษะการแปลความ ดีความ และ ความรู้เกี่ยวกับศัพท์เพื่อการอ่านจับใจความ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 91 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีแบบทดสอบคำศัพท์เพื่อการอ่านจับใจความ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทำให้สามารถอ่านจับใจความได้ดีขึ้น

เดวิดสัน (Davidson, 1991, Abstract) ได้ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครู กับคำตอบของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมดาและแบบให้ใช้ความคิดขณะที่อ่าน พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านโดยถูกฝึกกอยู่เสมอนั้น มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในแนวคิด เชิงวิจารณ์และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนที่เรียนการอ่านแบบธรรมดา มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์และไม่แสดงความคิดเห็นของตนออกมา

เดลานี (Delaney, 1990 pp. 111-A) ศึกษาเรื่องผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อ ความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 มีนักเรียน 32 คน โดยฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 มีนักเรียน 33 คน ฝึกให้นักเรียนอ่าน เนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญเอาไว้แล้ว จดบันทึกสิ่งสำคัญเหล่านั้น และกลุ่มที่ 3 กลุ่มควบคุมจำนวน 32 คนใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลการทดลอง พบว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มาใช้ในการจัดการเรียน การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการคิดวิเคราะห์กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เพราะการจัด

การเรียนรู้แบบ MIA เป็นการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่บูรณาการทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกันผ่านกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งวิธีสอนนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านและการคิดได้ด้วยตนเองจากการทำกิจกรรมที่มีการใช้คำถามสอดแทรกอยู่ในแต่ละ ขั้นตอน



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียน และเปรียบเทียบ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า มีรายละเอียดและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 140 คน ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบละความสามารถ
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน ป.5/4 จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ในส่วนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ แบบกลุ่มเดี่ยว วัดผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One group pre-test

post-test design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 249) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	การจัดกระทำ	ทดสอบหลัง
E	O_1	X_1	O_2

สัญลักษณ์ที่ใช้

E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
X_1	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้แบบ MIA
O_1	หมายถึง	การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA
O_2	หมายถึง	การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยเนื้อเรื่อง 6 เรื่อง จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สำหรับทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สำหรับทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

การสร้างและการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้

ตารางที่ 3 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
ค 1.1 ป. 5/4 บอกรู้อย่างมีความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ	ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร	1. บอกรู้อย่างมีความสำคัญ คำศัพท์ วลี ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ โดยใช้โครงสร้างและสำนวนภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ (K)	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 - Performing arts หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 - The environment หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 - Health and fitness
ค 1.3 ป. 5/2 เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่างๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง	2. อธิบาย ข้อมูล แยกแยะ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญ และเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ (K) 3. อธิบาย ตอบคำถามให้เหตุผลในเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ โดยการเขียนหรือพูด (P) 4. มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกิจกรรมกลุ่ม (A)	

1.2 ศึกษาวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การถามคำถามนำก่อนอ่าน
2. การทำความเข้าใจคำศัพท์
3. การอ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
4. การทำความเข้าใจเรื่อง
5. การถ่ายโอนข้อมูล
6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียง โครงสร้างอนุเจต

7. การประเมินผลและการแก้ไข

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดหน่วยการเรียนรู้ จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาบทอ่าน ชั่วโมงการสอน จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4 วิเคราะห์เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ และจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	แผน		แหล่งที่มา	ชนิดของ บทอ่าน	จำนวน ชั่วโมง
	การจัดการ เรียนรู้ที่	สาระเรียนรู้			
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Performing arts	1	Carnivals	Extensive reading p.34	Non- fiction	2
	2	The trojan horse	Extensive reading p.35	Fiction	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 The environment	3	Earth day	Extensive reading p.67	Non- fiction	2
	4	The elephant's child	Extensive reading p.68	Fiction	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Health and fitness	5	Young star	Extensive reading p.94	Non- fiction	2
	6	Clara's visit	Extensive reading p.95	Fiction	2
รวม					12

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระ การเรียนรู้ จุดประสงค์ หน่วยการเรียนรู้ เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สำหรับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลา 12 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 คาบ

ตารางที่ 5 การพิจารณามาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง จุดประสงค์ เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

แผนการ จัดการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	จุดประสงค์การเรียนรู้
1	มาตรฐาน ต 1.1 เรื่อง Carnivals (2 ชั่วโมง)	มาตรฐาน ต 1.1 (4) บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่านบท สนทนา และนิทาน ง่าย ๆ หรือเรื่อง สั้น ๆ	- ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับ ใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร (K) - คำกลุ่มคำ ประโยคที่แสดง ข้อมูลและความหมายของเรื่อง ต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง	1. บอกและแปลความหมายคำศัพท์วลี ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ โดยใช้ โครงสร้างและสำนวนภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ 2. อธิบาย ข้อมูล แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญ และเรียงลำดับ เหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ (K) 3. อธิบาย ตอบคำถามให้เหตุผลในเรื่องที่อ่าน อย่างง่าย ๆ ได้ โดยการเขียนหรือพูด (P) 4. มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกิจกรรม กลุ่ม (A)
	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ความคิด รวบยอด และ ความคิดเห็นในเรื่อง ต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน	มาตรฐาน ต 1.3 (2) เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดง ข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ ฟังหรืออ่าน		

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผนการจัดการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	จุดประสงค์การเรียนรู้
2 เรื่อง The Trojan horse (2 ชั่วโมง)	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่อง ที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ และ แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ความคิดรวบ ยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการ พูดและการเขียน	มาตรฐาน ต 1.1 (4) บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่านบท สนทนา และนิทาน ง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ มาตรฐาน ต 1.3 (2) เขียนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ แสดง ข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟัง หรืออ่าน	- ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร - คำกลุ่มคำ ประโยค ที่แสดงข้อมูลและ ความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนที่ แผนภูมิ ตาราง	1. บอกและแปลความหมายคำศัพท์ทั่วไป ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ โดยใช้ โครงสร้างและสำนวนภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ (K) 2. อธิบาย ข้อมูล แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญ และ เรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่าน อย่างง่าย ๆ ได้ (K) 3. อธิบาย ตอบคำถามให้เหตุผลในเรื่อง ที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ โดยการเขียนหรือพูด (P) 4. มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจาก กิจกรรมกลุ่ม (A)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	จุดประสงค์การเรียนรู้
3 เรื่อง Earth day (2 ชั่วโมง)	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็นในเรื่อง ต่าง ๆ โดยการพูดและ การเขียน	มาตรฐาน ต 1.1 (4) บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่านบท สนทนา และนิทาน ง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ มาตรฐาน ต 1.3 (2) เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	- ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร - คำ กลุ่มคำ ประโยค ที่แสดงข้อมูลและ ความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง	1. บอกและแปลความหมายคำศัพท์ทั่วไป ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ โดยใช้ โครงสร้างและถ้อยคำภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ (K) 2. อธิบาย ข้อมูล แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญ และ เรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่าน อย่างง่าย ๆ ได้ (K) 3. อธิบาย ตอบคำถามให้เหตุผลในเรื่องที่ อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ โดยการเขียนหรือพูด (P) 4. มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจาก กิจกรรมกลุ่ม (A)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผนการ จัดการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง	จุดประสงค์การเรียนรู้
4	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภท ต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	มาตรฐาน ต 1.1 (4) บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่าน บทสนทนา และนิทาน ง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ มาตรฐาน ต 1.3 (2) ข้อมูลข่าวสาร ความคิด รวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน	- ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญของเรื่อง เช่น สำคัญอะไร ที่ไหน ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร - คำ กลุ่มคำ ประโยค ที่แสดงข้อมูลและ ความหมายของเรื่อง ต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง	1. บอกและแปลความหมายคำศัพท์ที่ ใช้ ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ โดยใช้ โครงสร้างและสำนวนภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ (K) 2. อธิบายข้อมูล แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญ และเรียงลำดับ เหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ (K) 3. อธิบายตอบคำถามให้เหตุผลในเรื่องที่ อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ โดยการเขียนหรือพูด (P) 4. มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกิจกรรม กลุ่ม (A)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผนการ จัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	จุดประสงค์การเรียนรู้
5 เรื่อง Young star (2 ชั่วโมง)	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่อง ที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ และ แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	มาตรฐาน ต 1.1 (4) บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการ ฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือ เรื่องสั้น ๆ	- ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร - คำกลุ่มคำ ประโยคที่ แสดงข้อมูลและความหมาย ของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง	1. บอกและแปลความหมายคำศัพท์วลี ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ โดยใช้โครงสร้างและสำนวนภาษา อย่างง่าย ๆ ได้ (K) 2. อธิบาย ข้อมูล แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญและ เรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่าน อย่างง่าย ๆ ได้ (K) 3. อธิบาย ตอบคำถามให้เหตุผลในเรื่อง ที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ โดยการเขียนหรือพูด (P) 4. มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจาก กิจกรรมกลุ่ม (A)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง	จุดประสงค์การเรียนรู้
6 เรื่อง Clara's visit (2 ชั่วโมง)	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	มาตรฐาน ต 1.1 (4) บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ	- ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร - คำ กลุ่มคำ ประโยค ที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง	1. บอกและแปลความหมายคำศัพท์ที่ วลี ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ โดยใช้ โครงสร้างและสำนวนภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ (K) 2. อธิบาย ข้อมูล แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญ และเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ (K) 3. อธิบาย ตอบคำถามให้เหตุผลในเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ โดยการเขียนหรือพูด (P) 4. มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกิจกรรมกลุ่ม (A)
	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิด และความรอบคอบ และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	มาตรฐาน ต 1.3 (2) เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	เขียนภาพ แผนผัง และความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง	

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของเนื้อหา กิจกรรมและการวัดประเมินผล
เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ภาคผนวก ก)
เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดใช้เกณฑ์
ประมาณค่าความคิดเห็น (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 103) ดังนี้

การสร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน
มาหาค่าน้ำหนัก เป็นคะแนนได้ ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก

3 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยให้ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์ของ บุญชม
ศรีสะอาด (2553, หน้า 102) ซึ่งพบว่า มีค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA
อยู่ระหว่าง 4.17-4.22 (ภาคผนวก ค) แสดงว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมมาก
สามารถนำไปใช้ได้ โดยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและ
ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับสื่อการสอน กิจกรรม และคำถามเพื่อให้เกิดทักษะการอ่านและการคิด
วิเคราะห์มากขึ้น และดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ MIA

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ไปทดลอง (Try out) ใช้กับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่ง ผู้วิจัยได้พบข้อบกพร่องเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้
และเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละขั้นตอน โดย ผู้วิจัยได้มีการปรับสื่อและเวลาให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.8 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับสมบูรณ์ และนำไปทดลองใช้จัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และกำหนดจุดมุ่งหมาย ในการสร้างแบบทดสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ สำหรับใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยแบบทดสอบ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และทำการคัดเลือกเหลือ 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือตอบมากกว่า 1 ข้อให้ 0 คะแนน ใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง มีแนวทางการออกแบบทดสอบวัด ระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือ การแปลความ (Translate) การตีความ (Interpretation) และการขยายความ (Extrapolation) โดยแบบทดสอบจะเป็นการตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี, ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ การเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยสร้างตารางวิเคราะห์ องค์ประกอบระดับความเข้าใจในการอ่าน และจำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังรายละเอียดตารางที่ 6

ตารางที่ 6 วิเคราะห์องค์ประกอบระดับความเข้าใจในการอ่าน และจำนวนข้อคำถามใน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ระดับพฤติกรรมที่วัด	จำนวนข้อสอบที่สร้าง(ข้อ)	จำนวนข้อสอบที่ใช้(ข้อ)
การแปลความ	13	10
การตีความ	13	10
การขยายความ	14	10
รวม	40	30

2.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เสนอต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม จากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้ไป ปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน(ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความถูกต้องทางด้านภาษา และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยมีเกณฑ์ในการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ ดังนี้

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ไพศาล วรคำ, 2555) ซึ่งพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 (ภาคผนวก) ถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีความสอดคล้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้น ปรับแก้ไข แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของการใช้คำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบ การแปลความ การตีความ และการขยายความ

2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 28 คน เป็นห้องเรียนเดียวกับที่ใช้ในการทดลอง (Try out) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.7 ตรวจสอบแบบทดสอบแล้วนำมาวิเคราะห์คะแนนรายข้อ เพื่อหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2558, หน้า167) แล้วคัดเลือก แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษรายข้อที่มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.20-1.00 แล้วคัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ไว้ 30 ข้อพบว่าข้อสอบที่คัดเลือกไว้มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.25-0.75 ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.40-0.64 (ภาคผนวก ค)

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษที่มีค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) ที่เข้าเกณฑ์ 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวตต์ (Lovett) (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2558, หน้า 177) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 (ภาคผนวก ค)

2.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป โดยมีการทดสอบก่อนและหลังการ จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์และกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบบทดสอบ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และการคัดเลือกเหลือ 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง ซึ่งมีแนวทางการออกแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ 3 ระดับ โดยพิจารณาจาก การคิดวิเคราะห์ความสำคัญ หรือองค์ประกอบ การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการคิดวิเคราะห์หลักการ โดยสร้างตารางวิเคราะห์องค์ประกอบระดับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และจำนวนข้อคำถาม ดังรายละเอียดตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์องค์ประกอบระดับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และจำนวนข้อคำถาม ในแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ระดับพฤติกรรมที่วัด	จำนวนข้อสอบที่สร้าง(ข้อ)	จำนวนข้อสอบที่ใช้(ข้อ)
การคิดวิเคราะห์ความสำคัญ หรือองค์ประกอบ	13	10
การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์	13	10
การคิดวิเคราะห์หลักการ	14	10
รวม	40	30

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม จากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก)ตรวจสอบความถูกต้องทางด้านภาษา และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content

validity) โดยมีเกณฑ์ในการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ ดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการคิดวิเคราะห์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการคิดวิเคราะห์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับการคิดวิเคราะห์

3.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ไพศาล วรคำ, 2555) ซึ่งพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 (ภาคผนวก ค) ถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีความสอดคล้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้น ปรับแก้ไข แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของการใช้คำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบ การคิดวิเคราะห์ความสำคัญ การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการคิดวิเคราะห์หลักการ

3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 28 คน เป็นห้องเรียนเดียวกับที่ใช้ในการทดลอง (Try out) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.7 ตรวจสอบแบบทดสอบแล้วนำมาวิเคราะห์คะแนนรายข้อ เพื่อหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2558, หน้า 167) แล้วแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ รายข้อที่มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20-1.00 แล้วคัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ไว้ 30 ข้อพบว่าข้อสอบที่คัดเลือกไว้มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.39-0.71 ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.35-0.78 (ภาคผนวก ค)

3.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ที่มีค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) ที่เข้าเกณฑ์ 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโดยใช้สูตรของโลเวตต์ (Lovett) (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2558, หน้า 177) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 (ภาคผนวก ค)

3.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ฉบับสมบูรณ์จำนวน 30 ข้อ ไปใช้ในการวิจัยต่อไป โดยมีการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการทดลองครั้งนี้ในด้านจุดประสงค์ วิธีการ และการประเมินผลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา และเนื่องจากในช่วงของการทดลองเป็นช่วงของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 ผู้วิจัยได้มีการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงการเว้นระยะห่าง (Social distancing) การใส่แมส และการล้างมือ ตลอดระยะเวลาในการทดลองครั้งนี้

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเป็นเวลา 1 ชั่วโมงและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นเวลา 1 ชั่วโมง กับนักเรียนกลุ่มทดลอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ กับ กลุ่มทดลอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

4. หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ผู้วิจัยให้นักเรียนทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเวลา 1 ชั่วโมงและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เวลา 1 ชั่วโมง

5. นำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA โดยใช้การทดสอบค่าทีกรณีกกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent samples) (ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ ข้อที่ 3)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบค่าทีกรณีกกลุ่มตัวอย่างเดียว (t-test for one sample) (ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และข้อที่ 4)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีค่าสถิติ ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) คือ ค่าที่เกิดจากการนำกลุ่มของคะแนนดิบมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนคะแนนรวมทั้งหมด มีสูตรการคำนวณ ดังนี้ (สมโภชน์ อเนกสุข, 2559, หน้า 180)

$$\text{สูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละค่า

n แทน จำนวนของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: *SD*) คือ รากที่สองของค่าเบี่ยงเบนกำลังสองเฉลี่ยจากข้อมูลแต่ละค่ากับค่าเฉลี่ยรวมของข้อมูลชุดนั้น สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (สมโภชน์ อเนกสุข, 2559, หน้า 180)

$$\text{สูตร} \quad S = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน คะแนนแต่ละค่า

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Index of item objective congruence: IOC) คำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (สมโภชน์ อเนกสุข, 2559, หน้า 108) ดังนี้

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ซึ่งให้คะแนนข้อคำถามแต่ละข้ออย่างใดอย่างหนึ่ง
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มประชากร

2.2 หาค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (สม โภชน์ อนุเมศ, 2559, หน้า 123-124) ดังนี้

$$\text{สูตร } P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยาก
	R	แทน	จำนวนผู้สอบที่ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนผู้สอบทั้งหมด

2.3 หาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (Brennan, 1974 อ้างถึงใน สุรีพร อนุศาสนนันท์, 2558, หน้า 167) ดังนี้

$$\text{สูตร } B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	U	แทน	จำนวนคนทำข้อสอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์
	L	แทน	จำนวนคนทำข้อสอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์
	n_1	แทน	จำนวนคนที่สอบผ่านเกณฑ์

n2 แทน จำนวนคนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.4 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้สูตรของโลเวตต์ (Lovett) (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2558, หน้า177)

สูตร
$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	rcc	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	Xi	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent samples) เพื่อทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1 และ 3

3.2 การทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (t-test for one sample) เพื่อทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2 และ 4

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา มีการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และ อักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสื่อความหมายในการเสนอผลการวิจัยให้เข้าใจตรงกัน ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบ t
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจแต่ละองค์ประกอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของ การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	n	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	P (one-tailed)
			\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การแปลความ	28	10	5.46	1.794	8.71	1.242	28.878*	.000
การตีความ	28	10	5.18	1.415	7.86	1.380	25.169*	.000
การขยายความ	28	10	5.54	1.426	8.07	1.488	26.507*	.000
รวม	28	30	16.18	1.544	24.64	1.406	31.554*	.000

*p < .05

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อเปรียบเทียบพบว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักเรียนมีการอ่านเพื่อความเข้าใจทุกองค์ประกอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า คะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ด้าน หลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA พัฒนามากขึ้นในระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกันเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ การแปลความ การขยายความ และการตีความ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ได้ผลดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ	n	\bar{X}	SD	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	t	p
การแปลความ	28	8.71	1.242	87.10	37.098*	.000
การตีความ	28	7.86	1.380	78.60	30.125*	.000
การขยายความ	28	8.07	1.488	80.70	28.685*	.000
รวม	28	24.64	1.406	82.13	34.648*	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.13 เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้วต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ซึ่งวิเคราะห์โดยการทดสอบค่า t แบบ One Sample t-test พบว่า คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และเมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ด้าน พบว่านักเรียนมีการอ่านเพื่อความเข้าใจทุกองค์ประกอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปน้อย ดังนี้ การแปลความ การขยายความ และการตีความ

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียน
โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต
“พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของ การคิดวิเคราะห์	n	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	P (one-tailed)
			\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การวิเคราะห์ ความสำคัญ	28	10	5.07	1.653	8.25	1.265	21.140*	.000
การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์	28	10	5.07	1.412	7.50	1.201	24.102*	.000
การวิเคราะห์ หลักการ	28	10	4.50	1.427	7.11	1.257	20.645*	.000
รวม	28	30	14.64	1.508	22.86	1.316	32.259*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 10 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน และหลังเรียน เมื่อเปรียบเทียบพบว่าการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ทั้ง 3 ด้าน พบว่านักเรียนมีการคิดวิเคราะห์ทุกองค์ประกอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 โดยพบว่านักเรียนมีคะแนนการคิดวิเคราะห์ทั้ง 3 ด้าน หลังเรียนพัฒนามากขึ้นในระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกันเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และ การวิเคราะห์หลักการ

4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชา ภาษาอังกฤษ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์	n	\bar{X}	SD	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	t	p
การวิเคราะห์ความสำคัญ	28	8.25	1.265	82.50	34.492*	.000
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์	28	7.50	1.201	75.00	33.021*	.000
การวิเคราะห์หลักการ	28	7.11	1.257	71.10	29.912*	.000
รวม	28	22.86	1.316	76.20	35.613*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 11 พบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 76.20 เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้วต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ซึ่งวิเคราะห์โดยการทดสอบค่า t แบบ One Sample t-test พบว่า คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของการการคิดวิเคราะห์ทั้ง 3 ด้าน พบว่านักเรียนมีการการคิดวิเคราะห์ทุกองค์ประกอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า คะแนนการคิดวิเคราะห์มากขึ้นในระดับที่ใกล้เคียงกัน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 1 ห้องเรียน คือห้อง ป.5/4 จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยเนื้อเรื่อง 6 เรื่อง จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง มีค่าความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.17-4.22 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.25-0.75 ค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.40-0.64 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.39-0.71 ค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.35-0.78 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลอง แบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group pre-test post-test design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การทดสอบค่าที่กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent samples) และ เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบค่าที่กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (t-test for one sample)

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1
2. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2
3. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3
4. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถสรุปผลการวิจัย และมีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้ เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่สร้างขึ้นนั้นได้ดำเนินการอย่างมีระบบ โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาทฤษฎีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา โดยมีการจัดการเรียนรู้เตรียมสื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็กในระดับประถมศึกษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้น

ได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมาก จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เป็น การจัดการเรียนรู้ การสอนอ่านที่บูรณาการ การใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกัน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการสร้างประสบการณ์ความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายตลอดการจัดการกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ บาร์ทเลท (Bartellette, 1991) ที่ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการคิดและการทำกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ยังมีลำดับ ขั้นตอนการสอนอ่านจากง่ายไปยาก ทำให้เด็กอ่อนสามารถค่อย ๆ พัฒนาการอ่านของตนเองได้ ตามลำดับ เพราะมีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มระหว่างเด็กเก่งและเด็กอ่อน การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ยังเป็นการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านมากขึ้นในทุกขั้นตอน สอดคล้องกับ อารีย์ วชิรวารการ (2542) กล่าวว่า วิชา ความเข้าใจ เป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสาร ข้อความต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่และได้ใจความถูกต้อง จำแนกการแสดงออกถึง ความเข้าใจได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การแปลความเป็นความสามารถในการแปลความหมายของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏ โดยใช้ถ้อยคำภาษาของตนได้อย่างถูกต้อง
2. การตีความ เป็นความสามารถที่จะค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญ ความสัมพันธ์ ของส่วนย่อยภายใน เป็นเรื่องหรือเป็นความสามารถในการจับความหมายสำคัญของเรื่องนั้น
3. การขยายความ เป็นความสามารถในการขยายความคิดออกมาโดยอาศัยข้อเท็จจริง ที่ปรากฏอยู่ เป็นความคิดด้านจินตนาการอย่างมีเหตุผลข้อสอบที่สร้างจะถามถึงการพยากรณ์ เหตุการณ์ต่อไปได้หรือไม่

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีขั้นตอนการสอนอ่านที่ชัดเจน นักเรียนมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming questions) เป็น ขั้นตอนที่ครูผู้สอน ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้น ทำให้เกิดการคาดเดาและอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัย ได้เลือกใช้สื่อการสอน โดยคำนึงถึงธรรมชาติและ การเรียนรู้ของเด็ก เช่น รูปภาพ การ์ตูน เรื่องสั้น จาก Youtube เช่น The Trojan Horse ผู้วิจัยพบว่าขั้นตอนนี้ นักเรียนให้ความสนใจและตื่นตัวกับ สื่อการสอนอย่างมาก เกิดความอยากรู้อยากเห็น สงสัยและมีความกระตือรือร้นที่จะตอบคำถาม

จากสิ่งที่ครูถาม เนื่องจากเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจและเป็นเรื่องใกล้ตัวทำให้เกิดการคิดและคาดเดา จากประสบการณ์ที่ตนเองเคยพบ สอดคล้องกับ กิดานันท์ มลิทอง (2548) ได้ให้ความหมาย สื่อการสอน คือ ตัวกลางสิ่งใดก็ตาม ที่บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้สอนบรรลุ วัตถุประสงค์ในการส่งข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ทางการศึกษา ไปยังผู้เรียน โดยเน้นเนื้อหา อันเป็นความรู้ ตามหลักสูตรหรือกิจกรรม เพื่อส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ 2) ขั้นการทำ ความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) โดยขั้นนี้ครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์ และทำ กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ เข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น เช่น รูปภาพ การเล่นเกมส เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยพบว่า นักเรียนสนใจ กระตือรือร้นในกิจกรรมขั้นนี้อย่างมาก เนื่องจากการเล่นเกมส ทำให้เกิดการช่วยเหลือกันในกลุ่ม อีกทั้งการแข่งขันระหว่างกลุ่ม ทำให้ เกิดความพยายามในการช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ ซึ่งตรงกับ แนวคิดของกู๊ดแมน และไนลส์ (Goodman & Niles, 1973) ที่ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นเกมการเดาชนิดหนึ่ง โดยผู้อ่าน เดาว่าสิ่งที่อ่านนั้นตรงกับความคิดของตนที่คาดหวังไว้หรือไม่ และตรงกับความคิดของ วิดโดวสัน (Widdowson, 1987 pp. 82-86) ที่กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ต้องจัดปัญหาและอุปสรรค ที่ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในบทอ่าน เช่น คำศัพท์หรือวลีที่ยาก ซึ่งวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้ คือ ให้ผู้เรียน เรียนรู้คำศัพท์ก่อนอ่านเนื้อเรื่อง 3) ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ครูผู้สอนแจกบทอ่าน ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่ครูผู้สอนกำหนดให้ ซึ่งในเนื้อเรื่อง จะมีคำถามย่อย ๆ แทรกอยู่ในเนื้อหา ผู้เรียนเกิดการคิดและค้นหาคำตอบ ผู้วิจัยพบว่าในช่วงแรกของการทดลอง ชั้นตอนนี้มีนักเรียน บางกลุ่มไม่เข้าใจคำถามเพราะไม่รู้คำศัพท์ โดยผู้วิจัยจะสอนให้นักเรียนรู้จักการหาความสัมพันธ์ ระหว่างคำถาม โดยการสังเกตบริบทของประโยครอบข้าง ศึกษาคำอ้างอิง โดยเป็นคำอ้างอิง ประเภทคำสรรพนาม เป็นส่วนใหญ่ การกำหนดให้ ผู้เรียนฝึกหาคำอ้างอิงเป็นการฝึกให้ผู้เรียน หารายละเอียดกระตุ้นให้เกิดการอ่านและคิดมากขึ้น ซึ่งตรงกับกระบวนการเรียนรู้ของ มิลเลอร์ (Miller, 1990) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีจะต้องประกอบด้วยแรงขับ แรงกระตุ้น การตอบสนอง และ แรงเสริม 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) โดยให้ผู้เรียนเติมข้อความจาก ประโยคปลายเปิด ที่ครูผู้สอนกำหนดให้ ผู้เรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้น ให้เป็นประโยคข้อความ ที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (A sentence completion exercise) เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยพบว่า ในช่วงแรกของการทดลอง มีนักเรียนบางส่วนไม่สามารถตอบคำถาม เป็นภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์ สะกดคำไม่ถูกและไม่สามารถเรียบเรียง โครงสร้างประโยคของภาษาอังกฤษได้ ซึ่ง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนตอบเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงช่วย เรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ หรือ ผู้วิจัยจะมีตัวเลือกคำตอบให้นักเรียนเลือก แต่จะให้นักเรียนได้ฝึก ค้นหาคำตอบด้วยตนเองก่อน และจากการหาคำตอบได้นี้ก็จัดอยู่ในระดับความเข้าใจตามตัวอักษร

ที่ปรากฏซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไรเดอร์ และเกรฟ (Ryder & Grave, 1994 pp. 16-19) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบ ในการอ่านว่าผู้เรียนควรตระหนักในการใช้ กลวิธีการอ่านที่ช่วยในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดต่อเมื่อผู้เรียนได้ใช้ความคิดของตนเองและรู้จักกระบวนการรวบรวม เลือกรวบรวม เก็บ แก่ใจ และเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน 5) ขั้นตอนถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้นำความรู้ หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มานำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น นำเสนอรูปแบบตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ ใดอย่างหนึ่ง ผู้วิจัยพบว่า ในขั้นนี้ นักเรียนจะใช้เวลาค่อนข้างมากในการทำกิจกรรม ซึ่งในแต่ละกลุ่ม สามารถช่วยกันใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบแผนภาพ แผนผังหรือรูปวาด ของกลุ่มได้ตามใจชอบ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน ได้เป็นอย่างดี ตรงกับความคิดของ วินโดวสัน (Windowson, 1978) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลเป็นกิจกรรมที่ดี และถือเป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยผู้เรียนแสดงความสามารถในความเข้าใจออกมาเป็นการเขียนหรือแผนภาพ 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียง โครงสร้างอนุเจต (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) ในขั้นนี้ ครูผู้สอนจะให้ชิ้นส่วนประโยคซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคให้อยู่ในรูปของอนุเจต (Paragraph) ที่ถูกต้องและให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ และการทำกิจกรรม ต่อชิ้นส่วนประโยค (Jigsaw) กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและช่วยกันแก้ปัญหา ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ทำได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เอรอนด์ (Arends, 1989, pp.407-408) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ทั้ง ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic achievement) ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Improved race relations) และด้านทักษะการร่วมมือในการแก้ปัญหา (Parative problem-solving skills) 7) ขั้นการประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correction) ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง ตรวจสอบความถูกต้องและให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาของนักเรียนที่พบในแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

จากที่กล่าวมานั้น สอดคล้องกับ ผลวิจัยของ เสาวนีย์ ธาระสาร (2553, หน้า 82) ที่กล่าวว่า วิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นวิธีสอนที่มีขั้น ตอนหลากหลาย นักเรียนทุกคนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ได้ นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินจากการร่วมกิจกรรม ในทุกขั้นตอน ทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบในการเรียนรู้แต่ละกิจกรรมทุกครั้งที่จะเรียนและต้องนำความรู้มาถ่ายทอดให้เพื่อน ๆ ได้เรียนรู้ร่วมกัน เป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ โดยมีผลของ วิจัยความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตืออยู่ในระดับดีมาก และยังสอดคล้องกับ ผลวิจัยของ จันทิมา มะเกลือยง (2560) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ตือพร้อมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทางสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลจากการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ตือพร้อมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ตือพร้อมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 และเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ทั้ง 7 ขั้น ผู้วิจัยได้ตั้งคำถาม จากง่ายไปยาก และตั้งคำถามที่นำไปสู่การคิดวิเคราะห์แทรกอยู่ในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย ต้องการหาคำตอบ นำไปสู่ทักษะการคิด การตั้งคำถามนั้นมีความสำคัญอย่างมากที่จะทำให้นักเรียนได้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ถือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่เน้นกระบวนการคิดในทุกขั้นตอนตามแนวทางการคิดวิเคราะห์ของบลูม (Bloom, 1956 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ซึ่งเป็นความสามารถในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อย ของเหตุการณ์ เรื่องราวต่าง ๆ หรือเนื้อหาว่าประกอบด้วยอะไร มีความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นเหตุ มี 3 องค์ประกอบคือ 1) การคิดวิเคราะห์ความสำคัญ หรือ องค์ประกอบ 2) การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และ 3) การคิดวิเคราะห์หลักการ การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เป็นการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดเป็นลำดับขั้นตอน และได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์สอดคล้องกับผลวิจัยของ สุภิญญา ยีหมัดอะหลี (2556) ที่ศึกษา ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน

เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราธิป เอกสินธุ์ (2557) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA) อภิปรายผลไว้ว่า MIA มีขั้นตอนการสอนที่เป็นกระบวนการ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิด โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านการคิด โดยกิจกรรมการเรียนการสอน จะเริ่มด้วยวิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย โดยการนำประสบการณ์เดิมมาผสมผสานประสบการณ์ใหม่ ซึ่งเป็นการกระตุ้น ให้นักเรียนคิด นั่นเอง ในแต่ละขั้นตอนนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ช่วยเหลือกลุ่มด้วยความกระตือรือร้น ทำให้นักเรียนเกิด ความสนุกไม่เบื่อหน่าย โดยมีผลของการวิจัยระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดีอค (MIA) ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยระดับมากที่สุด

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA มี 7 ขั้นตอนที่ได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ ดังนี้ 1) ขั้นถามคำถาม นำก่อนการอ่าน (Priming questions) 2) ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) 3) ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และ เรียงโครงสร้างอนุภาค (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) 7) ขั้นการประเมินผลและ แก้ไข (Evaluation and correction) โดย 4 ขั้นตอนแรกเป็น ขั้นตอนที่ครูผู้สอน จะตั้งคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน ผู้สอนอาจสร้างสถานการณ์หรือป้อนคำถามให้นักเรียนสงสัย คำถามนั้นจะต้องชัดเจน และสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน คือ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ โดยใช้การตั้ง คำถามว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) อย่างไร (How) เพราะเหตุใด และ ทำไม (Why) สอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) กล่าวว่า เทคนิคการตั้งคำถาม อยู่ในขอบข่าย “5 Ws1H” เป็นการถามคิดเชิงวิเคราะห์แท้จริง คือ การตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับ ความสงสัยใคร่รู้ของผู้ถาม เมื่อเห็นสิ่งหนึ่งสิ่ง ใดแล้ว จะมีความอยากรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ความเข้าใจใหม่ ๆ ขอบเขตของคำถามเชิงวิเคราะห์ จะเกี่ยวกับการ จำแนก แจกแจงองค์ประกอบ และการหา ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องที่วิเคราะห์ โดยใช้คำถามในขอบข่าย “5W1H” ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When)

อย่างไร (How) เพราะเหตุใด และ ทำไม (Why) ซึ่งผู้วิจัยพบว่ามึนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถเข้าใจภาษาและสำนวนภาษาอังกฤษของตนเองได้ ผู้วิจัยได้อนุญาตให้นักเรียนตอบเป็นภาษาไทยก่อนได้ แล้วให้ ผู้เรียนหาภาษาหรือสำนวน ภาษาอังกฤษในเรื่องที่มีความหมายตรงกันมาเติม ประโยคให้สมบูรณ์ ส่วนบางข้อที่นักเรียนไม่สามารถตอบได้นั้นผู้วิจัยจะมีตัวเลือกคำตอบให้เลือก นอกจากนี้ในขั้นตอนการถ่ายโอนข้อมูลถือเป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้นำเสนอข้อมูลใหม่ในรูปแบบอื่น ๆ โดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งแผนผังความคิด รูปภาพ เรื่องสั้น ตาราง สอดคล้องกับ มาร์ซาโน (Marzano, 2001) ที่ได้กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์หว่าประกอบด้วยทักษะ 5 ประการซึ่งทักษะหนึ่งใน 5 ประการคือ คือ ทักษะการสรุปความ เป็นความสามารถในการจับประเด็นสำคัญและสามารถสรุปผลจากสิ่งที่กำหนดได้ จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากที่อภิปรายทั้งหมดจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สามารถทำให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ จากคำถามที่แทรกอยู่ในกิจกรรมทุกขั้นตอน เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม และเน้นการสร้างประสบการณ์ความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) จากประสบการณ์จริงและจากสถานการณ์จำลองผ่านการลงมือปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. การนำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนให้เข้าใจทุกขั้นตอน โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาที่ควรคำนึงถึงความสนใจและพัฒนาการแห่งวัยของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งสื่อการสอน เนื้อเรื่อง คำถาม ควรปรับให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนในแต่ละช่วงชั้นที่จะสอน ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป

2. การจัดการเรียนรู้แบบ MIA จะมีการใช้คำถามสอดแทรกอยู่ในเกือบทุกขั้นตอน การสอน ครูผู้สอน ควรคิดคำถามและเน้นการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ ตั้งคำถามที่น่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนได้คิด อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

3. จากการวิจัยค้นพบว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ และองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ด้านวิเคราะห์ความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด สามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยค้น พบว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจด้านการตีความได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด จากทั้ง 3 องค์ประกอบ จึงควรมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ MIA พัฒนาในส่วนความสามารถในการตีความภาษาอังกฤษ กับช่วงชั้นอื่น ๆ

2. จากการวิจัยค้น พบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมเกินเกณฑ์ร้อยละ 70 เพียงเล็กน้อย จึงควรมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ MIA และพัฒนาในส่วนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ กับช่วงชั้นอื่น ๆ

3. ควรมีการศึกษากิจการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ไปจัดการเรียนรู้ กับ วิธีการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น STAD JIGSAW เป็นต้น

4. ควรมีการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ประยุกต์ใช้กับบทเรียนออนไลน์

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *แนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: ที.เอส.บี.โปรดักส์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *นโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. เข้าถึงได้จาก <https://www.makeawit.com>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564*. เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.th/>
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กุศยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึก คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสื่อ. (2554). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอค(MIA)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). *การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking)*. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- จันทิมา มะเกลือยง. (2560). *รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์คอคร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทางสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จุฑามาศ เจริญธรรม. (2549). *การจัดการเรียนรู้กระบวนการคิด*. นนทบุรี: สุรัตน์การพิมพ์.
- นวิลักษณ์ บุญชะกาญจน. (2547). *จิตวิทยาการอ่าน (Physiology of Reading)*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชลธิดา หงษ์เหม. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด*, วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2525). *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15
(พิมพ์ครั้งที่ 3)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชาติร์ สำราญ. (2548). *สอนให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ได้อย่างไร*. วารสารสารปฏิรูป, 8(83), 40-41.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553). *เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพฯ. โอเดียนสโตร์.
- ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ .(2550). *ภาวะผู้นำและนวัตกรรมทางการศึกษา : บทบาทของครูกับ Active
learning*. เข้าถึงได้จาก <http://www.pochanukul.com>
- ทิสนา แคมมณี. (2544). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์
- ทิสนา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนวิวัฒน์ เพ็ชรล่อเหลียน. (2553). “จุดบอด”การศึกษาไทยผลลัพธ์สวนทางคุณภาพ. เข้าถึงได้จาก
<https://www.posttoday.com/politic/report/>
- ธวัชชา เชนสุภา. (2545). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย
- นนทลี พรชาดาวิทย์. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ:
ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- นิคม ทาแดง, กอบกุล ปราบประชา และอานวย เดชชัยศรี. (2545). *เทคโนโลยีการศึกษา
เพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- นราธิป เอกสินธุ์. (2557). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอน
อ่านของเมอร์ค็อก (MIA)*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอน
ภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นรินทร์ โพธิ. (2549). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์(MIA) กับวิธีสอนแบบปกติของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2542). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: B&B.
- บัณฑิต นัฏวิโรจน์. (2549). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พิชญา กันธิยะ. (2559). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). *คิดวิเคราะห์: สอนและสร้างได้อย่างไร*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ไพศาล วรคำ. (2555). *การวิจัยทางการศึกษา*. กอสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ. (2542). *ภาษาไทย 3*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2540). *การประเมินผลการเรียน*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.
- มณีนรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2555). *อ่านเป็น: เรียนก่อนสอนเก่ง* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- มัทนา นาคะบุตร. (2544). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน*. นครปฐม: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). *การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย. (2557). *คู่มือสำหรับพ่อแม่ เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการดูแลและพัฒนาเด็ก*. กรุงเทพฯ: ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย.
- ธันวีวรรณ ศรีนครุต. (2553). *การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ PQRST*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- รอสนี บูชามัน (2552). *การศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ค็อก (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เรียนสิงคโปร์ดอทคอม. (2553). *ทำไมต้องรู้ภาษาอังกฤษ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.riansingapore.com/สิงคโปร์/ทำไมต้องรู้ภาษาอังกฤษ.html>

ละเอียด จุฑานันท์. (2545). *แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ:

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543. *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:

สุวีริยาสาส์น.

วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.

วรรษชล พิเชียรวิไล. (2561). *ผลการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์*

ต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสุรนารี, 12(1), 37-47.

วิสาข์ จัตวีตร์. (2543). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (Teaching english reading comprehension)*

(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิทธิพล อาจอินทร์. (2554). *การพัฒนารูปแบบการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระ*

การเรียนรู้ วิทยาศาสตร์, เข้าถึงได้จาก http://www.resjournal.kku.ac.th/article/16_01_72.pdf.

สมโภชน์ อเนกสุข. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา Education research* (พิมพ์ครั้งที่ 8). ชลบุรี:

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุกัญญา เกาทอง, จีรวรรณ ชัยอารีย์เลิศ, และปริญญา ผสมทรัพย์. (2562, 28 พฤศจิกายน). อาจารย์

โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา. สัมภาษณ์.

สุรางค์ ใคว์ตระกูล. (2555). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมุท ธีรเชาวนิช. (2549). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ* (พิมพ์ครั้งที่ 11).

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2563). *ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ*

O-NET *ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th>

สุริพร อนุศาสนนันท์. (2558). *การวัดและประเมินในชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชลบุรี: เกี๊ยกู้ด

กรีเอชั่น.

สุวิทย์ มูลคำ. (2547). *ครบเครื่องเรื่องการคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ. (2549). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- สุภิญญา ยี่หมัดอะหลี. (2556). ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2535). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ. (2557). การเขียนข้อสอบวัด “การคิดวิเคราะห์”. เข้าถึงได้จาก <http://www.mathayom9.go.th/nitad/analyze/analytic.pdf>
- เสาวนีย์ ณะสาร. (2553). “การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีออค.” ปรินญาณิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสวภา วัชรกิตติ. (2537). จิตวิทยาทั่วไป แปลจาก *Psychology* ของ Robert E. Siverman กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมุทรา เข็นเขาวนิช. (2549). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมบัติ จันทร์ครุฑ. (2548). การศึกษาผลการสอนอ่านด้วยวิธี MIA ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อเนก พ. อนุกุลบุตร. (2547). การสอนให้คิดเป็น การคิดแบบวิเคราะห์ (*Analysis*). หลักสูตรและการสอน. วารสารวงการครู, (เมษายน), 61-63.
- อารีย์ สัจฉานาคินทร์. (2542). การใช้บทอ่านที่มีบริบทไทยในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยทักษิณ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อารีย์ วัชรวารการ. (2542). “การวัดและประเมินผลการเรียน”. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- อรพัทธ์ ศิริแสง. (2558). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อีเอฟ เอดูเคชันเฟิสต์ (EF Education First). (2561). รายงานผลการจัดอันดับระดับภูมิภาค
ด้านความสามารถภาษาอังกฤษ EF EPI ปี พ.ศ. 2561, เข้าถึงได้จาก www.ef.com/epi
- อุษา มะหะหมัด. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้าง
ทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต,
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุคร วิชัยวงศ์. (2552). ผลการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสารคาม
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Arend, I. R. 1989. *Learning to teach*. New York: McGraw-Hill.
- Bartelletete, L. (1991). *Teacher development through reflective teaching from second language
teacher education*. New York: Cambridge University.
- Bloom, B. S. (1956). "Taxonomy of educational objectives: the classification of educational
goals" handbook 1: Cognitive domain. New York: David McKay.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991), *Active learning creating excitement in the classroom*.
Report, Washington DC: School of Education and Human Development, George
Washington University.
- Burmeister, L. E. (1974). *Improving speed of comprehension in reading strategies of secondary
school teaching*. Massachusetts: Addison Wesley.
- Delaney, N. M. (1990). *The effect of strategy training on comprehension of implicit information
in familiar and unfamiliar expository test*. Dissertation Abstract International, 46,
111-A.
- Dewey, J. (1993). *How we think a restatement of the relation of reflective thinking to the
educative process*. Boston: D. C. Heath.
- Davidson, E. V. (1991). "The Relationship between Teachers Question and Pupils Responses
During A Directed Reading Activity and A Directed Reading Thinking Activity." n.p

- Felder, R., & Brent, R. (1996). *Navigating the bumpy road to student-centered instruction*.
Journal of College Teaching, 44.
- Gattegno, C. (1963). *Teaching Foreign Language in Schools the Silent Way*. New York:
Educational Solution.
- Gebhard, J. G. (1982). *Teaching Reading through Assumptions about learning*. English
Teaching Forum, 23.
- Goodman, K. (1967). *Reading: A psycholinguistic guessing game*. Journal of the Reading
Specialist, 6.
- Goodman, K. S., & Niles, O. (1973). *Reading process and program*. Illinois: National Council
of Teacher in English.
- Harris, A. J., & Sipay, E. R. (1979). *How to teach reading*. New York: Longmans.
- Harris, L. & Smith, C. (1988). *Reading instruction*. New York : Richard C. Owen Publishers.
- JohnVon, D. W., & JohnVon, R. T., & Houlbec, E. J. (1994). *The nuts and bolts of cooperative
learning*. Minnesota: Interaction.
- Joyce, B. R., & Weil, M. (1986). *Model of teaching*. (3 ed.). New York: Prentice Hall.
- Kagan, S. (1994). *Cooperative learning*. San Juan Capistrana: Kagan Cooperative Learning.
- Lono, L. P. (1987). *A TESOL professional anthology: Listening, Speaking, and Reading*.
Illinos: Volunteer.
- Marzano, R. J. (2001). *Designing A new taxonomy of educational objectives*. California: Corwin.
- Meyers, C. & Jones, T. B. (1993). *Promoting active learning: Strategies for the college
classroom*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Miller, W. H. (1990). *Reading comprehension activities Kit*. New York: The Center for
Applied Research.
- Murdoch, G. S. (1986). *A more integrated approach to the teaching of reading*, English Teaching
Forum, 3.
- Nelson, G. L. (1984). *Reading: A student centered approach*. English Teaching Fourm,
22(4), 2-5.
- Pearson, P. D. (1978). *Teaching reading comprehension*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Perkins, P. G. (1982). *Decoding skill and vocabulary knowledge in reading comprehension*. n.p.
- Piaget, J. (1963). *The origins of intelligence in children*. New York: W.W. Norton & Company.

Richards, J., Platt, J., & Weber, H. (1986). *Longman dictionary of applied linguistics*. London: Longman.

Richek, M. A., & List, L. K., & Lerner, J. W. (1989). *Reading Problems Assessment and Teaching Strategies* (2nd ed.). New Jersey: Prentice-Hall.

Ryder, R. J., & Graves, M. F. (1994). *Reading centers fluency practice*. New York : Macmillan College.

Stevick, E. W. (1976). *Memory meaning and method*. Rowley, Massachusetts: Newbury House.

Tamzin, T. (2014). *Family & Friends* (2nd ed.). United Kingdom: Oxford University.

Wallace C. (1992). *Reading, Oxford*. U.K.: Oxford University.

Widdowson, H. G. (1978). *Teaching language as communication*. Oxford: Oxford University.

Widdowson, H. G. (1985). *Explorations in applied linguistics*. London: oxford University.

Widdowson, H. G. (1987). *Teaching language as communication*. London: Oxford University.

Williams, E. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London: Macmillian.



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก

1. รายนามผู้เชี่ยวชาญ
2. สำเนาหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย
3. สำเนาหนังสือขออนุญาตดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
4. สำเนาหนังสือรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน อาจารย์หัวหน้าภาควิชาการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ ปันหูน อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา
ประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
(ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติการวัดและประเมินผล)
3. นางสาว วัฒนพร จตุรานนท์ อาจารย์ภาควิชาการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ)
4. นาง มันทนา เมฆิยานนท์ อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
โรงเรียนสาธิต “สาธิตพิบูลบำเพ็ญ”
มหาวิทยาลัยบูรพา
(ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน)
5. นางสาว สายชล อาษากิจ อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิต
“สาธิตพิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
(ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ)



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๕๓

วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน คณะศึกษาศาสตร์

ด้วยนางสาววราภรณ์ พูลสวัสดิ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๙๒๐๒๒๗ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา” โดยมี ดร.สมศิริ สิงห์หลพ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนิสิต ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๕๖ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ บันหูน คณะศึกษาศาสตร์

ด้วยนางสาวราภรณ์ พูลสวัสดิ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๙๒๐๒๒๗ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา” โดยมี ดร.สมศิริ สิงห์ลพ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนิสิต ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๔๗ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณวัฒน์พร จตุรานนท์ คณะศึกษาศาสตร์

ด้วยนางสาววารภรณ์ พูลสวัสดิ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๙๒๐๒๒๗ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา” โดยมี ดร.สมศิริ สิงห์หลพ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนิสิต ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

สำนักงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๕๐

วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณมันทนา เมฆิยานนท์ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้วยนางสาววราภรณ์ พูลสวัสดิ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๙๒๐๒๒๗ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา” โดยมี ดร.สมศิริ สิงห์หลพ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนิสิต ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๕๑

วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณสายชล อาซากิจ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้วยนางสาววราภรณ์ พูลสวัสดิ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๙๒๐๒๒๗ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา” โดยมี ดร.สมศิริ สิงห์หลพ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนิสิต ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
ที่ อว ๘๑๓๗/ ๑๕๒๑ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้วยนางสาววราภรณ์ พูลสวัสดิ์ รหัสประจำตัวนิสิต ๖๒๙๒๐๒๒๗ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้
แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมี ดร.สมศิริ สิงห์หลพ เป็นประธานกรรมการ
ควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอโรงเรียนท่านในการเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้น ดำเนินการ
เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑ ห้องเรียน คือ
ห้อง ๕/๔ ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน ๒๘ คน ระหว่างวันที่ ๕ มีนาคม - ๒๓ เมษายน
พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖๔-๑๕๖๖๔๔๗
หรือที่ E-mail : 62920227@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม งานมาตรฐานและจริยธรรมในงานวิจัย โทร. ๒๖๒๐
ที่ อว ๘๑๐๐/๒๕๐๖๕ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔
เรื่อง ขอส่งเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ตามที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในหน่วยงานของท่าน ได้ยื่นเอกสารคำร้องเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรีชุดที่ ๔ (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) รหัสโครงการวิจัย G-HU 232/2563 โครงการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ" มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมี นางสาววราภรณ์ พูลสวัสดิ์ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย นั้น

บัดนี้ โครงการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี ชุดที่ ๔ (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม ในฐานะผู้ประสานงาน จึงขอส่งเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน ๑ ฉบับ (หมายเลขใบรับรองที่ IRB4-027/2564) มายังท่าน เพื่อแจ้งนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีรายชื่อข้างต้น ดำเนินการโครงการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทราบ จะขอบคุณยิ่ง

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี
ชุดที่ ๔ (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

หมายเหตุ : ทั้งนี้ จะดำเนินการส่งไฟล์สำเนาเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ไปยัง e-mail ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
ที่มีรายชื่อข้างต้น ต่อไป



ภาคผนวก ข

1. ตัวอย่างแผนการจัดเรียนรู้แบบ MIA
2. ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 15101) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 หน่วยการเรียนรู้ Performing Art เรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
 ครูผู้สอน นางสาวราภรณ์ พูลสวัสดิ์

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.5/4 บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ

ต 1.3 ป.5/2 เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน

2. สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด

การอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ที่ภาษาอังกฤษ เรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival ทำให้ทราบเรื่องราววัฒนธรรมของชาวต่างชาติที่มีมากมายในหลายประเทศเกี่ยวกับเทศกาลงานรื่นเริงประจำปี การเรียนรู้เรื่องเทศกาลทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศและซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (K P A)

ด้านความรู้ (K : Knowledge)

1. บอกและแปลความหมายคำศัพท์ วลี ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ โดยใช้โครงสร้างและสำนวนภาษาอย่างง่าย ๆ ได้
2. อธิบาย ข้อมูล แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญ และเรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องทีอ่านอย่างง่าย ๆ ได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (P : Process)

3. อธิบาย ตอบคำถามให้เหตุผลในเรื่องทีอ่านอย่างง่าย ๆ ได้ โดยการเขียนหรือพูด

ด้านคุณลักษณะ (A : Attribute)

4. มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกิจกรรมกลุ่ม

4. สาระการเรียนรู้

4.1 บทอ่าน : บทอ่านจากเรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival

4.2 ทักษะ/กระบวนการคิด : การอ่านเพื่อความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ และกิจกรรมกลุ่ม

4.3 คำศัพท์ : carnival(n.), performance(n.), competition(n.), fantastic(adj.), brilliant(adj.) traditional(adj.), celebration(n.), clown(n.), costume(n.), instrument(n.)

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ซื่อสัตย์สุจริต
2. มีวินัย
3. ใฝ่เรียนรู้
4. มุ่งมั่นในการทำงาน
5. มีจิตสาธารณะ

7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (รูปแบบการสอน/ วิธีสอน)

ครูอธิบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน โดยลดความสามารถเก่ง กลาง อ่อน และให้แต่ละกลุ่มกำหนดหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม ดังนี้

ประธานกลุ่ม เป็นผู้ดูแลการทำงาน และตรวจงานชิ้นสุดท้ายของแต่ละใบงานก่อนนำเสนอ

สมาชิกคนที่ 1 เป็นผู้เขียนคำตอบในใบงานที่ 1

สมาชิกคนที่ 2 เป็นผู้เขียนคำตอบในใบงานที่ 2

สมาชิกคนที่ 3 เป็นผู้เขียนคำตอบในใบงานที่ 3

สมาชิกคนที่ 4 เป็นผู้เขียนคำตอบในใบงานที่ 4

*สมาชิกแต่ละคนจะต้องสลับหน้าที่กันไปทุก ๆ 2 คาบ *

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา (นาที)	สื่อการเรียนรู้
1. การถามคำถาม นำก่อนอ่าน (Priming questions)	1. ครูเปิดรูปภาพเกี่ยวกับ Carnival ใน power point ให้นักเรียนดู 5 ภาพ จากนั้นนักเรียนตอบคำถาม โดยแต่ละกลุ่มยกมือช่วยกันตอบคำถาม ตัวอย่างคำถาม เช่น <ul style="list-style-type: none"> - What can you see in this picture? - Can you see.....in this picture? - Do you know carnival or festival in Thailand? - What carnival or festival do you like? - Have you ever seen 	15 นาที	1. รูปภาพเกี่ยวกับ Carnival 5 ภาพ
2. การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)	1. นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่อง Vocabulary โดยแต่ละกลุ่มช่วยกันหาความหมายของ คำศัพท์ ในใบงาน จากการเล่นเกมที่แข่งขันคือ แต่ละกลุ่มค้นหาจากการเปิดพจนานุกรม (dictionary) กลุ่มใดหาความหมายคำศัพท์ได้ครบถ้วน ถูกต้องและเร็วที่สุด จะได้คะแนนกลุ่มจากการเล่นเกม โดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> - Give the meanings and parts of speech of these words. 	10 นาที	1. ใบงานที่ 1 "Vocabulary" 2. Power Point (Carnival Vocabulary)

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา (นาที)	สื่อการเรียนรู้
	<p>- 10 minutes for this task. You can use your dictionary.</p> <p>2. ครูประเมินผลการทำงาน of นักเรียน โดยสังเกตการทำงาน of นักเรียนแต่ละกลุ่ม การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในกลุ่ม</p> <p>3. นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยคำตอบโดยตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มเป็นผู้ตอบความหมายคำศัพท์ที่กลุ่ม จนครบทุกข้อ โดยใช้คำถาม</p> <p>What does the word “.....” mean ?</p> <p>4. ครูแสดงคำตอบที่ถูกต้องบน Power Point</p>		
3. การอ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Reading the Text)	<p>1. ครูแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival ให้นักเรียนทุกคน จากนั้นครูเปิดเนื้อเรื่องบน Power Point ให้นักเรียนได้ฟังและอ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง</p> <p>2. ครูแจกใบงานที่ 2 Rio Carnival and Nothing Hill Carnival ให้แต่ละกลุ่มหลังจากอ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียนตอบคำถามย่อย ๆ ที่อยู่ด้านข้างแต่ละย่อหน้าของเนื้อเรื่องโดยใช้ คำสั่งดังต่อไปนี้</p> <p>- Read this story and answer the questions beside the passage 10 minutes for this task.</p> <p>3. ครูสังเกตการทำกิจกรรมของแต่ละกลุ่มและแนะนำช่วยเหลือกลุ่มที่ประสบปัญหาในการอ่านและการทำงาน</p> <p>4. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยคำตอบใบงานที่ 2 บน Power Point โดยแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบทีละอนุเขต (Paragraph) จนจบเรื่อง กลุ่มใดตอบถูกต้องจะได้คะแนนกลุ่มจากการตอบคำถาม</p>	25 นาที	<p>1. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง “Rio Carnival and Nothing Hill Carnival”</p> <p>2. ใบงานที่ 2 เรื่อง “Rio Carnival and Nothing Hill Carnival “</p> <p>3. Power Point</p>
4.การทำทำความเข้าใจเรื่อง	1. ครูแจกใบงานที่ 3 “Rio Carnival and Nothing Hill Carnival” (Answer the questions) ให้นักเรียน	20 นาที	1. ใบงานที่ 3 “Rio

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา (นาที)	สื่อการเรียนรู้
(Understanding the Text)	<p>ตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง ซึ่งเป็นคำถามที่นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์จากเนื้อเรื่อง โดยครูใช้คำสั่งดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - Complete the sentences according to the text. - 10 minutes for this task. <p>2. ครูสังเกตการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันของนักเรียนให้ความช่วยเหลือกลุ่มที่มีปัญหาหรือไม่เข้าใจคำถาม</p> <p>3. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยคำตอบบน Power Point โดยนักเรียนตอบคำถามพร้อมกับบอกแหล่งที่มาของคำตอบนั้น ๆ โดยให้นักเรียนตัวแทนกลุ่มเป็นผู้ตอบคำถามโดยครูใช้คำสั่งดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - What is your answer? - Where do you find your answer? 		<p>Carnival and Nothing Hill Carnival”</p> <p>(Answer the questions)</p> <p>2. Power Point</p>
5. การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information)	<p>1. ครูแจกใบงานที่ 4 Rio Carnival and Nothing Hill Carnival (Mind mapping) ให้แต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จากการอ่าน มาสรุปใจความสำคัญเป็นแผนผังความคิด</p> <p>2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนผังความคิดของกลุ่มตนเอง</p>	20 นาที	<p>1. ใบงานที่ 4 “Rio Carnival and Nothing Hill Carnival” (Mind mapping)</p>
6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจท (Jigsaw exercise and paragraph structure)	<p>1. ครูแจกชิ้นส่วนประโยคให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนเป็นประโยคที่ถูกต้อง และเรียงประโยค ลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง โดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - Join the given stripes in to completed sentences 10 minutes for this task. <p>2. นักเรียนและครูช่วยกันตรวจผลงานในการต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของแต่ละประโยคโดยการเรียกอ่าน</p>	15 นาที	<p>1. ชิ้นส่วนประโยค</p> <p>2. Power Point</p>

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ MIA	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา (นาที)	สื่อการเรียนรู้
	<p>ทีละกลุ่ม กลุ่มใดถูกต้องจะได้คะแนนจากการทำกิจกรรมกลุ่ม</p> <p>3. นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของแต่ละประโยคที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง โดยดูประโยคบน Power Point</p>		
7. การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction)	<p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย สรุปเนื้อเรื่องและทบทวนคำศัพท์</p> <p>2. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งใบงานเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และสรุปคะแนนจากการเล่นเกมทำกิจกรรมกลุ่ม</p>	15 นาที	<p>1. ใบงานที่ 1 - 4</p> <p>2. Power Point</p>

8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้

1. รูปภาพเกี่ยวกับ Carnival 5 ภาพ
2. Power Point (เนื้อเรื่องและคำถามเรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival)
3. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival
4. ใบงานที่ 1 เรื่อง Vocabulary
5. ใบงานที่ 2 เรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival
6. ใบงานที่ 3 เรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival (Answer the questions)
7. ใบงานที่ 4 เรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival (Mind mapping)
8. ชิ้นส่วนประโยค เรื่อง Rio Carnival and Nothing Hill Carnival

9. การวัดและประเมินผล (ด้านความรู้, ด้านกระบวนการ, ด้านคุณลักษณะ)

รายการประเมิน	วิธีวัดประเมิน	เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
<p>ด้านความรู้ (K) Knowledge</p> <p>1. บอกและแปลความหมายคำศัพท์ วลี ข้อความ ประโยค รูปภาพ สัญลักษณ์ โดยใช้ โครงสร้างและสำนวนภาษาอย่างง่าย ๆ ได้</p> <p>2. อธิบาย ข้อมูล แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญ และสามารถ เรียงลำดับเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้</p>	<p>การตรวจและประเมินจากการทำ ใบงานที่ 1-4</p>	<p>- ใบงานที่ 1-4</p> <p>- แบบประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์</p>	<p>- ความถูกต้องของคำตอบในใบงานไม่ต่ำกว่า 70%</p> <p>- แบบประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์</p>
<p>ด้านกระบวนการ (P) Process</p> <p>3. อธิบาย ตอบคำถาม ให้เหตุผลในเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ ได้ โดยการเขียนหรือพูด</p>	<p>- การถาม - ตอบ</p> <p>- ประเมินจากการทำ กิจกรรมกลุ่มและ การทำ ใบงาน 1-4</p>	<p>- ใบงานที่ 1-4</p> <p>- แบบประเมินคุณภาพผลงาน</p>	<p>- ความถูกต้องของคำตอบไม่ต่ำกว่า 70%</p> <p>- ผลการประเมินคุณภาพผลงานอยู่ในระดับดีขึ้นไป</p>
<p>ด้านคุณลักษณะ (A) Attribute</p> <p>- มุ่งมั่นในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากกิจกรรมกลุ่ม</p>	<p>- ประเมินจากการสังเกต พฤติกรรมจากการทำกิจกรรมกลุ่ม</p>	<p>- แบบสังเกต พฤติกรรมจากการทำกิจกรรมกลุ่ม</p>	<p>- ผลการประเมินพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมกลุ่มอยู่ในระดับดีขึ้นไป</p>

บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้(ผลการจัดการเรียนรู้, ปัญหา/ อุปสรรค, แนวทางแก้ไข)

.....

ลงชื่อ.....อาจารย์ผู้สอน

(นางสาววรรณ พูลสวัสดิ์)

...../...../.....

ความเห็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

ลงชื่อ.....หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

...../...../.....

อนุมัติให้ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ไม่อนุมัติ เพราะ

ความเห็นเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ฝ่ายวิชาการ

...../...../.....

ภาคผนวกแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

- ภาพเกี่ยวกับ Carnival
- ใบงานที่ 1 Vocabulary
- ใบความรู้ที่ 1 RIO Carnival
- ใบงานที่ 2 Read and answer the questions
- ใบงานที่ 3 Answer the following questions according to the text
- ใบงานที่ 4 Write the famous Rio Carnival and Notting Hill Carnival
- แดบชิ้นส่วนประโยค
- แบบประเมินคุณภาพผลงาน

ภาพเกี่ยวกับ Carnival



Source : by Andy Falconer on Unsplash
www.travelbeginsat40.com



Source : by Andy Falconer on Unsplash
www.travelbeginsat40.com

ใบงานที่ 1

Vocabulary



Group _____

Member :

1. _____ 2. _____
3. _____ 4. _____
5. _____ 6. _____

Directions : Write the meaning of the vocabulary.

No.	Vocabularies	Part of speech	Meaning
1	carnival		
2	performance		
3	competition		
4	fantastic		
5	brilliant		
6	traditional		
7	celebration		
8	clown		
9	costume		
10	instrument		

ใบความรู้ที่ 1

RIO Carnival

Hi! My name's Bruno. I'm twelve and I'm from Rio de Janeiro in Brazil. My favourite time of year is summer. Summer in Brazil is from 22nd December to 21st March. Every summer in Rio. We celebrate the famous Rio Carnival. The Rio Carnival is the most famous carnival in the world. It lasts for four days. The two biggest performances in the Rio Carnival are on Carnival Sunday and Monday, when the best samba schools in the city have a competition. Samba schools are dance groups and every samba school has its own dancers and musicians. The samba school competition is a fantastic show! Everyone cheers when they see the amazing costumes and floats and the brilliant dancers. The music is great, too Everybody wants to dance when they hear Samba music!

The children's parade is on Carnival Tuesday. It's always lots of fun. Lots of children in Brazil learn how to dance the traditional samba. I go to a samba school and we're always very busy before the carnival, we write a special song and we create and practice our dance for the children's parade. we work together to build and decorate our float and we sew our costumes, too! When you go to a samba school, you learn to do lots of different things! There are fantastic street parades at the carnival, too, with clowns, acrobats and people on stilts. My favourite street parade is called Gigantes da Liro. It takes place on the Saturday before carnival. I always go to watch it with my parents. I love the clowns and the giant puppets. I think the carnival in Rio de Janeiro is the best celebration in the world. There are parties all over the city during carnival and it seems like the whole city is dancing! Come and dance with us!



ใบความรู้ที่ 1 (ต่อ)

Notting Hill Carnival

Hello. I'm Cassi and I'm eleven years old. I'm from London in the UK. I love August in London because that's when the Notting Hill Carnival takes place. Notting Hill is an area near the centre of London. The Notting Hill Carnival starts on the last Sunday in August and it lasts for two days. It's the biggest carnival in Europe and it's the second largest carnival in the world. About two million people go to the carnival every year.

Sunday is my favourite day of the carnival, because it's Children's Day. On Children's Day, you can join in with colorful costume parades, listen to live music and watch street performances. Most of the street performers on Children's Day are under 21. There are lots of special competitions for children, too. My brother and I always take part in the costume competition. We sometimes enter the dance competition, too. My mum makes our costumes for Children's Day. My brother and I usually make masks to wear with our costumes. We always get up early on Children's Day. The carnival starts at nine o'clock in the morning, and we always want to watch the beginning. The carnival bands start playing music in the streets. Steel drums are a traditional instrument in the Caribbean. They make a beautiful sound. You can eat delicious food at the carnival. There are food stalls with traditional Caribbean, Nigerian, Chinese and Thai food. I love Caribbean food. My favourite is grilled corn on the cob. The streets of Notting Hill are full of people during the carnival. everybody wants to see the colourful floats and the beautiful costumes. There are lots of different bands and DJs, so the streets are very noisy! The Notting Hill Carnival is London's biggest street party, and I think it's the best party in the world!

Source : Family & Friends 5 Class book





Read and answer the questions

Hi! My name's Bruno. I'm twelve and I'm from Rio de Janeiro in Brazil. My favourite time of year is summer. Summer in Brazil is from 22nd December to 21st March. Every summer in Rio. We celebrate the famous Rio Carnival.

The Rio Carnival is the most famous carnival in the world. It lasts for four days. The two biggest performances in the Rio Carnival are on Carnival Sunday and Monday, when the best samba schools in the city have a competition. Samba schools are dance groups and every samba school has its own dancers and musicians. The samba school competition is a fantastic show! Everyone cheers when they see the amazing costumes and floats and the brilliant dancers. The music is great, too. Everybody wants to dance when they hear Samba music!

The children's parade is on Carnival Tuesday. It's always lots of fun. Lots of children in Brazil learn how to dance the traditional samba. I go to a samba school and we're always very busy before the carnival, We write a special song and we create and practice our dance for the children's parade. we work together to build and decorate our float and we sew our costumes, too! When you go to a samba school, you learn to do lots of different things!

There are fantastic street parades at the carnival, too, with clowns, acrobats and people on stilts. My favourite street parade is called Gigantes da Liro. It takes place on the Saturday before carnival. I always go to watch it with my parents. I love the clowns and the giant puppets. I think the carnival in Rio de Janeiro is the best celebration in the world. There are parties all over the city during carnival and it seems like the whole city is dancing! Come and dance with us!

1. When is the Rio Carnival?

2. What is the Rio Carnival ?

3. How does Bruno's samba School prepare for the carnival?

4. What are there on street parades at the carnival?

Hello. I'm Cassi and I'm eleven years old. I'm from London in the UK. I love August in London because that's when the Notting Hill Carnival takes place. Notting Hill is an area near the centre of London. The Notting Hill Carnival starts on the last Sunday in August and it lasts for two days. It's the biggest carnival in Europe and it's the second largest carnival in the world. About two million people go to the carnival every year.

Sunday is my favourite day of the carnival, because it's Children's Day. On Children's Day, you can join in with colorful costume parades, listen to live music and watch street performances. Most of the street performers on Children's Day are under 21. There are lots of special competitions for children, too. My brother and I always take part in the costume competition. We sometimes enter the dance competition, too.

My mum makes our costumes for Children's Day. My brother and I usually make masks to wear with our costumes. We always get up early on Children's Day. The carnival starts at nine o'clock in the morning, and we always want to watch the beginning. The carnival bands start playing music in the streets. Steel drums are a traditional instrument in the Caribbean. They make a beautiful sound. You can eat delicious food at the carnival. There are food stalls with traditional Caribbean, Nigerian, Chinese and Thai food. I love Caribbean food. My favourite is grilled corn on the cob. The streets of Notting Hill are full of people during the carnival. everybody wants to see the colourful floats and the beautiful costumes. There are lots of different bands and DJs, so the streets are very noisy! The Notting Hill Carnival is London's biggest street party, and I think it's the best party in the world!

[Source : Family & Friends 5 Class book](#)

5. When does The Notting Hill carnival start?

6. What happen on Children's Day?

7. What activities are in the carnival?



ใบงานที่ 3

Directions: Answer the following questions according to the text

1. Why did samba schools in the city have a competition?

2. In paragraph 3 , it refer to

3. If you are in parade, what will you dress up?

4. If you go to the Brazill in summer you can?

5. What is the main idea of this text?



Source : <http://www.mfa.go.th/>

Directions: Write the famous Rio Carnival and Notting Hill Carnival

Rio Carnival is.....

Notting Hill Carnival is.....

Dress up for Carnival

1.....

2.....

3.....

Carnival

Carnival's Activities.....

1.....

2.....



แถบชิ้นส่วนประโยค

1. The Notting Hill last Sunday Carnival the in August
on starts

2. you on costume Children's parades with
can join

3. and Thai food Nigerian Chinese traditional Caribbean,
food stalls There are

4. samba Lots of the how to Brazil children
learn how to in

5. the the brilliant Everyone
see costume when

แบบประเมินคุณภาพผลงาน

กลุ่ม _____ ชั้น _____

สมาชิกกลุ่ม

1. _____ เลขที่ _____
2. _____ เลขที่ _____
3. _____ เลขที่ _____
4. _____ เลขที่ _____
5. _____ เลขที่ _____
6. _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความเหมาะสมจากมากที่สุดคือ 5 คะแนน
ไปจนถึงน้อย ที่สุดคือ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การเลือกใช้คำศัพท์					
2. การใช้ภาษา					
3. ความถูกต้องของการตอบคำถาม					
4. การตรงต่อเวลา					
รวม					
รวมทั้งหมด					

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	ต่ำกว่า 5	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ปรับปรุง
ระดับคะแนน	5 – 10	คะแนน	ระดับคุณภาพ	พอใช้
ระดับคะแนน	10 - 15	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดี
ระดับคะแนน	15 - 20	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดีมาก

เกณฑ์การประเมินคุณภาพผลงาน

เรื่องที่ประเมิน	ระดับคะแนน/ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. การเลือกใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมายตรงกับเนื้อหาได้ ถูกต้อง ครบถ้วน	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมายตรงกับเนื้อหาได้ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา บ้าง	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา เป็นจำนวนมาก	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมายไม่ตรงกับเนื้อหา เกือบทั้งหมด
2. การใช้ภาษา	ตัวสะกด ไวยากรณ์มีความถูกต้องสมบูรณ์ อ่านเข้าใจง่าย	ตัวสะกด ไวยากรณ์มีความถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่อ่านเข้าใจง่าย	ตัวสะกด ไวยากรณ์มีผิดเล็กน้อย อ่าน เข้าใจ	ตัวสะกด ไวยากรณ์มีผิดจำนวนมาก อ่านเข้าใจยาก	ตัวสะกด ไวยากรณ์มีผิดเกือบทั้งหมด อ่านเข้าใจยาก
3. ความถูกต้อง	ผลงานถูกต้องตามโจทย์ ทำได้ครบถ้วนทุกข้อ	ผลงานถูกต้องตามโจทย์ แต่ไม่ครบทุกข้อ	ผลงานถูกต้องบางส่วน และไม่ครบทุกข้อ	ผลงานส่วนใหญ่ไม่ถูกต้องกับโจทย์และไม่สมบูรณ์	ผลงานไม่มี ความถูกต้อง
4. การตรงต่อเวลา	ส่งผลงานตามกำหนดเวลาทุกชิ้นงาน	ส่งผลงานตามกำหนดเวลา ล่าช้าบางชิ้นงาน	ส่งผลงานล่าช้าเกือบทุกชิ้นงาน	ส่งผลงานล่าช้าทุกชิ้นงาน	ไม่ส่งผลงาน

แบบประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์

เรื่อง ชั้น

คำชี้แจง : ระบุคะแนนลงในรายการประเมินจากมากที่สุดคือ 5 คะแนน ไปจนถึงน้อยที่สุด
คือ 1 คะแนน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน		คะแนนรวม (10)
		การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ (5)	การคิด วิเคราะห์ (5)	

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	ต่ำกว่า 5	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ปรับปรุง
ระดับคะแนน	5 – 6	คะแนน	ระดับคุณภาพ	พอใช้
ระดับคะแนน	7 – 8	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดี
ระดับคะแนน	9 – 10	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดีมาก

เกณฑ์การประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์

เรื่องที่ประเมิน	ระดับคุณภาพ
<p>1. การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนสามารถอ่านแล้ว แปลความ ตีความ และขยายความ สิ่งที่อ่านได้ครบถ้วน ถูกต้องและสมบูรณ์ 5 - นักเรียนสามารถอ่านแล้ว แปลความ ตีความ และขยายความ สิ่งที่อ่านส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง 4 - นักเรียนสามารถอ่านแล้ว แปลความ ตีความ และขยายความ สิ่งที่อ่านได้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร 3 - นักเรียนสามารถอ่านแล้ว แปลความ ตีความ ขยายความ สิ่งที่อ่านได้น้อย 2 - นักเรียนไม่สามารถอ่านแล้ว แปลความ ตีความ ขยายความ สิ่งที่อ่านได้ 1 	
<p>2. การคิดวิเคราะห์</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนสามารถอ่านคิดวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คิดวิเคราะห์หลักการสิ่งที่อ่านได้ ครบถ้วน และถูกต้อง 5 - นักเรียนสามารถอ่านคิดวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คิดวิเคราะห์หลักการสิ่งที่อ่านส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง 4 - นักเรียนสามารถอ่านคิดวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คิดวิเคราะห์หลักการสิ่งที่อ่านได้ไม่ชัดเจน 3 - นักเรียนสามารถอ่านคิดวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คิดวิเคราะห์หลักการสิ่งที่อ่านได้น้อย 2 - นักเรียนไม่สามารถอ่านคิดวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คิดวิเคราะห์หลักการสิ่งที่อ่านได้ 1 	

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมกลุ่ม

เรื่อง

ชั้น กลุ่ม

สมาชิกกลุ่ม

1. เลขที่
2. เลขที่
3. เลขที่
4. เลขที่
5. เลขที่
6. เลขที่

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความเหมาะสม จากมากที่สุดคือ 5 คะแนน ไปจนถึง น้อย ที่สุดคือ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
1. ความมีวินัย				
2. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน				
3. ความร่วมมือกันภายในกลุ่ม				
4. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่				
5. ความสำเร็จของผลงาน				
รวม				
รวมทั้งหมด				

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน	1 - 5	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ปรับปรุง
ระดับคะแนน	6 - 10	คะแนน	ระดับคุณภาพ	พอใช้
ระดับคะแนน	11 - 15	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดี
ระดับคะแนน	16 - 20	คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดีมาก

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

English Reading Comprehension Ability

วิชาภาษาอังกฤษ (15101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Pre - test / Post - test

คำชี้แจง

1. ข้อสอบทั้งหมดมี 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล เลขที่ และชั้นเรียนลงใน กระดาษคำตอบ
3. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย x ในข้อที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียวลงใน
กระดาษคำตอบ
4. ห้ามขีดฆ่าหรือทำเครื่องหมายใดๆลงในกระดาษทดสอบ
5. เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนคืนแบบทดสอบและกระดาษคำตอบ



5. From the picture, which sentence is **correct**?

- a. My name is Suwit. I live with my father and mother. I have two sisters.
- b. My name is Suda. I live with my parents. I have one brother and no sisters.
- c. My name is Pim. I live with my parents. I don't have any brothers and sisters.
- d. My name is Manat. I live with my father and mother. I have a brother and a sister.

6. From the picture, which sentence is **true**?

- a. It's rainy today. We can't go outside.
- b. It's windy today. We enjoy flying kites.
- c. It's hot and sunny today. I'm on the beach.
- d. It's very cold today. I'm playing with a snowman.

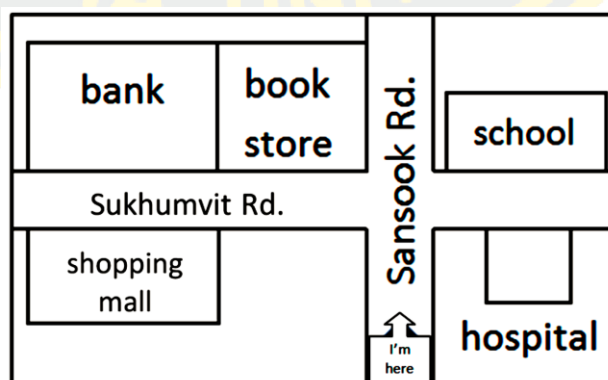


7. What does this sign say?

- a. You can drive over 120 km/h.
- b. You can drive faster than 120 km/h.
- c. You can't drive faster than 120 km/h.
- d. You can't drive slower than 120 km/h.



Look at the map and answer the questions. (8 – 10)



8. Where is the bank? It's

- a. opposite the hospital
- b. opposite the book store
- c. next to the book store
- d. next to the hospital

9. How do I get to the shopping mall?

- a. Go straight on Sansook Rd. Turn left on Sukhumvit Rd. It's on the right, next to the book store.
- b. Go straight on Sansook Rd. Turn left on Sukhumvit Rd. It's on the left, opposite the bank.
- c. Go straight on Sansook Rd. Turn right on Sukhumvit Rd. It's on the right.
- d. Go straight on Sansook Rd. Turn right on Sukhumvit Rd. It's on the left.

10. Rosebud is a small town in New Jersey. **It** looks like many other towns in the United States. What does "**it**" refer to ?

- a. small town
- b. the United States
- c. Rosebud
- d. New Jersey

11. Most people in the United States speak only one language, English. **They** do not learn to speak a second language. What does "**They**" refer to?

- a. English
- b. the United States
- c. Most people
- d. second language

12. **In an English class**

Ann : I forgot my dictionary. Can I borrow yours?

Jane : Yes, of course.

What should Jane do?

- a. She uses Ann's dictionary.
- b. She reads her dictionary.
- c. She gives Ann her dictionary.
- d. She buys a new dictionary.

13. This sign says " _____ "



- a. Beware of a bus
- b. Beware of a plane
- c. Beware of a motorcycle
- d. Beware of a train

Turn off water, switch off lights.

Kids can do their part.

Pick no flowers, love the trees.

That's just being smart

14. From the poem, children should not _____.

- a. pick up flowers
- b. turn off the tap
- c. switch off lights
- d. save the trees

15. This poem tells us that children can _____.

- a. help to take a shower
- b. help to stand around the tree
- c. help to pick up flowers
- d. help to reduce global warming

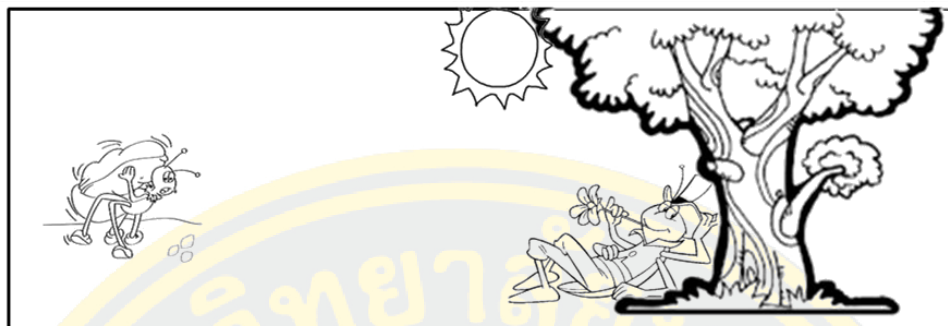
แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์
วิชาภาษาอังกฤษ (15101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Pre test – Post test

คำชี้แจง

1. ข้อสอบทั้งหมดมี 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล เลขที่ และชั้นเรียนลงในกระดาษคำตอบ
3. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ในข้อที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียวลงในกระดาษคำตอบ
4. ห้ามขีดฆ่าหรือทำเครื่องหมายใดๆลงในกระดาษทดสอบ
5. เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนคืนแบบทดสอบและกระดาษคำตอบ

Directions: Read this fable and answer the questions. (1-4)



One day in summer, a grasshopper was hopping, dancing and singing happily in a field. Then the grasshopper saw an ant was carrying an ear of a nut to its nest. He asked, “Why don’t come and chat with me? You don’t have to do that hard work.” The ant answered the grasshopper, “I have to prepare my food for the winter and you should do the same.”

The grasshopper didn’t care about the ant’s advice and said, “We have plenty of food at the present” The ant went away and worked. When the winter came, the grasshopper had no food so it was very hungry while the ant had much more food to survive from winter to summer.

source: <http://gcan.net/cute-grasshopper-coloring->

1. Why did the ant do hard work in summer?
 - a. The ant work hard for money.
 - b. The ant like to eat nut.
 - c. The ant want to prepare food
 - d. The ant don’t like a grasshopper.
2. If The grasshopper work hard in summer, What will happen in winter ?
 - a. The grasshopper will be hungry
 - b. The grasshopper will be worried
 - c. The grasshopper will be depressed
 - d. The grasshopper will have more food to eat

3. Which of the following is **correct**?

- a. The ant was very lazy but the grasshopper was diligent.
- b. In winter, the ant had no food but the grasshopper had enough food.
- c. The grasshopper had enough food when the ant stayed in its nest happily.
- d. In winter, the grasshopper was sad and hungry but the ant was happy.

4. What is the moral of the story?

- a. Easy comes, easy goes.
- b. Never waste the time.
- c. Honesty is always rewarded.
- d. Actions speak louder than words.

All around the world large cities have the same problem. That problem is air pollution. Bangkok has very bad air. The air there is dirty and very unhealthy. Cars are one reason for dirty air. Many Thais now own their own cars and drive in the city.

The factories in the area also cause air pollution. These factories put a lot of smoke into the air. It is not easy to clean up the air in a large city. The government has to make new laws and everyone has to help.

5. Choose the best topic for this paragraph.

- a. Air pollution
- b. Factories in Bangkok
- c. Bangkok's air pollution
- d. How cars cause air pollution

Bangkok is the capital of Thailand. There are many interesting places as Wat Prakaew, JJ market and Dusit Zoo. They are famous places in Thailand. People love to go over there, especially Dusit zoo. Children like to see the animals. If you go shopping, you will go to JJ market.

6. What is the best title of this story?

- a. Interesting Places in Bangkok
- b. Interesting Food in Bangkok
- c. Interesting Fruits in Bangkok
- d. Interesting Animals in Bangkok

Read the passage and answer the questions. (Items 7-10)

Problems with children

Many children like to eat junk food such as hamburger, pizza, and snacks. It makes children to be fat. So children should eat good foods that contain five nutrients: protein, carbohydrate, fat, vitamin and mineral. They should also exercise every day! They will be healthy and strong.

7. Why shouldn't children eat junk food?
- because junk food is delicious
 - because junk food is a good food
 - because junk food make you fat and not healthy
 - because junk food is healthy food
8. How should you do to be strong and healthy?
- You should eat junk food every day
 - You should exercise every day
 - You should relax
 - You should eat good food & exercise
9. If children eat junk food, It makes children to be _____.
- It makes children to be healthy
 - It makes children to be sick
 - It makes children relax
 - It is delicious
10. What is the best title of this story?
- | | |
|----------------------------------|-----------------------|
| a. Problems with children | b. Healthy and strong |
| c. Children should eat good food | d. Junk food |

Read the passage and answer the questions. (Items 11-13)

What is air pollution? It is dirt in the air. This is a big problem in some parts of the world.

What causes air pollution? People cause it by burning fuel in buses, cars, factories, homes, schools, and trains. The smoke from burning fuel has poison gases and dust. These enter the air and make it dirty.

Why is air pollution bad? The dirty air hurts people. It helps to cause more colds, coughs and diseases of the heart and lungs. It also hurts plants and animals and makes clothing and buildings dirty.

11. The passage is about.....
- a. air pollution
 - b. a big problem
 - c. smoke from burning fuel
 - d. diseases of the heart and lungs
12. Paragraph two is about
- a. air pollution is interesting
 - b. people cause air pollution
 - c. animals cause a big problem
 - d. air pollution comes from dirty building
13. If you are teacher, What should you teach student about air pollution?
- a. Student should use own car.
 - b. Student should plant trees and use bus transportation
 - c. Student should burning fuel
 - d. Student should throw rubbish in the river

Read the passage and answer the questions. (Items 14-15)

On Saturday, Billy gets up at 9 o' clock. Then he reads newspaper before he has breakfast in the kitchen at 9.30. After his breakfast, he telephones his mother in Chonburi.

In the afternoon, at 3.00, Billy plays tennis with his sister and after that, they eat dinner in a restaurant. At 6.00, Billy swims for two hours and then he rides the bike to his brother's house. They talk and listen to music together.

Billy watches television in the evening and drinks a glass of soy milk, He goes to bed at midnight.

14. Which sentence is **not** correct?

- a. Billy swims for two hours
- b. Billy gets up at 9 o' clock
- c He goes to bed at midnight.
- d. He reads newspaper after he has breakfast

15. From the text , What does Billy look like?

- a. lazy and selfish
- b. good and friendly
- c. shy and boring
- d. silly and funny

ภาคผนวก ก

1. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA
2. การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์
4. การวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
5. การวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์
6. ผลการคำนวณหาค่า t -test

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	4.60	0.55	เหมาะสมมาก ที่สุด
2. สาระสำคัญ	4	5	4	5	4	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้	3	4	3	5	4	3.80	0.84	เหมาะสมมาก
4. สาระการเรียนรู้	4	5	3	5	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	4	5	3	5	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
6. คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	4	5	3	5	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
7. การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	3	4	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่ง เรียนรู้	4	5	3	5	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
9. การวัดและประเมินผล	4	4	3	5	4	4.00	1.00	เหมาะสมมาก

ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความเหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2. สาระสำคัญ	4	5	4	5	4	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้	3	4	3	5	4	3.80	0.84	เหมาะสมมาก
4. สาระการเรียนรู้	4	5	3	5	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	4	5	3	5	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์	4	5	3	5	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	3	4	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้	4	5	3	4	4	4.00	0.71	เหมาะสมมาก
9. การวัดและประเมินผล	4	4	3	5	4	4.00	0.71	เหมาะสมมาก

ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความเหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการ เรียนรู้ และตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	4.60	0.55	เหมาะสมมาก ที่สุด
2. สาระสำคัญ	4	5	4	5	4	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
3. จุดประสงค์การ เรียนรู้	3	4	3	5	4	3.80	0.84	เหมาะสมมาก
4. สาระการเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
5. สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	4	5	3	5	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
6. คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	4	5	3	5	4	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
7. การจัดกิจกรรม การเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่ง เรียนรู้	4	5	4	4	4	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
9. การวัดและ ประเมินผล	4	4	3	5	4	4.00	0.71	เหมาะสมมาก

ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	4.6	0.5	เหมาะสมมาก ที่สุด
2. สาระสำคัญ	4	5	4	5	4	4.4	0.5	เหมาะสมมาก
3. จุดประสงค์การ เรียนรู้	3	4	3	5	4	3.8	0.8	เหมาะสมมาก
4. สาระการเรียนรู้	4	5	3	5	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
5. สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	4	5	3	5	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
6. คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	4	5	3	5	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
7. การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	3	4	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่ง เรียนรู้	4	5	3	5	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
9. การวัดและ ประเมินผล	4	4	3	4	4	3.8	0.4	เหมาะสมมาก

ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	4.6	0.5	เหมาะสมมาก ที่สุด
2. สาระสำคัญ	4	5	4	5	4	4.4	0.5	เหมาะสมมาก
3. จุดประสงค์การ เรียนรู้	3	4	3	5	4	3.8	0.8	เหมาะสมมาก
4. สาระการเรียนรู้	4	5	3	5	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
5. สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	4	5	3	5	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
6. คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	5	5	3	5	4	4.4	0.8	เหมาะสมมาก
7. การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้	4	5	3	4	4	4	0.7	เหมาะสมมาก
8. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่ง เรียนรู้	4	5	3	5	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
9. การวัดและ ประเมินผล	4	4	3	5	4	4	0.7	เหมาะสมมาก

ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	4.6	0.5	เหมาะสมมาก ที่สุด
2. สาระสำคัญ	4	5	4	5	4	4.4	0.5	เหมาะสมมาก
3. จุดประสงค์การ เรียนรู้	3	4	4	5	4	4	0.7	เหมาะสมมาก
4. สาระการเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.4	0.5	เหมาะสมมาก
5. สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	4	5	3	5	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
6. คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	4	5	3	5	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
7. การจัดกิจกรรม การเรียนรู้	5	5	3	4	4	4.2	0.8	เหมาะสมมาก
8. สื่อ/อุปกรณ์/ แหล่งเรียนรู้	4	5	4	4	4	4.2	0.4	เหมาะสมมาก
9. การวัดและ ประเมินผล	4	4	3	4	4	3.8	0.4	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
ข้อคำถามกับองค์ประกอบการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

องค์ประกอบการ วัดความสามารถ ในการอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					R	IO C
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
		1	2	3	4	5		
แปลความ	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ตีความ	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ตีความ	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ขยายความ	4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ขยายความ	5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
แปลความ	6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
แปลความ	7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
แปลความ	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
แปลความ	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
แปลความ	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
แปลความ	11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
แปลความ	12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
แปลความ	13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ขยายความ	14	0	+1	+1	0	+1	3	.80
แปลความ	15	+1	+1	+1	0	+1	4	1.00
ขยายความ	16	-1	+1	+1	+1	+1	3	1.00
แปลความ	17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ขยายความ	18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ตีความ	19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ขยายความ	20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ดีความ	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ขยายความ	22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ขยายความ	23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ดีความ	24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ดีความ	25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ดีความ	26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ดีความ	27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ดีความ	28	-1	+1	+1	+1	+1	3	1.00
ขยายความ	29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ขยายความ	30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ดีความ	31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
ขยายความ	32	-1	+1	+1	+1	+1	3	1.00
ขยายความ	33	-1	+1	+1	+1	+1	3	1.00
ขยายความ	34	-1	+1	+1	+1	+1	3	1.00
แปลความ	35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
แปลความ	36	+1	+1	+1	0	+1	4	1.00
แปลความ	37	+1	+1	+1	0	+1	4	1.00
ดีความ	38	-1	+1	+1	0	+1	4	1.00
ดีความ	39	-1	+1	+1	+1	+1	3	1.00
ขยายความ	40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
ข้อคำถามกับองค์ประกอบการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

องค์ประกอบการวัด ความสามารถในการคิด วิเคราะห์	ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					R	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์ความสำคัญ	4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์หลักการ	5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์หลักการ	6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80
คิดวิเคราะห์ความสำคัญ	7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์หลักการ	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์ความสำคัญ	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์หลักการ	11	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์หลักการ	12	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์หลักการ	13	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์หลักการ	14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์	15	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์	16	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์ความสำคัญ	17	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์หลักการ	18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิดวิเคราะห์หลักการ	19	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์หลักการ	20	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์ความสำคัญ	21	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์ความสำคัญ	22	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิดวิเคราะห์ความสำคัญ	23	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60

คิตวิเคราะห์ความสำคัญ	24	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิตวิเคราะห์ความสำคัญ	25	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิตวิเคราะห์ความสัมพันธ์	26	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิตวิเคราะห์ความสัมพันธ์	27	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิตวิเคราะห์ความสำคัญ	28	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิตวิเคราะห์หลักการ	29	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิตวิเคราะห์ความสัมพันธ์	30	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60
คิตวิเคราะห์หลักการ	31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิตวิเคราะห์หลักการ	32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิตวิเคราะห์ความสัมพันธ์	33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิตวิเคราะห์ความสัมพันธ์	34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิตวิเคราะห์ความสัมพันธ์	35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิตวิเคราะห์ความสำคัญ	36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิตวิเคราะห์ความสัมพันธ์	37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิตวิเคราะห์ความสำคัญ	38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิตวิเคราะห์ความสำคัญ	39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
คิตวิเคราะห์หลักการ	40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล	นำไปใช้เป็น ข้อที่
1	0.92	0	ตัดทิ้ง	-
2	0.64	0.42	ใช้ได้	1
3	0.60	0.35	ใช้ได้	2
4	0.75	0.5	ใช้ได้	3
5	0.71	0.57	ใช้ได้	4
6	0.43	0.57	ใช้ได้	5
7	0.79	0.29	ใช้ได้	6
8	0.57	0.14	ตัดทิ้ง	-
9	0.60	0.5	ใช้ได้	7
10	0.36	0.29	ใช้ได้	8
11	0.25	0.21	ใช้ได้	9
12	0.36	0.43	ใช้ได้	10
13	0.35	0	ตัดทิ้ง	-
14	0.42	-0.14	ตัดทิ้ง	-
15	0.35	0.14	ตัดทิ้ง	-
16	0.64	0.57	ใช้ได้	11
17	0.67	0.64	ใช้ได้	12
18	0.57	0.42	ใช้ได้	13
19	0.57	0	ตัดทิ้ง	-
20	0.57	0.57	ใช้ได้	14
21	0.57	0.57	ใช้ได้	15
22	0.5	0.14	ตัดทิ้ง	-
23	0.18	0.21	ตัดทิ้ง	-
24	0.64	0.28	ใช้ได้	16

25	0.5	0.29	ใช้ได้	17
26	0.4	-0.1	ตัดทิ้ง	-
27	0.39	0.64	ใช้ได้	18
28	0.64	0.57	ใช้ได้	19
29	0.5	0.86	ใช้ได้	20
30	0.28	0.25	ใช้ได้	21
31	0.54	0.79	ใช้ได้	22
32	0.43	0.71	ใช้ได้	23
33	0.43	0.43	ใช้ได้	24
34	0.5	-0.3	ตัดทิ้ง	-
35	0.42	0.42	ใช้ได้	25
36	0.71	0.57	ใช้ได้	26
37	0.32	0.35	ใช้ได้	27
38	0.42	0.57	ใช้ได้	28
39	0.21	0.28	ใช้ได้	29
40	0.60	0.5	ใช้ได้	30

หมายเหตุ

เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. พิจารณาค่าอำนาจจำแนก (B) ของข้อคำถามแต่ละข้อ
2. พิจารณาค่าความยาก (p) ของข้อคำถามแต่ละข้อ
3. พิจารณาคำถามให้ครอบคลุมการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล	นำไปใช้เป็น ข้อที่
1	0.71	0.28	ใช้ได้	1
2	0.60	-0.07	ตัดทิ้ง	-
3	0.53	0.35	ใช้ได้	2
4	0.67	0.35	ใช้ได้	3
5	0.93	0.35	ใช้ได้	4
6	0.46	0.35	ใช้ได้	5
7	0.21	0.28	ตัดทิ้ง	-
8	0.71	0.28	ตัดทิ้ง	-
9	0.64	0.14	ตัดทิ้ง	-
10	0.32	-0.07	ตัดทิ้ง	-
11	0.67	0.07	ตัดทิ้ง	-
12	0.53	0.21	ตัดทิ้ง	-
13	0.46	0.21	ตัดทิ้ง	-
14	0.67	0.35	ใช้ได้	6
15	0.60	0.35	ใช้ได้	7
16	0.60	0.5	ใช้ได้	8
17	0.46	0.5	ใช้ได้	9
18	0.53	0.5	ใช้ได้	10
19	0.67	0.64	ใช้ได้	11
20	0.46	0.5	ใช้ได้	12
21	0.82	0.35	ใช้ได้	13
22	0.53	0.5	ใช้ได้	14
23	0.67	0.5	ใช้ได้	15
24	0.60	0.5	ใช้ได้	16

25	0.3	0.64	ใช้ได้	17
26	0.53	0.64	ใช้ได้	18
27	0.60	0.78	ใช้ได้	19
28	0.64	0.14	ตัดทิ้ง	-
29	0.39	0.5	ใช้ได้	20
30	0.64	0.28	ใช้ได้	21
31	0.71	0.28	ใช้ได้	22
32	0.71	0.42	ใช้ได้	23
33	0.5	0.71	ใช้ได้	24
34	0.5	0.42	ใช้ได้	25
35	0.64	0.42	ใช้ได้	26
36	0.53	0.21	ใช้ได้	27
37	0.60	0.07	ตัดทิ้ง	-
38	0.53	0.5	ใช้ได้	28
39	0.42	0.57	ใช้ได้	29
40	0.67	0.35	ใช้ได้	30

หมายเหตุ

เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามสำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ดังนี้

1. พิจารณาค่าอำนาจจำแนก (B) ของข้อคำถามแต่ละข้อ
2. พิจารณาค่าความยาก (p) ของข้อคำถามแต่ละข้อ
3. พิจารณาคำถามให้ครอบคลุมการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ตารางที่ 17 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและ
หลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	18	27	15	12	20
2	20	30	16	19	24
3	13	22	17	21	29
4	10	20	18	19	28
5	15	23	19	13	23
6	19	27	20	21	29
7	13	22	21	20	28
8	18	27	22	11	21
9	19	29	23	10	20
10	12	21	24	18	25
11	13	22	25	22	30
12	23	30	26	21	29
13	15	22	27	9	19
14	13	20	28	16	23
			\bar{X}	16.17	24.64
			SD	4.14	3.76

ตารางที่ 18 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียน
(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	15	22	15	10	21
2	17	26	16	16	24
3	9	18	17	21	28
4	8	17	18	17	25
5	18	23	19	15	22
6	10	20	20	20	27
7	15	23	21	18	25
8	18	27	22	8	18
9	17	26	23	10	19
10	12	21	24	16	23
11	15	22	25	19	26
12	20	28	26	20	28
13	10	20	27	8	17
14	13	22	28	15	22
			\bar{X}	14.64	22.85
			SD	4.12	3.39

ตารางที่ 19 การคำนวณหาค่า t-test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนความสามรถในการอ่าน
เพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ด้านของนักเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
การแปลความ	28	5.46	1.795	.339
การตีความ	28	5.18	1.416	.268
การขยายความ	28	5.54	1.427	.270
รวม	28	16.18	4.146	.784

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
การแปลความ	28	8.71	1.243	.235
การตีความ	28	7.86	1.380	.261
การขยายความ	28	8.07	1.489	.281
รวม	28	24.64	3.764	.711

Group Statistics

group		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
การแปลความ	Pre test	28	5.46	1.795	.339
	post test	28	8.71	1.243	.235
การตีความ	Pre test	28	5.18	1.416	.268
	post test	28	7.86	1.380	.261
การขยายความ	Pre test	28	5.54	1.427	.270
	post test	28	8.07	1.489	.281
รวม	Pre test	28	16.18	4.146	.784
	post test	28	24.64	3.764	.711

ตารางที่ 19 (ต่อ)

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	group	28	.505	.067
	การแปลความ	28	3.160	.290
Pair 2	group	28	.505	.067
	การตีความ	28	2.185	.239
Pair 3	group	28	.505	.067
	การขยายความ	28	3.072	.250

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 group & การแปลความ	28	.740	.000
Pair 2 group & การตีความ	28	.686	.000
Pair 3 group & การขยายความ	28	.702	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences			
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference
				Lower
Pair 1 group - การแปลความ	-5.161	1.827	.244	-5.650
Pair 2 group - การตีความ	-4.786	1.486	.199	-5.184
Pair 3 group - การขยายความ	-4.304	1.560	.208	-4.721

ตารางที่ 20 การคำนวณหาค่า t-test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนความสามาถในการคิดวิเคราะห์ ทั้ง 3 ด้าน ของนักเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
วิเคราะห์ความสำคัญ	28	5.07	1.654	.313
วิเคราะห์ความสัมพันธ์	28	5.07	1.412	.267
วิเคราะห์หลักการ	28	4.50	1.427	.270
รวม	28	14.64	4.130	.780

One-Sample Test

	Test Value = 21				
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference
					Lower
วิเคราะห์ความสำคัญ	16.225	27	.000	5.071	4.43
วิเคราะห์ความสัมพันธ์	19.001	27	.000	5.071	4.52
วิเคราะห์หลักการ	16.684	27	.000	4.500	3.95
รวม	18.763	27	.000	14.643	13.04

ตารางที่ 20 (ต่อ)

One-Sample Test

	Test Value = 21				
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference
					Lower
วิเคราะห์ความสำคัญ	34.492	27	.000	8.250	7.76
วิเคราะห์ความสัมพันธ์	33.021	27	.000	7.500	7.03
วิเคราะห์หลักการ	29.912	27	.000	7.107	6.62
รวม	35.613	27	.000	22.857	21.54

Group Statistics

group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
วิเคราะห์ความสำคัญ	Pre test	5.07	1.654	.313
	post test	8.25	1.266	.239
วิเคราะห์ความสัมพันธ์	Pre test	5.07	1.412	.267
	post test	7.50	1.202	.227
วิเคราะห์หลักการ	Pre test	4.50	1.427	.270
	post test	7.11	1.257	.238
รวม	Pre test	14.64	4.130	.780
	post test	22.86	3.396	.642

ตารางที่ 20 (ต่อ)

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	group	5.07	28	.505	.067
	วิเคราะห์ความสำคัญ	8.25	28	2.168	.290
Pair 2	group	5.07	28	.505	.067
	วิเคราะห์ความสัมพันธ์	7.50	28	1.786	.239
Pair 3	group	4.50	28	.505	.067
	วิเคราะห์หลักการ	7.11	28	1.872	.250

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	group & วิเคราะห์ความสำคัญ	28	.630	.000
Pair 2	group & วิเคราะห์ความสัมพันธ์	28	.610	.000
Pair 3	group & วิเคราะห์หลักการ	28	.575	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences			
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference
					Lower
Pair 1	group - วิเคราะห์ความสำคัญ	-5.161	1.827	.244	-5.650
Pair 2	group - วิเคราะห์ความสัมพันธ์	-4.786	1.486	.199	-5.184
Pair 3	group - วิเคราะห์หลักการ	-4.304	1.560	.208	-4.721